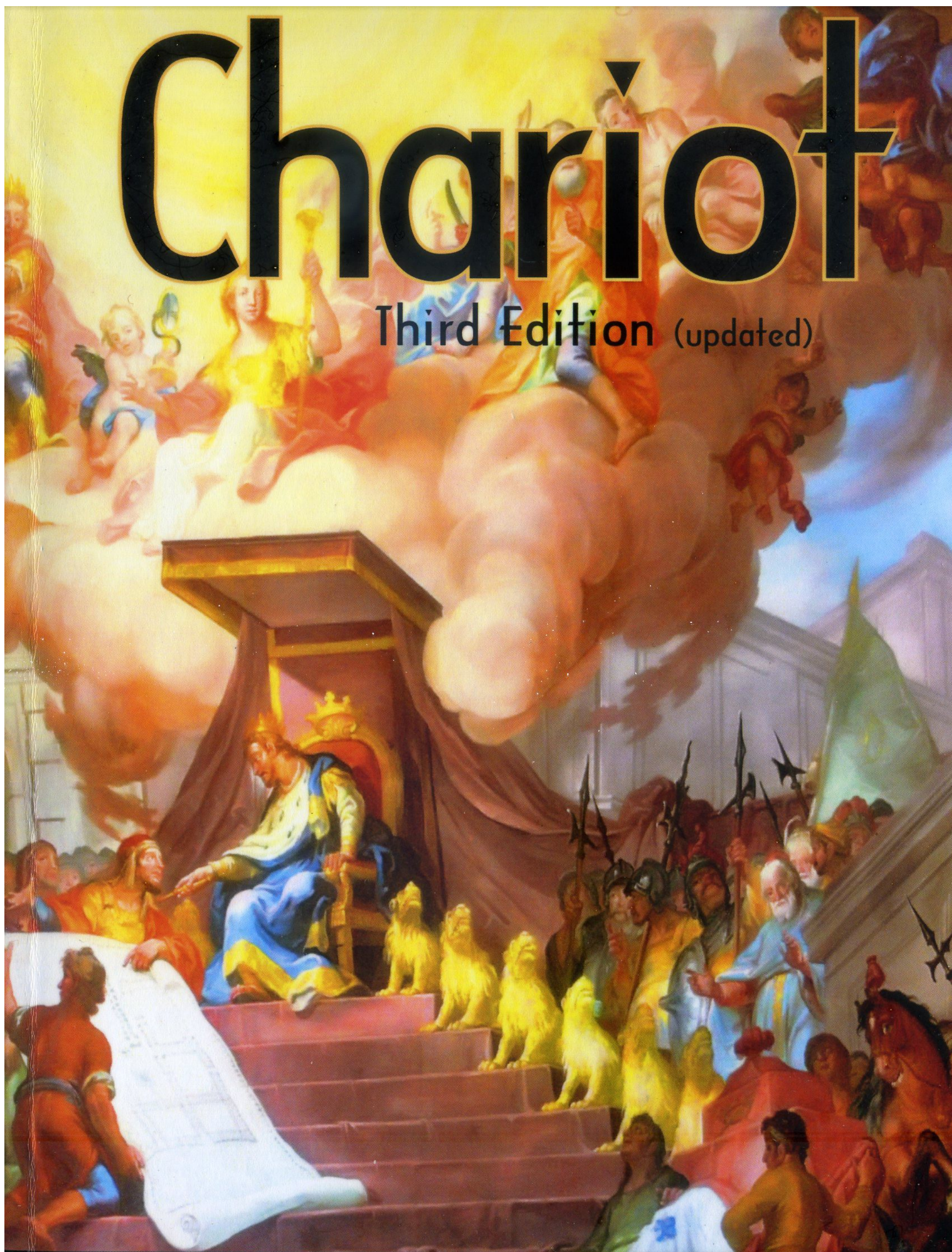

Chariot

Third Edition (updated)

Bethsheba Ashe

Carul

de Bethsheba Ashe

ISBN-13: 978-1530524433

[Imagine] Un sfert de siclu de argint - unic în British Museum - a fost bătut în secolul al IV-lea î.Hr. Reversul (sau partea din spate) înfățișează o divinitate cu barbă, așezată pe o roată înaripată și ținând o pasăre (posibil un Phoenix) în mâna stângă, Barag (1991) sugerează că zeitatea este Zeul din Yehud - Dumnezeul Israelului. Gitler & Tal (2006) sugerează că este un produs al monetăriei filistane produs de evreii edomiți și una dintre primele monede din seria Yehud].

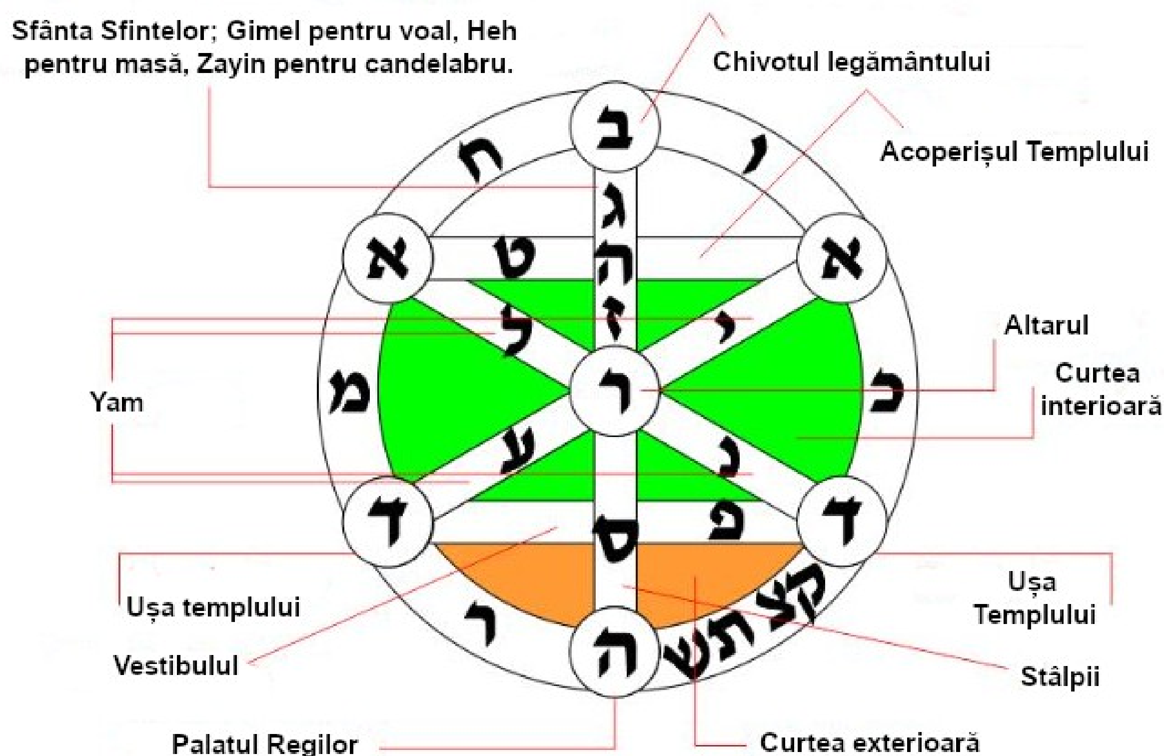
Prefață

Este un lucru să știi despre Merkabah, altceva este să o vezi... și să vezi cu ea. Din acest motiv, am să vă arăt mai întâi Merkabah. Voi proceda ca și cum aș învăța un copil care știe să citească în engleză, dar nu cunoaște absolut deloc alfabetul ebraic. Cu toate acestea - chiar dacă știți să citiți în ebraică sau dacă recunoașteți deja alfabetul la vedere, aș dori să vă țineți de acest capitol, deoarece va trebui să învățați o asociere logografică suplimentară cu literele alfabetului ebraic.

În a doua parte a cărții vă voi vorbi despre Merkabah; de unde provine, la ce a fost folosită, la ce folosește astăzi. Am inclus câteva note despre cum am găsit-o și gândurile mele despre ceea ce ne învață despre istoria Orientului Apropiat Antic.

În ceea ce privește ultimul aspect, aș dori să-mi încurajez cititorii să își formeze propriile concluzii și să cerceteze în profunzime această chestiune pentru ei înșiși. În mod inevitabil, natura literală a Merkabah-ului oferă o mărturie din trecut care reverberează peste timp în situația politică actuală din Orientul Apropiat. Existența sa prezintă o necesitate *defacto* de reevaluare a motivațiilor ideologice ale narațiunii sioniste religioase.

Merkabah reprezintă o schimbare de paradigmă în modul în care abordăm textul Torei, așa că am oferit o discuție despre implicațiile acesteia în ultimul capitol.

Prima parte:

Cum să vezi Merkabah.

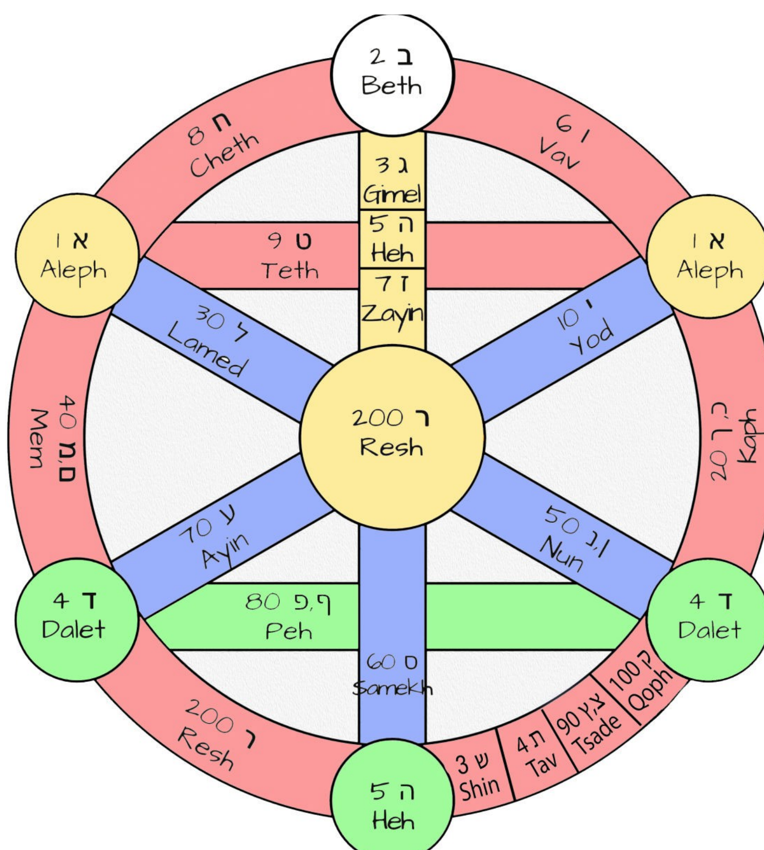
Primul pas: Învățarea literelor.

Chiar dacă ebraica nu este prima dumneavoastră limbă sau dacă nu o vorbiți - puteți folosi Merkabah cu Tora folosind metodele descrise în acest capitol. S-ar putea să nu puteți citi ebraica, dar toată lumea poate număra.

Dacă nu recunoașteți la vedere alfabetul ebraic, atunci va trebui să învățați să recunoașteți cele 22 de litere ebraice.

Dacă puteți recunoaște cele 22 de litere ebraice, trebuie să cunoașteți și valorile lor numerice. Deși aceste valori sunt disponibile pe scară largă pe internet, ele sunt, de asemenea, incorecte pe scară largă, deoarece gematria (numerele) din Tora sunt scrise cu valoarea 3 pentru litera **Shin ש** și cu valoarea 4 pentru litera **Tav ת**.

Pentru a finaliza primul Pas, trebuie să înveți să asociezi numele și valorile numerice ale literelor cu locurile lor asociate pe această Roată:

Veți constata că, vizualizând poziția fiecărei litere, vă va fi mult mai ușor să vă amintiți numele și numărul fiecărei litere. Acesta este un tip de învățare logografică. Odată ce asociațiile vizuale sunt făcute cu datele, memoria devine "*hardwired*" (cablată). De fapt, creăm ceva ce astăzi se numește mai frecvent "palat al memoriei".

Transliterații ebraică/engleză.

א	(Aleph	[1]) = a,
ב	(Beth	[2]) = b,
ג	(Gimel	[3]) = g,
ד	(Daleth	[4]) = d,
ה	(Heh	[5]) = h,
ו	(Vau	[6]) = w sau v,
ז	(Zayin	[7]) = z,
ח	(Cheth	[8]) = ch,
ט	(Teth	[9]) = t,
י	(Yod	[10]) = y sau i,
כ	(Kaph	[20]) = k,
ל	(Lamed	[30]) = I,
מ	(Mem	[40]) = m,
נ	(Nun	[50]) = n,
ס	(Samekh	[60]) = s,
ע	(Ayin	[70]) = o,
פ	(Peh	[80]) = p,
צ	(Tzaddi	[90]) = tz,
ק	(Qoph	[100]) = q,
ר	(Resh	[200]) = r,
ש	(Shin	[3]) = sh,
ת	(Tau	[4]) = th,
ך	(Kaph final	[20]) = k.,
ם	(Mem final	[40]) = m.,
ן	(Nun final	[50]) = n.,
ף	(Peh final	[80]) = p.,
ץ	(Tzaddi final	[90]) = tz.

Pasul doi: Găsirea Merkabah în Tora.

Dacă ebraica nu este prima dumneavoastră limbă sau dacă nu o vorbiți, veți avea nevoie de o biblie ebraică interlineară pentru a studia Tora cu Merkabah. Acestea pot fi destul de scumpe, dar există o biblie interlineară online care poate fi consultată liber și care este disponibilă și sub formă de aplicație: http://biblehub.com/interlinear/genesis/1-1.htm.

Atunci când selectați textul pe care doriți să îl studiați, trebuie să țineți cont de faptul că gematria este cel mai probabil să fie găsită în documente care au fost scrise în perioada timpurie a istoriei Israelului și în limba ebraică, mai degrabă decât în aramaică. Bereshit, 1 Împărați și Ezechiel au fost scrise de scribi care cunoșteau Merkabah și sunt texte foarte bune de studiat. Textele în care au loc evenimente mitice sau aparent supranaturale sunt mari candidați pentru a fi studiate cu Merkabah.

Odată ce ați selectat textul care vă interesează, atunci este timpul să treceți la analiza textului de bază în sine. Trebuie să citești Biblia în căutarea unor relații logice care ar putea fi o sumă matematică și, prin urmare, trebuie să știi ce cauți.

Sumele biblice includ rareori "cuvintele mici" care interconectează limba și există indicatori atunci când o sumă este pe cale să înceapă. **אל** însemnând "până la" și **כל** însemnând "toate" ar trebui, de obicei, să nu fie luate în considerare din sumă. Cu toate acestea, **אל**, care înseamnă **'El** zeul, trebuie inclus dacă este indicat de text. De obicei, scriitorul va spune **הנה** "Iată!" - indicând că o sumă este prezentă în textul care urmează. **וירא** "și a văzut" (217) este un alt astfel de indicator semantic.

Este important să fiți atenți la literele reale care sunt scrise și nu la ce litere credeți că ar trebui sau nu să fie acolo. Cu excepția cazului în care textul indică în mod explicit contrariul - toate prefixele și sufixele sunt socotite ca făcând parte din cuvânt și trebuie incluse în suma cuvântului.

În ebraică, există 11 litere care formează aceste prefixe ("litere formative") și acestea sunt:

Aleph (**א**), 1, atunci când este prefixat la un verb, indică persoana întâi, singular, timpul viitor, de exemplu **אמר Omar** "voi spune".

Bet (**ב**), 2, "în", "cu", "prin", de exemplu: **באלהים** "în Dumnezeu".

He (**ה**), 5, folosit fie ca articol hotărât "acel", fie pentru a indica o întrebare "ce ?".

Vav (**ו**), 6, "și", de exemplu: **וחשכ** "și întuneric".

Yud (**י**) 10, când este prefixat la un verb, indică persoana a treia, timpul viitor, de exemplu "el va" sau "ei vor", cum ar fi **י אמר yomar** "el va spune" sau **י אמרו yomru** "ei vor spune".

Kaf (**כ**), 20, "la fel", "ca", de exemplu: **כמלך** "ca un rege".

Lamed (**ל**), 30, "la", "pentru", de exemplu: **למלך** "pentru rege".

Mem (**מ**), 40, "de la", de exemplu: **ממלך** "de la un rege".

Nun (**נ**), 50, atunci când este prefixat la un verb, indică persoana întâi, pluralul, timpul

viitor, de exemplu "vom" sau **נ אמר** "vom spune".

Shin (**ש**), 3, "aceea", "care", "cine", "pe cine", de exemplu: **שקרה** "care s-a întâmplat" sau **שעשו** "care a efectuat".

Tav (**ת**), 4, atunci când este prefixat la un verb, indică persoana a treia, plural, feminin, timp viitor, de exemplu "vor", cum ar fi: **תאמרנה** "vor spune".

Tocmai pentru că sistemul de scriere funcționează în acest mod, scriitorii ebraici puteau construi cu ușurință calcule matematice sub formă de fraze scrise. În timpurile moderne avem semne matematice suplimentare pentru a indica adunarea (+), scăderea (-), înmulțirea (x) sau împărțirea (/), dar acestea nu fuseseră încă inventate, așa că în locul lor au fost folosite cuvinte și, bineînțeles - fiecare literă se dubla cu un număr.

Cu toate acestea, scribii antici nu căutau să scrie sume despre orice lucru vechi. Aveau o utilitate specifică pentru calculele lor: preocuparea Merkabah-ului era Semănatul și Recolta, Frigul și Căldura, Vara și Iarna. Era vorba de semnele (caracterele alfanumerice) din Paleoebraică și de durata Zilelor și a Nopților. Erau anotimpurile și anii și mișcarea luminilor pe cer (Geneza 1:14-19). În cadrul primelor trei versete din Geneza este dat numărul zilelor anului, în timp ce narațiunea despre Iacov și Esau se referă la Vară și Iarnă.

Ebraica modernă face literele shin = 300 și tav = 400, dar acest lucru este greșit pentru ebraica biblică. În vechea scriere paleo-ebraică în care a fost scrisă inițial Biblia, litera shin = 3 și tav = 4 și nu există forme finale ale literelor, astfel că atunci când vedeți un kaph final (de exemplu), atunci ar trebui să numărați doar 20. Această simplă schimbare a atribuirii numerice pentru ultimele două litere ale alfabetului a servit pentru a păstra secrete foarte multe chestiuni ambigue, incerte sau interpretate greșit în Tora, până când, în cele din urmă, cunoașterea Merkabah-ului a devenit aproape apocrifă.

Deși nu vă pot oferi o listă definitivă a indicatorilor semantici, există câțiva indicatori comuni. Cei mai mulți dintre ei au o relație logică cu funcția lor matematică, de exemplu:

"ath" = a adăuga, "not/nu" = a nu lua în considerare, "on the head/pe cap" = prima silabă a unui cuvânt, "bruise/a măcina" = a pune două cuvinte împreună, "the heel/călcâi" = silaba finală a unui cuvânt. Cititorul este încurajat să întocmească propria listă de cuvinte care reprezintă funcții matematice.

Încă de la începutul Torei, Merkabah este împletită în text. Geneza 1:2-3:

והארץ היתה תהו ובהו וחשך על־פני תהום ורוח אלהים מרחפת על־פני המים:

"*Și pământul era lipsit de formă și gol - și întunericul* (37) - *era pe - fața* (140) *adâncului* (55)"..."... [*și Duhul lui Dumnezeu se mișca pe suprafața apelor*].

ויאמר אלהים יהי אור ויהי־אור

"Și Dumnezeu a zis: "Să fie lumină (207) și a fost lumină (207)".

Când adăugăm *lumină* și scădem *întunericul* de pe *fața adâncului*, se întâmplă acest lucru:

140 + 55 = 195 (Fața adâncului)
195 - 37 (Întuneric) = 158

158 + 207 (Lumină) = 365 (care este numărul de zile din an).

Este util să cultivi o anumită suspiciune față de orice text din Tora cu care lucrezi; încercând să fii atent la referințele criptice din text. Unele construcții au ceva de genul unui indiciu criptic de cuvinte încrucișate. De exemplu - "*Dar Israel și-a întins mâna dreaptă și a pus-o pe capul lui Efraim, care era cel mai tânăr, iar mâna stângă pe capul lui Manase, încrucișându-și mâinile, deși Manase era întâiul născut*".

ישראל 'Israel' (244) + (**אפ** (81) din אפרים) + (מ (40) din מנשה) = 365.

Adăugarea primei silabe a numelor a fost indicată atunci când Israel și-a pus mâinile "*pe capul*" lui Efraim și Manase - aceasta a fost o referință codificată însemnând că trebuie să adăugăm "capul" din fiecare nume. A se vedea Geneza 48:14:

וישלח ישראל את־ימינו וישת על־ראש אפרים והוא הצעיר ואת־שמאלו
על־ראש מנשה שכל את־ידיו כי מנשה הבכור

Dacă ceva sau o persoană "între" **בין** un alt lucru sau o altă persoană, atunci scribul încearcă să vă spună să înjumătățiți valoarea a ceea ce se află între. De exemplu:

ויבא בין | מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר
את־הלילה ולא־קרב זה אל־זה כל־הלילה

"Și s-a pus *între* tabăra (103) Egiptului (380) și tabăra (103) lui Israel (244); și a fost "*norul și întunericul*" (217) pentru unii, și *s-a luminat* (217) "în timpul" nopții (80) pentru ceilalți. Astfel, nici unul nu s-a apropiat de celălalt toată *noaptea* (80)". - Exodul 14:20.

În această sumă, începem prin a împărți Egiptul și Israel în două - "a se pune între" ele:
Egipt 380 / 2 = 190
Israel 244 / 2 = 122.
190 + 122 + 217 "norul și întunericul" + 217 "s-a luminat" - 80 "noaptea" = 666.

Pasul trei: Interpretarea rezultatelor.

Interpretarea rezultatelor calculelor depinde de subiectul textului și de intenția scribului. Cartea Genezei (de exemplu) se limitează în mare măsură la chestiuni de astronomie sau care au importanță pentru calendar, însă accentul din *1 Regi* este mai abstract și se referă la paralelele arhitectonice care au fost făcute între cele șapte palate și Primul Templu.

Uneori, scribul va afirma numărul gematriei în textul deschis. De exemplu - dacă Iacov (182) ar trebui să se căsătorească cu fiicele **מבנות** (102) ale lui **Heth חת** i(12), atunci rezultatul este 296, care este un număr asociat în principal cu "Țara" în Bereshit, - și acesta este motivul pentru care Rebeca se referă la ele ca fiind "fiicele țării".

Sau **תמר Tamar** (244); soția lui "Er" (270) și nora lui Iuda (30). **Yhvh** (26) îl ucide pe Er (270) în Geneza 37:7 pentru că era **רע** ”cel rău” (270) și astfel se obține suma: 270 - 26 = 244; la fel ca Tamar.

În cele din urmă, ca orice altă abilitate - folosirea Merkabah este ceva la care poți deveni mai bun cu ajutorul practicii.

Corespondențe Gematrice ale cuvintelor ebraice și ale construcțiilor matematice.

<u>Valoarea gematrică a numerelor</u>:

אחד	unu	13
שני ¸ שתי	doi	17, 63
שלש	trei	36
ארבע	patru	273
חמש	cinci	51
שש	șase	6
שבע	șapte	75
שמנה	opt	98
תשע	nouă	77
עשרה , עשר	zece	273, 278
עשרים	douăzeci	323
שלשים	treizeci	86
ארבעים	patruzeci	323
חמשים	cincizeci	101
ששים	șaizeci	56
שבעים	șaptezeci	125
שמנים	optzeci	143
תשעים	nouăzeci	127
מאה	O sută	46
מאתים	Două sute	95
שלש מאות	Trei sute	87

În Tora, "unsprezece" este numărat ca "unu și zece", în loc să existe un nume specific pentru acest număr. Și nici nu are o singură literă care să-l reprezinte. De asemenea, 'trei sute' este numărat ca **שלש מאות** 'trei sute', în loc să i se atribuie un singur cuvânt, așa cum este cazul lui **מאתים** 'două sute'. În concordanță; cea mai mare valoare gematrică a tuturor literelor din Paleo-ebraică este 'Resh' cu 200.

0		(391) - "și a mâncat" (67) - "și a băut" (23) - "și s-a sculat" (156) - "și a plecat" (66) - "Esau" (79) = 0 (nimic). A se vedea 391 pentru prima parte a sumei și Geneza 25:34.
3	**בא**	- este un număr prim. 'ba' (3); a venit.
5	**תא** **את**	- este un număr prim. 'Ta' (5); cameră sau încăpere. 'Ath' (5); Acest cuvânt comun pare să acționeze ca un indicator de

		adăugare sau de calcul în versuri, la fel ca + (plusul modern).
7	 **שת** **גד**	- este un număr prim. Seth (7); al treilea fiu al lui Adam și al Evei. Gad (7); fiul lui Zilpah și al lui Iacov.
8	**אשת**	"eset" (8); soție.
9	**אשה**	"Issah" (9); femeie.
10	**זאב**	"Zab" (10); lup.
13	 **זו**	- este un număr prim. "ziv" (13); numele celei de-a doua luni din calendarul evreiesc.
14	**איש** **דוד** **זהב**	'Is' (14); om. "Dawid" (14); David, rege al lui Israel - tatăl lui Solomon. 'Zahab' (14); Aur.
16	**התבה** **בית**	"Hattebah" (16); Arca (Arca lui Noe). 'Bet' (16); casă.
17	 **גדי** **השדה** **תיש**	- este un număr prim. 'Gedi' (17); un țap tânăr; un ied. "Hassadeh" (17); de pe câmp, "tayis" (17); capră mascul.
18	**בבית**	'Bebet' (18); în casă.
19	 **חוה**	- este un număr prim. "Hawwah" (19); Eva, soția lui Adam.
20	 **ידו** **החדש**	Kaph (20); pictograma pentru Kaf arată ca palm mânii. "yadow" (20); mâna lui. 'hahodes' (20); luna.
21	**הבית**	"habbayit" (21); Casa.
25	**כשב** **אחיו**	"Kesab" (25); miel. "Ehaw" (25); frați.
26	**יהוה** **הביתה**	"YHVH" (26); un nume al lui Dumnezeu. Literele YHVH reprezintă, de asemenea, fiecare dintre cele patru părți ale Roții Carului, și anume (prin Harta culorilor): "Habbayetah" (26); Casa.

28	החיה	'hahayyah' (28); lucru viu.
31 	 אל חשך הכבד	- este un număr prim. "El" (31); un nume al lui Dumnezeu, vechiul Tată al zeilor. Templul lui El, orașul Ugarit, a fost presupus ca fiind situat în munți. 'Hosek' (31); întuneric. 'hakkabod' (31); glorie.
36	לאה	"Leah" (36); soția lui Iacob și mama lui Ruben, Simeon, Levi, Iuda.
37	 הבל כתובה וחשך	- este un număr prim. "Habel" (37); Abel, fratele lui Cain și al lui Sem și fiul lui Adam și al Evei. "ketubah" (37); scris. (37); întuneric.
41	אם	"Em" (41); mama.
42	בלהה	'Bilhah' (42); roaba lui Rahela și mama lui Dan.
44	מת	'met' (44); mort.
45	אדם לוט לוט	"Adam" (45) numele omului creat de Dumnezeu în Grădina Edenului. A se vedea și האדם "Adamul" (50). 'Lot' (45); nepotul lui Avraam. 'lut' (45); înfăşurat.
46	גשם אמה	'Geshem' (46); ploaie sau duș, "ammah" (46); coți.
48	משה דלתות כוכב	"Moise" (48); profet israelit. 'Daltowt' (48); Porțile. 'Kokab' (48); o stea.
49	בשמת הדם	'Basemat' (49); Bashemath, soția lui Esau și mama lui Reuel. 'haddam' (49); sânge.
50	האדם מות	"Adam" (50) numele celui creat de Dumnezeu în grădina Edenului, de asemenea אדם - "Adam" (45). 'mit' (50); moarte.
51	השמש	"Hassames" (51); Soarele.
52	בן	"Ben" (52); fiul.
53	 אבן	- este un număr prim. "eben" (53); piatră.
54	מטה	'Matteh' (54); toiag (al lui Aaron).
55	תהום	'tehowm' (55); din adâncuri.
56	מתחת	"Mittahat" (56); sub.
57	הבמות הבהמה	'habbamowt' (57); locurile înalte, "habbehemah" (57); vitele.
58	שנה נה אביהם האבן	"sanah" (58); Anul. 'Noe' (58); protagonist principal în legenda potopului. 'Abihem' (58); tatăl lor. 'haeben' (58); piatra, פי הבאר "gura fântânii" (298) minus - האבן - "piatra" (58) = 240.

60	**כלי**	"keli" (60); unealtă.
61	 **גנוב**	- este un număr prim. "Ganub" (61); va fi considerat furat.
62	**בני** **בנות** **המזבח** **שטים** **שטן**	"Bene" (62); fii. "Banowt" (62); fiicele. 'hammesbeah' (62); altarul. 'Sittim' (62); acacia (lemn). 'Satan' (62); Satana - adversarul. Vezi și **השטן** - 'Hassatan' (67).
67	 **השטן**	- este un număr prim. 'Hassatan' (67); Satana - adversarul. A se vedea și **שטן** Satan (62).
68	**חיים** **השני**	'hayyim' (68); viață, "hasseni" (68); al doilea.
69	**דינה**	"Dinah" (69); fiica lui Iacov și a Liei.
70	**יין** **מיהודה**	'yayin' (70); vin. Dacă se adaugă **האש** (9) + **נחש** (61) = 70. **נחש** provine de la **הנחש** "șarpele", dar cu Heh eliminat de la "capul" sau începutul cuvântului. **האש** provine din **האשה** "femeia", dar fără Heh de la "călcâiul" sau sfârșitul cuvântului. (Vezi Geneza pentru această sumă. 3:14-15). 'mihuda' (70); din Iuda.
74	**סביב**	'sabib' (74); în jur de. 74 x 4 = 296 **הארץ** - 'hartz'.
75	**לילה** **כהן**	"Layelah" (75); Noapte, "kohen" (75); Preot.
77	**שמלת** **מגלת**	"semalot" (77); îmbrăcăminte, **הבית** + **ליהוה** 'the House' + 'lui YHVH' = 77 'megillat' (77); sul (sau pergament).
78	**כתנת** **לחם** **שלמה**	'Ketonet' (78); haină (vezi 268 pentru 'o haină de mai multe culori'). 'Lehem' (78); pâine de spectacol. 'selomoh' (78); Solomon.
79	 **עשו** **עדה** **גוע**	- este un număr prim. "Esau" (79); Esau a fost fiul lui Isaac și al Sarei și personificarea iernii. A se vedea și 183. 'Adah' (79); soția lui 'Esau' (79) și mama lui Elifaz. 'gawa' (79); era mort; murise.
82	**לבן** **תעשה** **בשמאלו**	"Laban" (82); fratele Rebecăi. 'taaseha' (82); va face. 'în mâna stângă' (82).
83	 **העדת**	- este un număr prim. "Haedut" (83); Mărturia. **שכל** 'shakal' + **ידיו** 'cruce + mâini' = 83 (vezi Geneza 48:14).
85	**אלמתי**	"Alumati" (85); Frunza mea.
86	**אלהים** **לבדים**	Elohim (86); Nume al lui Dumnezeu sau nume pentru adunarea lui Dumnezeu. 'Lebaddim' (86); pentru stâlpi.

90	**הפאת** **מים** **מלך**	'Happeot' (90); Colțuri. 'Mim' (90); Apă. 'Melek' (90); Rege.
91	**מאכל**	'maakal' (91); fruct sau hrană.
92	**הלבנה**	"hallebanah" (92); luna.
93	 **באלני** **שמים**	**תעה** 'rătăcitor' (79) + **בשדה** 'pe câmp' (14) = 93. (Vezi Geneza 27:15). 'beelone' (93); lângă stejari, 'samayim' (93); ceruri.
94	**יהושע**	"Iosua" (94); fiul lui Nun, din tribul lui Efraim.
95	**המים** **המן** **להיכל** **מאתים** **זבלון**	"Hammayim" (95); apele. 'Hamman' (95); mană. 'Lahekal' (95); a Templului. 'matayim' (95); două sute. 'Zebulon' (95); fiul lui Lea și Iacov.
96	**השלחן**	"Hassulhan" (96); masa.
97	 **אדם + בן**	- este un număr prim. 'fiul + omului' = 97.
98	**השמים** **מנשה**	Hashamayim (98); cerurile; cerul. Manase (98); fiul cel mai mare al lui Iosif, deși fratele său Efraim (331) a fost cel care a primit binecuvântarea primului născut.
100	**ימים** **לויתן** **סלי** **אטמים**	'Yammim' (100); Mări. 'Livyatan' (100); Leviathan. 'Salle' (100); coșuri. 'atumim' (100); de mic.
103	 **הכוכבים**	- este un număr prim. "Hakkowkabim" (103); stelele.
104	**סדם** **חלוני** **אנשים**	'Sedom' (104); Sodoma. 'hallowne' (104); Ferestre. 'anasim' (104); oameni.
105	**עלה**	'olah' (105); jertfă arsă.
106	**והאבן גדלה**	'wehaeben gedolah' (106); piatră mare. (Vezi Geneza 29:2).
107	 **ויצא**	- este un număr prim. "Weyyesee" (107); și a ieșit.
110	**פיך**	'Pika' (110); gura.
114	**משמאל** **אלישע** **עלית**	de la mâna stângă (114). "elisa" (114); Elisei. 'aliyat' (114); camera de sus.
118	**בימינו**	în mâna dreaptă (118).
122	**זלפה**	"Zilpah" (122); roaba lui Lea și soția lui Iacov.
127	 קדשך **עזים**	- este un număr prim. 'Qadeska' (127); Sfânt. 'Izzim' (127); femelă de capră.

128	**אליפז**	'Elipaz' (128); Elifaz - fiul lui Esau și al lui Adah.
137	 **אבישג השונמית** **לאור**	- este un număr prim. 2:17 minute înseamnă 137 de secunde. (Vezi 217.) 'abisag hassunammit' (137); Abishag Shunnamite. (Vezi 1 Regi 1:3). 'laowr' (137); de lumină.
138	**חלק** **הנפש**	'chelek' (138); porțiune sau unitate de timp folosită în calculul calendarului ebraic. Ora este împărțită în 1080 de halakim. Un helek reprezintă 3⅓ secunde sau 1/18 minut. Helek-ul provine dintr-o mică perioadă de timp babiloniană numită **she**, care înseamnă "grăunte de orz", la rândul său egal cu 1/72 dintr-un grad de timp babilonian (1° de rotație cerească). 360 de grade x 72 de **she** pe grad / 24 de ore = 1080 de **she** pe oră. 'hanneppes' (138); suflet.
140	**פני**	'Pene' (140); Fețe.
144	**קדם**	'qedem' (144); est.
146	**הצאן**	'hasson' (146); Oaie.
150	**מימין**	"de la mâna dreaptă" (150).
154	**ישמעאל**	"Ismael" (154); fiul lui Hagar și al lui Avram/Abraham. **ישמעאל** Ismael (154) + **פרא** măgar sălbatic (281) + **אדם** om (45) = 480. (Vezi Geneza 16:11-12)
156	**יוסף** **ציון**	'Joseph' (156); fiul lui Rahela și fratele lui Iacob/Israel. A se vedea și Israel + Iosif = 400. "siyown" (156); Sion. **אהל** + **מועד** = (156); 'cort' + 'de întâlnire'.
157	 **שקדים**	- este un număr prim. Al 157-lea număr prim este 919. 'Seqedim' (157); migdale.
159	**הקדים**	'haqqadim (159); Est.
160	**קין** **כסף** **עץ**	'Qayin' (160); Cain, fiul lui Adam și al Evei și fratele lui Abel și al lui Sem. 'kesep' (160); argint. 'es' (160); copaci.
170	**עצי** **מעין**	"asi" (170); lemn, mayaș (170); fântână.
174	**מעינת**	'mayenot' (174); fântâni.
180	**יציע** **פנים**	'yasia' (180); camere. 'pannim' (180); în interior.
181	 **הסוסים**	- este un număr prim. 'hassusim' (181); cai.
182	 **יעקב**	182 reprezintă o jumătate de an, deoarece se credea că există 365 de ferestre prin care Soarele poate străluci: una în mijloc și 182 de fiecare parte. 'Jacob' (182); fiul lui Isaac și al Sarei și personificarea verii. A se vedea și 'Israel' (244) și a se compara cu Esau, vânătorul (183), deoarece 182 + 183 = 365 (zile într-un an).

		מלאך האלהים 'îngerul lui Elohim' = 182. Vezi Exodul 14:19.
183		**עשו** 'Esau' (79) + **ציד** vânător (104) = 183 (vezi Geneza 25:27); Esau a fost fiul lui Isaac și al Sarei și personificarea Iernii. Vezi și 'Jacob' (182), deoarece 182 + 182 = 365 (zile într-un an).
190	**כנען** **פסים** **ציץ**	'Kenan' (190); Canaan 'Passim' (190); de multe culori . (Vezi Geneza 37:3). 'Sis' (190); flori. **המלון** + **באנו** - 'am intrat în' (59) + 'hanul' (131) = 190. (Vezi Geneza 43:21).
195	**הצלע** **קצה**	'Hassela' (195); coasta sau partea lui Adam din care YHVH Elohim a făcut-o pe Eva. (Vezi Geneza 2:22). 'Qeseh' (195); granițele.
200	**כנפים** **קנים** **צלעות**	'Kenapayim' (200); Aripi. 'Qanim' (200); ramuri; camere. 'selaowt'; camere. **יהושע** 'Joshua' + **נון** 'Nun' = 200. (Nun a fost tatăl lui Iosua - vezi Iosua 1:1).
202	**רב**	'rab' (202); mare.
203	**ברא** **באר**	'Bara' (203); creat sau făcut. Al treilea cuvânt din Geneză. 'beer' (203); o fântână. **באר בשדה** 'o fântână în câmp' = 217. (Vezi Geneza 29:2).
204	**צדיק** **אשר** **ראש** **דר**	"saddiq" (204); drept. 'Asher' (204); fiul lui Zilpah și al lui Iacov. 'Ros' (204); capul; vârful; începutul, 'dor' (204); generare.
205	**בשר** **הר**	'Basar' (205); carne. 'Har' (205); munte.
206	**דבר**	'dabber' (206); Vorbește. **קדם** 'qedem' (144) est + 'bene' (62) fii = 206. Vezi Geneza 29:1): "Iacov și-a continuat călătoria și a ajuns în țara fiilor de la est".
207	**אור** **ברה** **זקנים** **בהר**	'Owr; (207); Lumină. 'barah' (207); pur. 'Zequnim' (207); din bătrânețea lui (vezi Geneza 37:3). 'Bahar' (207); în munte (vezi Geneza 31:54). **לגן** 'din grădină' (83) + **עדן** 'din Eden' (124) = 207 (vezi Geneza 3:24). **יעקב** 'Iacob' (182) + **אחיו** 'frate' (25) = 207 (vezi Geneza 36:6). dreptul de naștere (232) - și disprețuit (25) = 207 (Lumina).
208	 **שרה** **הגר** **יצחק** **הבאר**	208 este 8 x 26. 208 săptămâni înseamnă 4 ani (52 x 4 = 208). 'Sarah' (208); soția lui Avram/Abraham. Vezi și Sarai (213). "Agar" (208); sclava lui Sarai; soția lui Avram/Abraham și mama lui **ישמעאל** Ismael (154). 'Agar' își schimbă numele în **קטורה** 'Keturah' (320) și îi dă lui Avraam alți șase fii după Ismael. 'Isaac' (208); fiul lui Sarai/Sarah și al lui Abram/Abraham. 'Habbeer' (208); fântâna (vezi Geneza 29:2).

210	**חרב**	'Hareb' (210); Sabie.
212	**ריב** **בדור**	'rib' (212); ceartă; dispută; conflict. 'baddowr' (212); generație.
213	**שרי**	'Sarai' (213); soția lui Avram/Abraham. A se vedea și Sarah (208).
214	**רוח**	'ruah' (214); respirație.
215	**תירא** **הרי**	'tira' (215); frică. 'hare' (215); muntele.
216	 **ברית** **דברי**	Babilonienii aveau o lună lunară care avea trei săptămâni de nouă zile sau 60 de uddu (uddu era calculat ca 6 x 6x 6 = 216 minute). 'Berit' (216); un legământ. 'debaray' (216); cuvinte.
217	**אל** **פנים** **ויאר**	'EL' (31)x7 = 217. Gematria celor șapte palate = **217**; [Beth (2) + Aleph (1) + Aleph (1) + Resh (200) + Dalet (4) + Dalet (4) + Heh (5)]. Gematria Sfintei Sfintelor = **217**; [Beth (2) + Gimel (3) + Heh (5) + Zayin (7) + Resh (200)]. **מגן** 'din Grădina' (93) + **עדן** 'din Eden' (124) **= 217**. (vezi Geneza 3:23). **בשדה** + **באר** 'o fântână în câmp' = **217**. (vezi Geneza 29:2). **והחשך** + **הענן** "norul și întunericul" = **217**. (vezi Exodul 14:20). 'scris înăuntru' = 217 (vezi Ezechiel 2:10). "și s-a aprins" = 217 (vezi Exodul 14:20).
220	**בראשית** **טהור** **בחיר**	Bereshit (220); "La început" sau, alternativ, "când"; primul cuvânt al Bibliei. 'Tahowr' (220); pur. **חן** + **בעיניך** - 'Favoare' + 'în locul tău' = 220. Vezi Geneza 18:3. 'bachir' (220); Ales,
227	 **בכרה**	- este un număr prim. 'Bekorah' (227); drept de naștere.
228	**כרוב**	'kerub' (228); heruvim.
232	**הבכרה**	'Habekorah' (232); dreptul de naștere. **דוד** David (14) + **זקן** era bătrân (157) + **בבגדים** haine (61) = 232. (Vezi 1 Regi 1:1). **המלך** 'regele' (95) + **אבישג השונמית** 'abisag hassunammit' (137) = 232. **דבר** (206) + **יהוה** (26) = 'cuvântul lui YHVH' (232).
233	 **שקפים**	- este un număr prim. 'sequpim' (233); lumini.
236	**ישׂשכר**	"Issachar" (236); fiul lui Lea și Iacov.
238	**רחל** **ליצחק**	"Rachel" (238); mama lui Iosif (156). 'Leyishaq' (238); lui Isaac (vezi Geneza 25:5).
239	 **ברזל**	- este un număr prim. 'barzel' (239); fier.

240	**עמלק**	**חלום** 'vis' (84) + **יוסף** "Joseph" (156) = 240. (Vezi Geneza 37:5). 'Amaleq' (240); Amalec; nepotul lui Esau prin Elifaz și Timna. **הבאר** + **פי** 'gura fântânii' (298) minus **האבן** - 'piatra' (58) = 240. (Vezi Geneza 29:3). **קנים** + **והגה** + **והי** 'jale și plângere și vaiet' = 240 (vezi Ezechiel 2:10).
243	**אברם** **שכרך** **רמש**	'Abram' (243); Abram - omul lui Dumnezeu din Biblie. Numele său a fost schimbat de Dumnezeu din Abram în Avraam. Vezi și Abraham (248). 'Sekareka' (243); plata ta. 'remes' (243); lucru care se târăște.
244	**ישראל** **בני יעקב** **תמר**	'Israel' (244); în Geneza 32:28, Elohim schimbă numele lui 'Iacov' în 'Israel'. (Vezi și 'Iacov' (182)). 'fiii lui Iacov' (244). (Vezi Geneza 49:2). 'Tamar' (244); soția lui 'Er' (270) și nora lui Iuda (30). YHVH (26) îl ucide pe Er (270) în Geneza 37:7 pentru că era rău (270) și astfel se obține suma: 270 - 26 = 244; aceeași ca și Tamar. **פני** (140) + **חוץ** (104) "fața de afară" = 244. (Vezi Iov 18:17). Lumina **אור** (207) + și întunericul **וחשך** (37) = 244.
248	**אברהם**	'Abraham' (248); un om al lui Dumnezeu. Numele său a fost schimbat de Dumnezeu din Abram în Avraam. Vezi și 'Abram' (243). Când Dumnezeu face inițial schimbarea numelui lui Avram în Avraam (248), el își motivează schimbarea spunând **המון גוים נתתיך** 'din multe neamuri te-am făcut' = 248. **שלמה** + **מסע** 'pregătit' + 'la carieră' = 248 (vezi 1 Regi 6:7). **האור** + **החשך** 'lumina' + 'întunericul' = 248 (vezi Geneza 1:4).
252	**ולדביר**	"weladdebir" (252); și din Sanctuarul interior.
255	**הדרום** **נרה**	'haddarowm' (255); sudul, 'nerah' (255); lampă.
256	**אהרן** **הארן**	"Aaron" (256); fratele lui Moise. 'Haaron' (256); Chivotul (mărturiei).
259	**ראובן** **האשרים**	Ruben (259); fiul lui Lea, Zilpa și Iacov. "haaserim" (259); crânguri sau "Asherim"; sacru pentru zeița Asherah.
260	**גרזן** **ישראל בית**	"garzen" (260); o secure. 'casa lui Israel' (260).
267	**מרכבה**	Merkabah (267); car.
268		**כתנת** haină (78) i+ **פסים** de mai multe culori (190) = 268. din (268) se scade - **זקנים** "de bătrânețea lui" (207) = 61. 61 + **יוסף** Iosif (156) = 217. 217 = 31 x 7; (vezi 217). "Și Israel îl iubea pe Iosif mai mult decât pe oricare alt fiu al său, pentru că era fiul bătrâneții sale. Și i-a făcut o haină de multe culori". (Vezi Geneza 37:3).

269	הירדן	- este un număr prim. 'hayyarden' (269); Iordania.
270	רע ער	'Ro' (270); Evil. 'Er' (270); fiul lui **יהודה** Iuda (30) și **שוע** Șuah (79) și primul soț al lui **תמר** Tamar (244). "Dar Er, întâiul născut al lui Iuda, a fost rău în ochii lui **יהוה** YHVH și l-a ucis **יהוה** YHVH". - Geneza 38:7 [Vezi și **רע** 'Ro' (270); Răul]. **ער** 'Er' (270) minus - 'YHVH' (26) = 244; la fel ca și **תמר** Tamar (244).
272	המרכבה מרכבתו מרכבות מבכרות כרבים ערב עבר	"hamerkabah" (272); carul, "merkabtow" (272); carul său. 'merkabowt' (272); carele, 'mibbekorowt' (272); ale primului născut, 'kerubim' (272); heruvim, 'ereb' (272); seara, 'abor' (272); cruce (treceți peste).
273	רשע	'Rasa' (273); rău.
278	השער	'hassaar' (278); poarta.
280	רעי	'roe' (280); ciobani.
281	פרא אפר	- este un număr prim. 'pere' (281); un măgar sălbatic 'waeper' (281); cenușă.
285	העיר	'hair' - (285); orașul.
288	פרח	'perah' (288); muguri.
290		290 este suma a patru numere prime consecutive (67 + 71 + 73 + 79). Suma pătratelor și divizorilor lui 17 este 290.
291	ארץ	"artz" (291); pământ. A se vedea și **הארץ** 'Hartz' (296); Țara.
294	מנרת	'Menorat' (294); candelabru.
296	הארץ	"Hartz" (296); Țara. A se vedea și **ארץ** -'Artz' (291); pământ. Dacă Iacov (182) ar trebui să se căsătorească cu fiicele **מבנות** (102) lui Heth **חת** (12), atunci rezultatul este 296 'Țara' - și de aceea Rebeca se referă la ele ca la 'fiicele țării'.
298	מחרן	'meharan' (298); din Haran (un loc). (Vezi Geneza 12:4).
302	בכפר בקר	'bakkoper' (302); pas, 'boqer' (302); dimineață.
304	כפרת כפתר	'Kapporet' (304); Scaunul milei. 'Kaptor' (304); un bulb.

307	**רבקה** **הבקר**	- este un număr prim. "Rebecah" (307); soția lui Isaac. **בדודאי** "cu mandragorele" (27) + **בני** "fiului meu" (62) + **לאה** "Leah" (36) + **יעקב** "Jacob" (182) = 307. (Vezi Geneza 30:16). 'habbaqar' (307); taur. **דוד** David (14) + **זקן** era bătrân (157) + **בבגדים** haine (61) = 232. (Vezi 1 Regi 1:1). 'Bathseba' **שבע** (75) + 232 = 307. (Vezi 1 Regi 1:15). De asemenea, **ולמך** și Lamech (96) + **שבעים** șaptezeci (125) + **ושבעה** și șapte de ori (86) = 307. **שבעתים יקם־קין ולמך שבעים ושבעה :** - Geneza 4:24
310	**קיר** **יקר**	'qir' (310); perete, 'yeqar' (310); prețios.
311	 **קורה**	- este un număr prim. 'qovrah' (311); o grindă.
315	**הקרות**	(315); grinzile.
316	**הקורה**	'haqqovrah' (316); grinda.
320	**קטורה** **קטורה** **המערה** **מעיר** **קירות**	"Qeturah" (320); Keturah, soția lui Avraam. 'Qetovrah' (320); tămâie. 'Hammerah' (320); Peștera. 'meir' (320); 'din cetate' (vezi Numeri 24:19). 'qirowt' (320); zidurile.
330	**לכפר**	'lekapper' (330); a face ispășirea.
331	 **אפרים**	- este un număr prim. Efraim (331); fiul lui Iosif; a primit binecuvântarea primului născut, deși Manase (98) a fost cel mai mare.
350	**עפר**	'apar' (350); praf.
352	**קרבן**	'qarban' (352); o ofrandă.
355	**פרעה**	'paroh' (355); Faraon.
364		Un an calendaristic. **דבר** "cuvântul" (206) + **יהוה** "lui YHVH" (26) + **מצותו** "porunca lui" (146) - **בזה** "disprețuit" (14) = 364. (Vezi Numeri 15:31).

365		Numărul de zile dintr-un an. **ישראל** 'Israel' (244) + [**אפ** (81) din **אפרים**] + [**מ** (40) din **מנשה**] = 365. Adăugarea primei silabe a numelor a fost indicată atunci când Israel când și-a pus mâinile "pe capul" lui Efraim și Manase - ceea ce înseamnă că trebuie să adăugăm "capul" din fiecare nume. A se vedea Geneza 48:14: וישלח ישראל את־ימינו וישת על־ראש אפרים והוא הצעיר ואת־שמאלו על־ראש מנשה שכל את־ידיו כי מנשה הבכור "*Dar Israel și-a întins mâna dreaptă și a pus-o pe capul lui Efraim, care era cel mai tânăr, și mâna stângă pe capul lui Manase, încrucișându-și mâinile, deși Manase era întâiul născut*." Primul exemplu de 365 din Tora se găsește chiar la începutul Genezei 1:2-3: והארץ היתה תהו ובהו וחשך על־פני תהום ורוח אלהים מרחפת על־פני המים׃ "*Și pământul era fără formă și gol - și întunericul (37) - era pe - fața (140) adâncului (55)" [... și Duhul lui Dumnezeu se mișca pe suprafața apelor*]. ויאמר אלהים יהי אור ויהי־אור "*Și Dumnezeu a zis: "Să fie lumină (207), a fost lumină (207)*". Când adăugăm lumină și scădem întunericul de pe fața adâncului: 140 + 55 = 195 (fața adâncului) 195 - 37 (Întuneric) = 158 158 + 207 (Lumină) = Numărul de zile într-un an 365. 365 dezvăluie adevărata identitate a lui Iacob și Esau din Geneza 25:27 ca fiind Vara și Iarna, care reprezintă câte o jumătate de an fiecare. ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים "*Când băieții au crescut, Esau (79) a devenit un vânător iscusit (104), un om (14) al câmpului (12), dar Iacov (182) a fost un om pașnic, trăind în corturi (26)*." Esau 79 + vânător 104 = 183 Iacob = 182 183 + 182 = 365 (zile într-un an) Avraam are o coincidență cu 365 în versetul 18:2 din Geneza: וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה Când și-a ridicat ochii și a privit, iată că trei bărbați (104) stăteau în picioare în fața lui; și când a văzut, a alergat să le iasă în întâmpinare de la ușa (132) cortului (41) și s-a aplecat la pământ (296). De la ușa (132) + a cortului (41) + pământ (296) - bărbați (104) = 365.

370	**צציר**	'sair' (370); mai tânăr.
380	**מצרים**	'misrayim' (380); Egipt.
385		**ארבעים** Patruzeci (323) + **וחמשה** și cinci (62) = 385.
390	**קערתיו**	'qwarotaw' (390); Mâncăruri.
391		Isaac (208) + Esau (79) + vânat/vânător (104) = 391. A dat lui Esau (109) + pâine (78) + și tocană (77) + linte (127) = 391
400		**ישראל** Israel (244) + **יוסף** Iosif (156) = 400.
401		- este un număr prim. **פנים + ואחור** "interior și exterior" = 401.
410	**אררט**	'ararat' (410); muntele pe care a poposit Noe după Potop.
412	**קרבנכם**	'qarebankem' (412); ofranda ta.
418	**מאתים עשרים**	'două sute douăzeci'= 418
422	**עקרבים**	(422); Scorpions.
479		- este un număr prim. **עשו** Esau (79) + 400 de oameni = 479 **הילדים** (99) "copiii" + **לאה** (36) "Lea" + **רחל** (238) "Rahela" + **השפחות** (106) "roabe""= 479. ישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את־הילדים על־לאה ועל־רחל ועל שתי השפחות "*Și a ridicat Iacov ochii și a privit și iată că a venit Esau și cu el patru sute de oameni și a împărțit copiii la Lea și la Rahela și la două roabe*". Geneza 33:1
480		**ישמעאל** Ismael (154) + **פרא** măgar sălbatic (281) + **אדם** om (45) = 480. (Vezi Geneza 16:11-12) Miano sugerează că 480 de ani reprezintă o Eră și observă că scriitorii biblici par să fi scris sau ajustat cronologia lor deschisă pentru a se potrivi cu o perioadă de timp idealizată. 45 de ani pentru Exod și cucerire (Iosif 14:10) 70 de ani pentru perioadele de asuprire (Judecători 3:8, 14; 4:3; 6:1; 10:8) 200 de ani pentru perioadele de odihnă (Judecători 3:3, 11; 5:31; 8:28) 76 de ani pentru judecătorii minori (Judecători 10:1-4; 12:7-15) 3 ani pentru domnia lui Abimelec (Judecători 9:22) 40 de ani pentru asuprirea filisteană (Judecători 13:1) 2 ani pentru Saul (1 Sam 13:1) 40 de ani pentru David (1 Regi 2:11) 3 ani pentru Solomon (1 Regi 6:1) **= 480** de ani după măsura ordinală. **יעקב** Iacov (182) + **מחרן** Haran (298) = 480. (Vezi Geneza 29:4)
494		**מערת** 'Peștera' (314) + **המכפלה** din Machpelah (180) = 494

666		ויבא בין | מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את־הלילה ולא־קרב זה אל־זה כל־הלילה "*Şi a venit între tabăra Egiptului (380) şi tabăra lui Israel (244); şi a fost "norul şi întunericul" (217), a luminat (217) "ath" noaptea (80). Astfel, unul nu s-a apropiat de celălalt toată noaptea* (80)" Exodul 14:20. În această sumă, începem prin a împărţi Egiptul şi Israel în două - "*a se pune între*" ele: Egipt 380 / 2 = 190 Israel 244 / 2 = 122. 190 + 122 + 217 "norul şi întunericul" + 217 "s-a luminat" - 80 "noaptea" = 666. Regele Solomon este asociat de două ori cu cifra 666 în 1 Regi. La 7:13, textul sună astfel: "*Şi regele Solomon a trimis şi a adus pe Hiram din Tir.*" Adăugând cele trei nume: **שלמה** Solomon 78 + **חירם** Hiram 258 + **מצר** Tyr 330 = 666. Următoarea referire la 666 apare în 1 Regi 10:14: "*Greutatea aurului care a intrat la Solomon într-un an a fost de 666 de talanţi de aur*".
919		- este al 157-lea număr prim.
1000		**א** - un Aleph mare.

Partea a doua: Despre Merkabah

De unde a apărut? La ce a fost folosit. La ce folosește astăzi?

Când m-am uitat la creaturile vii, am văzut o roată pe pământ, lângă fiecare creatură cu cele patru fețe ale sale. Acesta era aspectul și structura roților: Străluceau ca topazul și toate patru arătau la fel. Fiecare părea a fi făcută ca o roată care intersectează o roată. În timp ce se mișcau, ele mergeau în oricare dintre cele patru direcții în care se îndreptau creaturile; roțile nu-și schimbau direcția în timp ce creaturile mergeau. Jantele lor erau înalte și impresionante, iar toate cele patru jante erau pline de ochi de jur împrejur.

Când făpturile vii se mișcau, roțile de lângă ele se mișcau; iar când făpturile vii se ridicau de la pământ, roțile se ridicau și ele. Oriunde mergea duhul, ele mergeau, iar roțile se ridicau odată cu ele, pentru că duhul făpturilor vii era în roți. Când făpturile se mișcau, se mișcau și ele; când făpturile stăteau nemișcate, stăteau și ele nemișcate; iar când făpturile se ridicau de la pământ, roțile se ridicau împreună cu ele, pentru că spiritul făpturilor vii era în roți.

– Cartea Ezechiel 1:15-21

Originile Cabalei

Misticismul Merkabah a înflorit între anii 100 î.Hr. și 1000 d.Hr. și s-a concentrat pe viziunile lui Ezechiel, sau viziunile celor Șapte Palate din literatura Hekhalot. Aceste viziuni se refereau la ascensiuni către palatele cerești și către Tronul lui Dumnezeu.

Această școală de misticism Merkabah a fost o ramură relativ târzie a cultului cultic timpuriu care a prosperat în perioada Primului Templu.

Cultul timpuriu al Templului a căutat să obțină o înțelegere mistică a minții lui Dumnezeu

prin studierea cerului și a pământului și au perceput o semnificație profundă în mișcările ciclice ale celor șapte corpuri cerești vizibile. Prin Roata Carului a fost reprezentat ceva cu totul remarcabil, care îmbină alfabetul ca set de numere logice comune cu numere legate de orbitele planetelor.

Până în anul 1050 î.Hr. semnele acestui set de numere au devenit scrierea Paleoebraică, iar componentele sale au devenit numele lui Dumnezeu.

Construcția roții carului a apărut, cel mai probabil, ca un experiment de scriere logografică. Orientul Apropiat antic era dominat de scrierile logografice, iar Roata prezintă aceeași standardizare pe care o vedeți dezvoltată în scrierile logografice din Orientul Îndepărtat; aceleași foneme se găsesc întotdeauna în același loc în spațiul Roții. Într-adevăr - Roata poate fi folosită cu ușurință ca limbaj logografic astăzi; (vezi Omniglot: http://www.omniqlot.com?conscripts/qalay.ht m).

Înainte de apariția alfabetului paleo-ebraic, poporul evreu pare să fi scris în pictograme care erau un amestec de caractere pur logografice și litere fonetice.

În lumea modernă și în condițiile în care tehnologia informatică domină comunicațiile - atunci este posibil să se indice ordinea literelor de pe Roată printr-un cod de culori - dar acest lucru ar fi fost de un folos extrem de limitat pentru un scrib antic care avea nevoie de ceva monotonal, practic și ușor de reținut. Cred că este posibil, chiar probabil, că atunci când scribii antici au descoperit că componentele fonetice și alfabetice ale Roții Carului puteau fi scrise pe o linie care să reprezinte vorbirea umană - s-a născut alfabetul, dar Carul din care s-a născut a rămas un secret bine păzit de preoți și "înțelepți".

Viziunile lui Ezechiel și conținutul vizionar al Hekhalot par să reprezinte o resurgență parțială a cultului templului timpuriu care a intrat în clandestinitate în perioada celui de-al doilea templu după ce evreii au trecut de la scrierea cu alfabetul Ketav Ivri la Ketav Ashuri.

În timp ce literatura Hekhalot a păstrat o imagine vizionară a celor Șapte Palate, nu există prea multe dovezi care să sugereze că cultul, așa cum exista în secolul al II-lea, cunoștea sau folosea tehnologia Roții, iar acest lucru sugerează că - mai degrabă decât să fie apogeul misticismului Merkabah - a fost de fapt degradarea cultului într-un moment în care a fost izolat de fontul tehnologic inspirațional. A păstrat memoria culturală a gloriei sale anterioare, dar fără substanță.

Am putea face o metaforă pentru acest lucru între cunoștințele pe care le posedă omul de știință și cunoștințele pe care le posedă scriitorul de știință. Cei din urmă pot fi foarte bine informați, dar este puțin probabil ca ei să izbucnească în ecuații pătratice spontane pentru gravitație! Cunoașterea Roții lui YHVH permite unei persoane să calculeze gematria cuvintelor ebraice care alcătuiesc Tora, cu o oarecare înțelegere a felului de cunoștințe pe care scribii antici încercau să le transmită cu ajutorul numerelor, în timp ce îl implicau pe cititor în narațiunea textului scris.

Prima Carte a lui Moise a fost compusă probabil în perioada Primului Templu pentru un public limitat de preoți începători. Nu este doar o descriere privind evenimentele legate de crearea lumii și de coborârea timpului - reprezintă un material care a fost conceput pentru a instrui și a transmite tipul de cunoștințe de care se aștepta ca un om înțelept și un preot al lui YHVH să aibă nevoie. De exemplu, unul dintre primele lucruri pe care le învață Bereshit (Geneza) în primele 3 rânduri ale cărții este câte zile sunt în anul solar.

Înainte de domnia lui Ezra, Tora era scrisă în Ketav Ivri. Cel mai vechi text cunoscut al Bibliei ebraice se găsește într-un pergament de argint din secolul al VII-lea î.Hr. și conține Binecuvântarea Aaronică. Ivri este uneori denumită "paleo-ebraică" și este o variantă a limbii feniciene.

[Imagine] Cele mai vechi texte cunoscute ale Bibliei ebraice care au supraviețuit se găsesc pe două suluri de argint - datate în jurul anilor 700-650 î.Hr. și sunt scrise în Ketav Ivri. Această imagine este a sulului cunoscut sub numele de KH2].

Scrierea paleoebraică nu are "forme finale".

Prin "forme finale" mă refer la faptul că în Ashuri (sau alfabetul pătrat), atunci când literele kaph **כ**, mem **מ**, nun **נ**, peh **פ** și tsadi **צ**, se găsesc la sfârșitul unui cuvânt, atunci ele adoptă o a doua formă cu care sunt reprezentate - adică kaph sofit **ך**, mem sofit **ם**, nun sofit **ן**, peh sofit **ף** și tsadi sofit **ץ**. Aceste forme finale iau valorile numerice 500, 600, 700, 800 și 900. Cu toate acestea, în Ivri, cel mai mare număr reprezentat de cele 22 de litere este 200, iar Shin & Tav își mută, de asemenea, locul în ordinea alfabetului, de pe ultimul pe aproape de început, pe locurile 3 și, respectiv, 4 - împărțindu-și locul cu Gimel și Daleth.

Numărătoarea de douăzeci se regăsește în cultura aztecă, unde este folosită pentru a împărți anul. Este un număr natural care cuprinde toate degetele de la mâini și de la picioare de pe corpul uman ca cifre de numărare.

Numărătoarea de douăzeci nu este cunoscută în Orientul Apropiat Antic, deși egiptenii antici foloseau baza 10 (ca și noi). Simbolurile egiptenilor pentru adunare și scădere arătau ca un set de picioare:

se foloseau: dacă picioarele erau îndreptate în direcția de scriere, însemna adunare, în caz contrar, scădere. Cea mai veche pictogramă cunoscută pentru această literă este ⟍ și reprezintă o imagine a unui picior. A devenit **Gimel ג** în ebraică.

Dalet provine din pictograma unei uși; și este asociată cu semnificații precum *atârnă* (așa cum atârna ușa cortului) sau "înainte și înapoi".

O explicație a existenței a două caractere pe locurile 3 și 4 este că aceste caractere au avut inițial semnificațiile de adunare și scădere - poziția lor fiind determinată mai degrabă de funcția lor în cadrul mitului creației decât de atribuirea lor numerică.

Există o disjuncție care apare între Cabala și cultul Primului Templu din cauza schimbării scrierii. A încerca să folosești valorile standard ale gematriei care provin din sistemul Ashuri cu Tora este ca și cum ai pune cheile greșite într-o ușă încuiată. Din fericire, schimbările numerice necesare pentru a folosi sistemul Ivri sunt minore. Studentul trebuie doar să își amintească faptul că Shin este 3 și Tav este patru și să nu folosească valorile finale - și poate folosi sistemul numeric Ivri, păstrând în același timp literele Ashuri. Ketav Ivri este cunoscut și folosit doar de un grup mic de persoane în zilele noastre.

Există puține exemple de texte paleo-ebraice care mai există în prezent. După 1200 î.Hr. practica utilizării tabletelor de lut a dispărut și textele lungi au fost scrise pe materiale perisabile, cum ar fi pielea și papirusul. Un motiv care a contribuit la actuala lor raritate s-ar putea datora modului în care aceste texte au fost privite din punct de vedere istoric în vederea importanței și conservării lor. În Mishneh Torah Hilkhoth Shabboth 23:26-27 citim că:

"*Este permisă salvarea tuturor scrierilor sacre care se găsesc într-o curte [prin transferarea lor] într-o altă curte pe aceeași alee, chiar dacă nu s-a făcut un eruv*[*]*, cu condiția ca aleea să aibă trei pereți și un stâlp [în locul celui de-al patrulea perete].*

[Îngăduințele de mai sus se aplică] cu condiția ca [scrierile sacre] să fie scrise în alfabet asirian și în ebraică. Dacă, în schimb, sunt scrise în orice altă limbă sau folosind orice altă scriere, nu trebuie să le salvăm, chiar dacă există un eruv. [Într-adevăr,] chiar și în timpul săptămânii, ne este interzis să citim din astfel de texte. Mai degrabă, ele ar trebui lăsate într-un loc deschis, unde se vor strica în mod firesc".

(Maimonide).

În perioada greco-romană, alfabetul Ashuri s-a contopit cu cel grecesc în scopul Gematriei, iar ideile grecești, idealurile grecești și, în cele din urmă, practicile grecești au fost importate în cultura evreiască. Este posibil să fi existat foarte puțini oameni în acea perioadă care să fi fost capabili să citească vechea scriere Ivri sau care să cunoască sistemul său de numere mult mai vechi.

Dintre cei puțini care au fost învățați cunoașterea - transmisă așa cum a fost de la Tată la Fiu, se poate afirma cu încredere că nu era cu adevărat în interesul lor - și nici în interesul comunității lor - ca cunoștințele despre Roata lui YHVH să fie deschise privirii oamenilor obișnuiți.

Natura monoteismului iudaic se schimbase de-a lungul secolelor și, în timp ce cultul timpuriu își recunoștea moștenirea canaanită și panteonul sub unitatea atotputernică a lui YHVH, urmașii lor nu prea aveau timp pentru toate acele "prostii păgâne" și, într-o anumită măsură, acest lucru este valabil și pentru evreii din epoca modernă.

---

* Un eruv este o incintă rituală halakhică făcută cu scopul de a permite activități care sunt în mod normal interzise în Shabbat, în special: transportul de obiecte dintr-un domeniu privat într-un domeniu semi-public și transportul de obiecte de patru coți sau mai mult într-un domeniu semi-public.

Conform opiniei populare, principalul corpus al literaturii Merkabah a fost compus în Israel în perioada 200-700 d.Hr., deși referințe ulterioare la tradiția carului pot fi găsite și în literatura *Chassidei Ashkenaz* din Evul Mediu. Un text major în această tradiție este *Maaseh Merkabah* (Lucrările Carului).

Cu toate acestea, în realitate, Tora - cele cinci cărți ale lui Moise (și mai ales Bereshit/Genesa) sunt cele care cuprind textele de bază ale literaturii Merkabah, deoarece, deși Ezechiel și literatura Hekhalot pot descrie venirea și plecarea Carului în termeni vizionari și profetici, Tora este cea care este de fapt scrisă cu ajutorul roții Merkabah; folosind tehnologia veche și secretă a unui set de numere sacre.

David Halperin sugerează că, după anul 70 d.Hr., Merkabah a fost privită cu suspiciune și teamă nervoasă, dar și cu entuziasm de către savanții rabinici. El spune că era ceva în textul lui Ezechiel care îi speria pe rabini.

Roata Carului ar putea fi considerată ca reprezentând prima apariție a monoteismului, însă este un monoteism cu o moștenire panteistă și cu siguranță poți aprecia cum ar fi putut fi considerat un teritoriu periculos de explorat.

Pe Roată sunt scrise sub forma unor "porți" (literele care se intersectează între ele în drumul lor între palate) numele zeului canaanit EL, al soției sale Elat și al fiului său, zeul Hadad.

De asemenea, pe ea se regăsesc numele patriarhilor și matriarhilor biblici Adam, Abraham și Sarah. Alte cuvinte simple sunt reprezentate pe roată, cum ar fi **Ari** (Leu), **Hr** (Munte), **QShTh** (Curcubeu). [Vezi lista de la pagina 50].

Nu este surprinzător, așadar, că în perioada talmudică clasică Merkabah a devenit un studiu restricționat, la fel ca și studiul lui *1 Regi* (care detaliază construirea Templului lui David) și Cântarea Cântărilor, precum și primul capitol din Ezechiel și primele patru zile din Geneza.

În zilele Patriarhului Iuda, se recomanda ca studiul Merkabah să fie întreprins doar de cineva care avea peste 40 de ani, care era șeful unei Yeshiva (școală) și care avea o tărie religioasă impecabilă. În plus, acesta nu putea decât să găsească singur Carul, mai degrabă decât să fie învățat sau să i se arate, iar în Tosefta pe Megillah era scris: "Mulți au expus Merkabah fără să o vadă vreodată".

Abia după ce evreii au fost exilați în Europa medievală, Roata Merkabah a fost transformată în Arborele Vieții și expusă parțial lumii întregi. Roata a devenit inima ascunsă a Cabalei și, în spatele vălului său simbolic, secretele sale au fost minunat încapsulate de Zohar.

Autorul Zoharului, "Moses de Leon", oferă instrucțiuni voalate despre cum să găsești Roata Carului în *Sefer DTzenioutha* - prin manipularea structurii Arborelui Vieții.

El a stabilit o relație armonioasă între Merkabah și Cabala, dacă nu între de Leon și sentimentele de probațiune din Mishnah Hagigah 2:1:

"*Gradele interzise nu pot fi expuse în fața a trei persoane, nici Relatarea Creației în fața a două, nici Relatarea Carului în fața unei singure persoane, cu excepția cazului în care acesta este un Înțelept care înțelege deja din propria sa cunoaștere*".

Totuși, făcând referire la 1 Samuel 2:30, de Leon avertizează că un om care nu este capabil să facă toate lucrurile necesare pentru a asambla Roata Carului din diagrama Arborelui Vieții "va fi

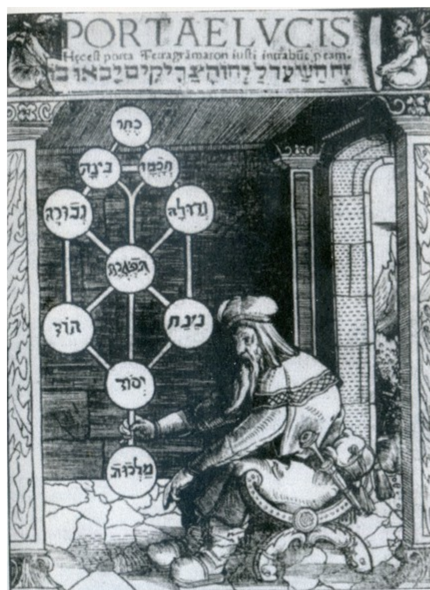
puțin prețuit" în ochii lui Dumnezeu. În mod clar - de Leon a considerat că restricțiile împotriva studiului Roții Carului nu ar trebui să descurajeze studentul Cabalei. La urma urmei - restricțiile privind studiul nu constituiau o interdicție completă.

Rambam vorbește în mod specific despre Merkabah atunci când se referă la "discursul figurat [în tratarea Creației] pentru a ascunde adevăratul său sens". Prin comentariile sale, el pare să permită un studiu științific aprofundat al Merkabah într-o manieră imparțială și științifică, în timp ce interzice practica religioasă de a predica pe această temă.

"După ce am ajuns până aici, vom face în capitolul următor câteva observații asupra unor pasaje din primele capitole ale Genezei. Căci obiectivul principal al acestui tratat a fost acela de a expune cât mai mult posibil din relatarea scripturală a Creației (ma'aseh bereshit) și din descrierea carului ceresc (ma'aseh mercabah). Dar să facem două observații generale.

În primul rând, relatarea dată în Scriptură despre Creație nu este, așa cum se crede în general, menită să fie în toate părțile sale literală. Căci, dacă ar fi fost așa, înțelepții nu ar fi ținut secretă explicația sa, iar Înțelepții noștri nu ar fi folosit un limbaj figurat [în tratarea Creației] pentru a-i ascunde adevăratul sens și nici nu ar fi obiectat să o discute în prezența oamenilor de rând. Sensul literal al cuvintelor ar putea să ne determine să concepem idei corupte și să ne formăm opinii false despre Dumnezeu, sau chiar să abandonăm și să respingem în întregime principiile Credinței noastre. Prin urmare, este corect să ne abținem și să ne abținem de la examinarea acestui subiect în mod superficial și neștiințific. Trebuie să dăm vina pe practica unor predicatori și expozanți ignoranți ai Bibliei, care cred că înțelepciunea constă în cunoașterea explicației cuvintelor și că o mai mare perfecțiune este atinsă prin folosirea mai multor cuvinte și a unui discurs mai lung. Cu toate acestea, este corect să examinăm textele Scripturii cu ajutorul intelectului, după ce am dobândit o cunoaștere a științei demonstrative și a adevăratului sens ascuns al profețiilor. Dar dacă cineva a obținut unele cunoștințe în această privință, nu trebuie să predice pe baza lor, așa cum am afirmat în Comentariul meu la Mishnah (Hagigah, ii. 7), iar Înțelepții noștri au spus în mod clar: De la începutul cărții până în acest loc - după relatarea celei de-a șasea zile a Creației - este "slava lui Dumnezeu să ascundă un lucru" (Prov. xxv. 2)." - *Ghidul Perplexilor*, de Moise Maimonide, Friedlander tr. [1904], la sacred-texts.com [cap. xxix. pg. 112].

Arborele Vieții a fost creat din Roata Carului prin împărțirea celui de-al șaptelea Palat din partea de sus în trei Sephiroth-uri supranaturale - Kether, Chokmah & Binah, iar primul Palat din partea de jos a fost împărțit în Yesod și Malkuth.

[Imagine] Arborele vieții.
Bărbatul ilustrat mai sus care ține în mână Malkuth este considerat a fi Yotzchok Sagi Nohor. El a fost Rambans Rebbe în Cabala și fiul lui Rayvid.

Origins of the Order of the Alphabet		Temple Gematria Value	First Gates	First Gates for paths with multiple letters	Second Gates
1.	א.	1.	n.a.		n.a.
2.	ב.	2.	n.a.		n.a.
3.	ג.	3.		217.	482.
3.	ש.	3.	.	206.	217.
4.	ד.	4.	n.a.		n.a.
4.	ת.	4.		206.	217.
5.	ה.	5.		217.	482.
6.	ו.	6.	9.		218.
7.	ז.	7.		217.	482.
8.	ח.	8.	11.		217.
9.	ט.	9.	11.		n.a.
10.	י.	10.	211.		485.
11.	כ.	20.	25.		70.
12.	ל.	30.	231.		485.
13.	מ.	40.	45.		70.
14.	נ.	50.	254.		485.
15.	ס.	60.	265.		482.
16.	ע.	70.	274.		485.
17.	פ.	80.	88.		n.a.
18.	צ.	90.		206.	217.
19.	ק.	100.		206.	217.
20.	ר.	200.	209.		218.
-----	-----	-----	-----	-----	-----
217		802 (decimal) or 482 (base 60)			

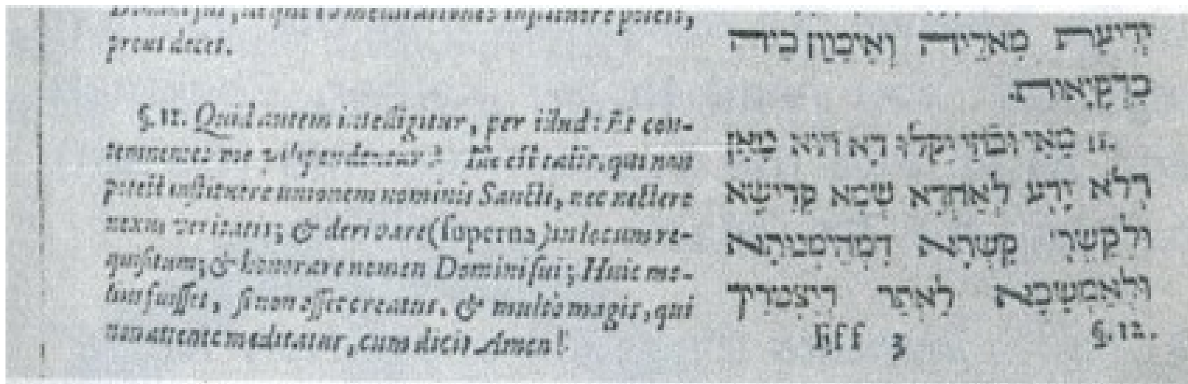
Primele porți se construiesc prin adăugarea valorii palatelor aflate de o parte și de alta a unui drum la valoarea literei (sau literelor) de pe acel drum.

Următoarele porți se fac prin adăugarea valorii unei prime porți cu poziția opusă a acesteia pe roată - "de exemplu Mem cu Kaph, sau Vau cu Resh".

[Imagine] Graficul corespondențelor care arată valorile de poartă ale literelor și ordinea și valoarea lor originală. Ketav Ashuri este folosit pentru comoditate, dar literele ar fi fost scrise inițial în Ketav Ivri].

Literele au fost apoi scoase din palate și repartizate pe căile de legătură dintre sephiroth-urile supranaturale.

Literele Gimel, Heh și Zayin (3, 5, 7) sunt redistribuite pentru a servi drept căi de la Kether, Chokmah și Binah la Resh, iar căile lui Cheth & Vau au fost conectate cu Binah și Chokmah. În cele din urmă, prin separarea primului Palat în 2 Sephiroth, cabalistul a putut redistribui Qoph, Shin & Tau pentru 3 noi căi la baza Arborelui.

prout decet.

§. 11. Quid autem intelligitur, per illud: Et contemnentes me vilipendentur? Hic est talis, qui non potest instituere unionem nominis Sancti, nec nectere nexus veritatis; & derivare (superna) in locum requisitum; & honorare nomen Domini sui; Huic melius fuisset, si non esset creatus. & multo magis, qui non attente meditatur, cum dicit Amen!

ידיעת מאריה ואיתון בידה בקיאות.

11. ומאי ובוזי יקלו דא הוא מאן
דלא ידע לאחדא שמא קדישא
ולקשר קשרא דמהימנותא
ולאמשכא לאתר דיצטריך

Fff 3 §. 12.

(Imagine) Această fotografie provine din traducerea lui Rosenroth a Sefer DTzenioutha din 1684].

Traducerile Mathers/Westcott din 1888 spun:

"11. Dar ce trebuie înțeles prin acel pasaj "Și cei ce Mă disprețuiesc pe Mine vor fi puțin prețuiți? Un astfel de om este acela care nu poate nici să instituie unirea Sfântului Nume, nici să lege între ele verigile adevărului, nici să derive cele superioare în poziția cerută, nici să onoreze Numele Domnului său. Mai bine ar fi fost pentru acel om dacă nu ar fi fost creat niciodată, și cu atât mai mult pentru acel om care nu meditează cu atenție atunci când spune Amin!".

-Capitolul III - Versetul 11.

[*Notă - Recenta ediție în limba engleză a Zoharului tradusă de Daniel Matt este superbă, dar în acest verset din ediția Pritzker el traduce cuvântul "supranumele" prin "sfere" și nu face distincția între cele 3 sefiroturi de sus ale Arborelui Vieții și celelalte 7 sefiroturi, deoarece, din câte știa el, sefiroturile fuseseră desenate doar ca o serie de cercuri concentrice înainte de a fi desenate ca Arborele Vieții. Cu toate acestea, ediția Pritzker este foarte recomandată studenților Cabalei*].

Putem descompune aceste instrucțiuni în elementele lor, astfel:

1) Pentru a "deriva supranaturalele în poziția necesară" trebuie să pui Kether, Chokmah și Binah în poziția necesară (Da'ath) pentru a face al 7-lea Palat.

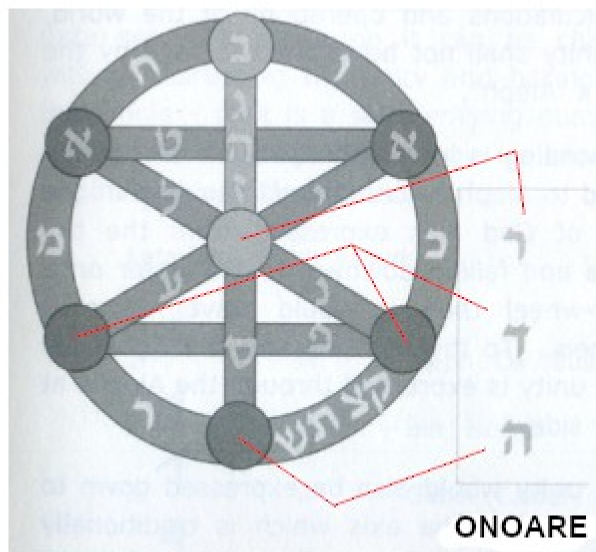
2) Pentru a "... institui unirea Sfântului Nume" trebuie să reatribuiți literele Aleph, Beth și Daleth pe Palate, deoarece acestea sunt primele trei litere ale Sfântului Nume, iar pentru a "onora Numele Domnului său" trebuie să retrageți Malkuth înapoi în Yesod (deoarece nu era prezent în diagramele anterioare ale perioadei) și să plasați literele 'Heh', 'Daleth' & 'Resh' (HDR = onoare) pe palate pentru a completa unirea Sfântului Nume.

3) Pentru a "...lega legăturile adevărului" trebuie să reatașați căile lui Cheth și Vau la Palatul 7 și să legați căile lui Zayin, Gimel și Heh împreună într-o singură cale.

Mai mult de jumătate dintre litere rămân în aceeași poziție ca pe arborele vieții, în relație una cu cealaltă.

Pozițiile literelor pe palate sunt sugerate în altă parte în Zohar - în special în Midrash-ul despre "Misterele literelor". Acesta pomenește de instrucțiunea rabinică conform căreia "Aleph nu este niciodată mai puțin decât Beth". Atribuind două Aleph-uri Palatelor, atunci, la figurat - Aleph (1) nu este niciodată numeric mai puțin decât Beth (2).

Cabaliştii credeau că Dumnezeu s-a folosit de litere pentru a crea lumea, iar textul explică modul în care Dumnezeu a ales-o pe Beth pentru a începe creația. Acesta povestește o conversație între Dumnezeu și literele sale și relatează cum Dumnezeu a promis că Aleph va fi mijlocul prin care creația sa pe pământ se va manifesta.

Dumnezeu promite că, deși va începe lucrarea de creație cu litera Beth, literei Aleph îi spune א "Aleph", א "Aleph", deși voi începe crearea lumii cu 2 "Beth", Tu vei rămâne prima dintre litere. Unitatea mea nu se va exprima decât prin tine, pe tine se vor baza toate calculele și operațiunile lumii, iar unitatea nu se va exprima decât prin literele "Aleph".

Formularea este incredibil de specifică - chemarea lui Dumnezeu la Aleph de două ori. Dacă ne imaginăm că unitatea lui Dumnezeu a fost exprimată de la palatul de sus și căzând în jos ca apa pe o roată de apă, atunci ea ar călători pe 3 canale. În partea stângă și în partea dreaptă, unitatea lui Dumnezeu este exprimată prin Aleph-urile de o parte și de alta.

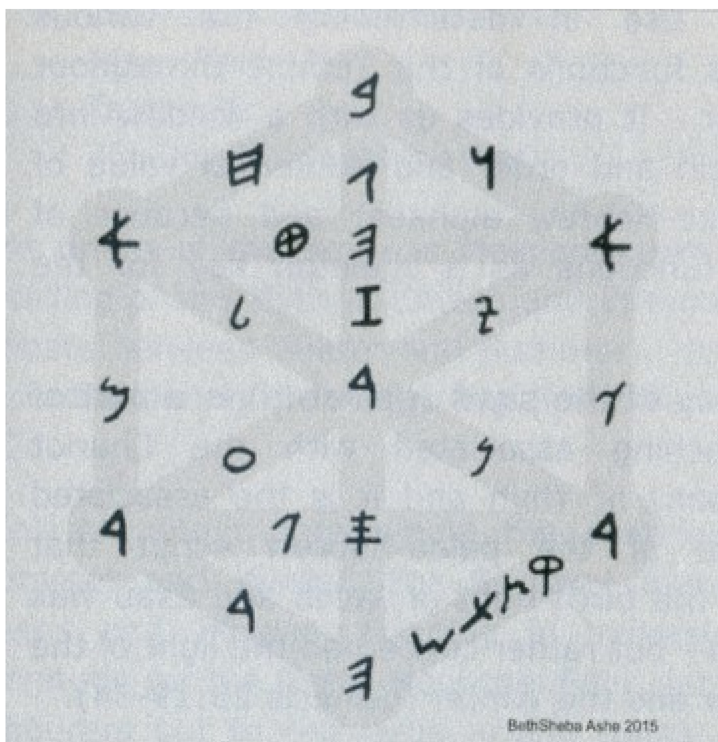
Unitatea lui Dumnezeu ar fi exprimată și în jos, spre palatul de la axă, care este asociat în mod tradițional cu Soarele (Tiphareth și Resh) - și din moment ce Soarele nu este "din lume", acest lucru nu anulează promisiunea lui Dumnezeu către Aleph. În cele din urmă - unitatea lui Dumnezeu este exprimată de triunghiul de sus ca un întreg prin asocierea numerică cu El: (Palate) Beth + Aleph + Aleph + (Căi) Cheth + Vau + Teth = 31. 31 este valoarea numerică a lui אל - Dumnezeul "El".

Daleth-urile duble de sub Aleph-uri sunt asociate cu Venus ca Steaua Dimineții și a Serii și, de asemenea, în mod arhitectonic cu cele două uși ale Primului Templu.

Valorile Ketav Ivri pentru Shin și Tav apar pe Roata Carului ca parte a unui set de date care se întrepătrund. Nicio valoare de pe acesta nu poate fi schimbată fără a perturba unitatea și armonia întregului - deci este un set numeric care se verifică singur și, din acest motiv, este modul în care cunoaștem valoarea originală a literelor.

	Ketav Ivri	Ketav Ashuri	
1	𐤀	א	Aleph: Boul/taurul
2	𐤁	ב	Bet: Casa
3	𐤂	ג	Gimel : Cămilă / Cârjă
4	𐤃	ד	Dalet: Ușă
5	𐤄	ה	Heh : Fereastră / 'Iată'
6	𐤅	ו	Vau : Cui
7	𐤆	ז	Zayin : Sabie
8	𐤇	ח	Cheth : Poartă / Gard
9	𐤈	ט	Teth : Roată/bobină
10	𐤉	י	Yodh: Mână
11	𐤊	כ / ך	Kaph : Palma mâinii
12	𐤋	ל	Lamed: Băț de bou / Toiag de învățător
13	𐤌	מ / ם	Mem : Apă
14	𐤍	נ / ן	Nun : Pește
15	𐤎	ס	Samekh : Proptea / Șarpe
16	𐤏	ע	Ayin : Ochi
17	𐤐	פ / ף	Pe : Gură
18	𐤑	צ / ץ	Tsade: Cârlig de pește

19		ק	Qoph : Maimuță / Ochi de ac
20		ר	Resh : Cap
21		ש	Shin : Dinte / Arc
22		ת	Taw : Marcă

[Imagine - Scrierea Ketav Ivri (Paleo-ebraică) dispusă pe roata carului.]

Revelațiile carului

Roata Carului răspunde la multe întrebări despre Tora și alte aspecte ale iudaismului timpuriu care, de obicei, ar fi fost lăsate învăluite în mister sau lăsate complet deschise speculațiilor și dezbaterilor cititorului.

Roata Carului are o relație arhitectonică cu Templul lui David și cu Grădina Edenului. Înregistrează orbitele semnificative ale planetelor, Soarelui și Lunii, care erau folosite de preoți pentru a determina diferitele funcții religioase ale Templului de-a lungul anului. Ea ne oferă o fereastră către originea, ordinea și valoarea numerică a alfabetului paleo-ebraic și, din acest motiv, funcționează ca o cheie de boltă pentru Tora.

Studiul semnelor (gematria) este o parte a învățăturii asociate cu Carul (Merkabah) lui YHVH și este gematria asociată alfabetului paleo-ebraic care dezvăluie că dreptul de naștere al lui Iacov și Esau nu era pământul - ci mai degrabă se referea la lumina verii și a iernii (Geneza 25:19-34).

Caracterul sezonier al lui Esau și Iacov ca personificări ale Iernii și Verii începe în Geneza 25:27.

ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה
ויעקב איש תם ישב אהלים

"*Când băieții au crescut, Esau(79) a devenit un vânător iscusit(104), un om(14) al câmpului(12), dar Iacov(182) a fost un om pașnic, trăind în corturi (26).*"

Esau 79 + vânător 104=183
Iacob = 182
183 + 182 = 365 (zile într-un an)
Om + câmp = 26
Corturi = 26
26 + 26 = 52 (săptămâni într-un an).

Originea poveștii este mesopotamiană, o repovestire a mitului lui Emesh și Enten (dezbaterea dintre iarnă și vară). A fost consemnată la mijlocul sau la sfârșitul mileniului III î.Hr.

"*Enlil s-a apucat să determine destinele verii și ale iernii. Pentru Vară, fondând orașe și sate, aducând recolte din belșug pentru Marele Munte Enlil, trimițând muncitori pe marile întinderi arabile și lucrând câmpurile cu boii; pentru Iarnă, belșugul, inundațiile de primăvară, abundența și viața Țării, așezând grânele pe câmpuri și suprafețe roditoare și adunând totul - Enlil a stabilit acestea ca fiind destinele Verii și ale Iernii*." - 19-25.

Iarna este favorita lui Enlil în dezbatere, așa cum Esau este favoritul lui Isaac:

ויאהב יצחק את־עשו כי־ציד בפיו ורבקה אהבת
את־יעקב

"*Isaac (208) îl iubea pe Esau (79), pentru că avea gustul vânatului (104), iar Rebeca (313) îl iubea pe Iacov(182).*" - Geneza 25:28

Observați că cuvântul de aici pentru "vânat" este același cuvânt ca și pentru "vânător" - **ציד**, așa că poate de aici provine expresia "vânătorul devine vânat"?

Isaac (208) + Esau (79) + vânat/vânător (104) = 391, care este un număr care revine în Geneza 25:34 (vezi mai jos).

Rebeca (313) + Iacov (182) = 495. Diferența dintre 495 și 391 este de 104 pentru vânat/vânător, ca și cum ar vrea să reitereze că aceasta este diferența esențială dintre cei doi frați, cel puțin în ochii părinților lor, dar ar trebui să observăm că 104 este, de asemenea, jumătatea exactă a numărului 208 al lui Isaac, iar acest lucru are cu siguranță o importanță ascunsă în text.

"Vânatul" sumerian primea viață și apoi era adunat de iarnă pentru a fi depozitat în casele și templele pe care vara le construiau.

"*Iarna a făcut ca oaia să nască mielul, a dat iedul la capră. A făcut ca vacile să se înmulțească împreună cu viței lor, a oferit unt și lapte. Pe câmpiile înalte a făcut ca cerbul și căprioara să se bucure din inimă. A făcut ca păsările cerului să-și așeze cuiburile în spațiile largi. Peștii din lagune își depuneau ouăle în stufărișuri.*"-50-60.

Iar acest lucru este recunoscut de Enlil atunci când judecă între vară și iarnă:

Enlil a răspuns Verii și Iernii: "Iarna este controlorul apelor dătătoare de viață din toate ținuturile - fermierul zeilor produce totul. Vara, fiul meu, cum poți să o compari cu fratele tău Iarna?". -304-309

"*În disputa dintre Vară și Iarnă, Iarna, fermierul credincios al lui Enlil, a fost superioară Verii -- laudă Marelui Munte, Părinte Enlil*!" - 316-318.

Când ne uităm la cifrele din povestea Genezei, descoperim că moștenirea pe care iarna o disprețuia era de fapt lumina, pentru că iarna este mai puțină lumină naturală. Geneza 25:34:

ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת
ויקם וילך ויבז עשו את־הבכרה

"*Și Iacob (188) i-a dat lui Esau (109) pâine (78) și tocană (77) de linte (127) și el a mâncat (67), a băut (23) și a înviat (156), și a plecat (66) și a disprețuit (25) dreptul de întâi născut (232) al lui Esau (79).*"

25 - și a disprețuit
232 - *dreptul de întâi născut*
232-25 = 207 = 'Lumină'.

Iacov i-a dat lui Esau linte pentru că mesopotamienii credeau că iarna trebuie să fie hrănită de vară înainte de a pleca, iar gematria versetului este ingenios creată pentru a reflecta acest lucru:

i-a dat lui Esau (109) + pâine (78) + și tocană (77) + linte (127) = 391
391 - și el a mâncat (67) - și a băut (23) - și s-a ridicat (156) - și a plecat (66) - Esau (79) = 0 (Nimic).

Spre finalul dezbaterii mesopotamiene, Vara o hrănește și pe Iarnă cu un banchet:

310-315: "*Vara s-a înclinat în fața Iernii și i-a oferit o rugăciune. În casa sa a pregătit bere de malț și vin. Alături de el își petrecură ziua la un banchet suculent. Vara îi oferă Iernii aur, argint și lapislazuli. Ei toarnă frățietate și prietenie ca cel mai bun ulei. Aducând cuvinte dulci în ceartă (...) au ajuns la armonie unul cu celălalt*."

Deși putem arăta o legătură tipologică între cele două povești, textul mesopotamian este mai detaliat decât cel biblic și există câteva diferențe importante. Ambele texte prezintă frați care se ceartă între ei și caută favoarea tatălui lor, dar în timp ce versiunea mai veche se termină în mod pașnic după judecata lui Enlil, în povestea ebraică disputa dintre frați rămâne nerezolvată - poate simbolizând întoarcerea iernii în anul următor.

Vara mesopotamiană îi oferă fratelui său Iarna bere de malț și vin și sărbătoresc, dar vara ebraică (Iacob) are doar un castron de tocană de linte pentru fratele său, care este o masă tradițională pentru cei în doliu - se spune că Iacob pregătea tocănița pentru tatăl său, Isaac, care plângea moartea lui Avraam.

Geneza reia din nou povestea lui Esau în 26:34-35. După ce a disprețuit "lumina", care era dreptul său din naștere în 25:34, el pare să o recupereze din nou atunci când se căsătorește cu cele două soții ale sale:

ויהי עשו בן־ארבעים שנה ויקח אשה את־יהודית
בת־בארי החתי ואת־בשמת בת־אילן החתי

"*La vârsta de patruzeci de ani, Esau (79) s-a căsătorit cu Iudita (39), fiica lui Beeri hititul, și cu Basemath (49), fiica lui Elon, hititul.*"

Easu (79) + Judith (39) + Basemath (49) + 40 (vârsta lui Esau) = 207 **אור** "Lumină".

ותהיין מרת רוח ליצחק ולרבקה

"*și care au fost o durere de cap pentru Isaac și Rebeca.*"

În acest moment al poveștii, Iarna și-a recăpătat lumina datorită maturizării și datorită căsătoriei sale și este din nou în măsură să-l provoace pe fratele său din timpul verii. Cu toate acestea, cu ajutorul mamei sale - Vara fură răsplata binecuvântării lui Isaac și fuge de furia Iernii cu tot grâul și vinul și cu viitorul serviciu al fraților săi asigurat. Mama sa aranjează apoi o căsătorie sigură pentru Vară, deoarece, în timp ce soțiile Iernii îi aduc înapoi Noaptea - dacă Iacov **יעקב** (182) s-ar căsători cu fiicele **מבנות** (102) lui Heth **ח,ת** (12), atunci rezultatul este 296 "Țara" și de aceea Rebeca se referă la ele ca la "fiicele țării".

S-ar putea obiecta că un astfel de studiu nu este valid, deoarece sensul literal al Torei nu poate fi suplinit de o interpretare neliterală și deoarece, prin această regulă exegetică, un alt nivel de interpretare nu poate contrazice sensul său *peshat*. Această critică este construită pe presupoziția că conținutul Merkabah-ului este mai degrabă simbolic decât literal, însă caracterul literal al Merkabah-ului este aproape proverbial în literatura evreiască.

Ce poate fi mai literal decât numărul de zile dintr-un an? Sau faptul literal că iarna este mai puțină lumină? Merkabah a înregistrat aceste chestiuni și preocupări literale și nu contrazice sensul *peshat*. În special - Geneza 25:34, când Esau și-a disprețuit dreptul de naștere - s-a presupus că dreptul de naștere a fost un pământ, dar această presupunere nu este calificată în niciun fel de text. Așadar, această interpretare necalificată care trebuie privită în același mod ca și alte interpretări neliterale. Interpretarea necalificată a semnificației dreptului de naștere - chiar dacă este un loc comun și o credință larg răspândită - nu poate invalida mărturia literală a Merkabah-ului.

Merkabah ne poate arăta uneori unde a fost editată Tora de către autorii de mai târziu. De exemplu, ne arată că probabil a existat o mică modificare într-o rugăciune evreiască numită Shema. De asemenea, ne poate informa cu exactitate câte *Mitzvot* (porunci) se așteaptă de la un evreu.

Se constată frecvent că narațiunile biblice nu sunt ceea ce par la prima vedere sau ceea ce am fost învățați despre ele de către diferitele religii abrahamice. Studiul mai bun al arheologiei a dus la o mulțime de reevaluări ale presupunerilor moderne făcute despre istorie. Multe dintre pozițiile adoptate de oamenii religioși timp de sute de ani se pot dovedi a fi interpretări greșite asupra textului Torei și multe dintre cele mai importante dintre acestea vor fi discutate în capitolele următoare.

Se explică mistere precum: "Ce a vrut să spună Dumnezeu în Geneza 12:2 când a afirmat că va mări numele lui Avraam?". Sau - de ce este atât de important să cureți o casă evreiască cu leșie înainte de Paște?

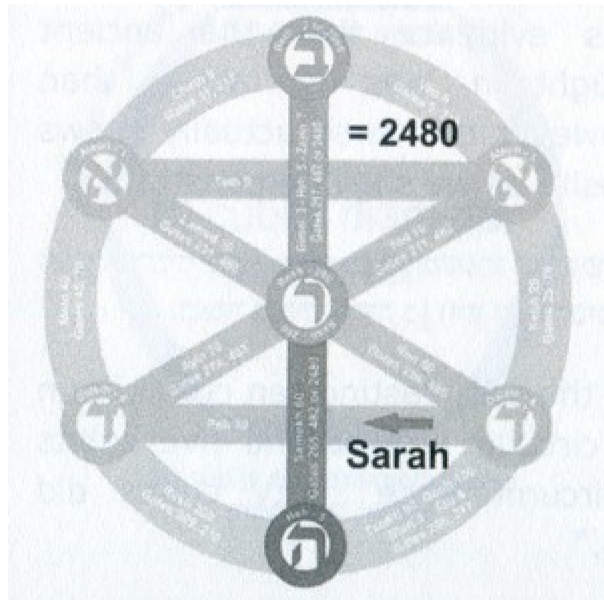
Iar răspunsurile pe care le oferă sunt unele care ar fi fost cunoștințe sacre și utile pentru

înțelepții și preoții antici.

De exemplu, numele lui Avraam se ridică la 248 și acest număr, precum și 217, este sacru pentru zeul El, - nu numai pentru că aceste două numere sunt multiplii lui 31, care este suma cuvântului ebraic pentru EL אל (7 x 31 = 217, iar 8 x 31 = 248), ci și pentru că atunci când 248 este împărțit la 217, se obține valoarea fracționară pozitivă a vechiului **π**, care este 1,142857. Adăugăm doar 2 pentru a obține 3,142857 (22/7).

Numele lui Avraam mărit: 248 x 10 = 2480
2215 (poarta Sanctuarului interior) + 265 (SRH - Sarah) = 2480

(Imagine] Când numele lui Avraam este mărit de zece ori și când lui Beth de pe Roată i se dă valoarea de 2000 în loc de 2, atunci numele lui Avraam este același cu suma totală a palatelor și căilor din mijloc ale Roții: 2480. Acest număr împărțit la 8 este 310, care este numele lui El mărit de zece ori, de asemenea.]

Suma rămâne aceeași fie că se folosește 248/217, fie că se folosește suma mărită a numelui lui Avraam de 2.480/2.170.

Atunci când Elohim face inițial schimbarea numelui lui Avram în Avraam, el își motivează schimbarea spunând: "pentru un Tată al multor neamuri te-am făcut": "Din multe neamuri te-am făcut" : **המון גוים נתתיך** = 248.

Comentatorii ridică uneori o obiecție la ideea că **π** era cunoscut de vechii evrei și este destul de frecvent să vedem 1 Regi 7:23 citat ca dovadă că vechii evrei credeau că **π** era 3 și nu 3,142857. Cu toate acestea, versetul arată de fapt exact opusul, după cum vom demonstra.

ויעש את־הים מוצק עשר באמה משפתו עד־שפתו עגל | סביב וחמש
באמה קומתו [וקוה כ] (וקו ק) שלשים באמה יסב אתו סביב

"Și a făcut marea, aruncând zece coți de la o margine la alta, de jur împrejur, și cinci coți lungime și treizeci de coți circumferință, care o mărgineau de jur împrejur."

Confuzia provine din traducerea lui **קומתו** prin "înălțime" și nu prin "lungime", așa cum este folosit acest cuvânt în Samuel 28:20, când se spune: "Atunci Saul a căzut imediat la pământ în toată

lungimea...". Când קומתו este tradus ca "lungime" mai degrabă decât înălțime, devine evident că acea circumferință a fost măsurată cu o riglă de 5 coți pentru a produce o măsurătoare pe linie de 30 de coți. Aceasta înseamnă că dimensiunea reală a Marii Mări măsura 31,4 coți pe circumferință, dar adevărata măsurătoare era încă un secret bine păzit de înțelepții și preoții din acea vreme, așa că a fost înregistrată în acest mod.

Marea cea Mare

Circumferința de 30 de coți măsurată pe linie

Observ că Sarah este 265 doar atunci când este scris cu Samekh - însă numele din Tora este scris cu Shin. Ortografiat cu un Shin - Sarah ajunge la 208, la fel ca și Hagar 208, la fel ca și Iacov 208.

În Geneza 6:2 ajungem la numărul 265 prin căsătoria dintre Fiii lui Elohim și Fiicele Bărbaților: את־בנות האדם בנ־האלהים

Bni 62 + Halhim 91 = 153
BnvTh 62 + Hadm 50 = 112
153 + 112 = 265

Probabil cel mai important lucru de remarcat în legătură cu Roata Carului este că numele sfânt al lui YHVH descrie cele 4 secțiuni ale sale. Dumnezeu este unul, iar unitatea numelui său este exprimată pe Roată în acest mod: Yod-ul reprezintă toate căile interioare ale Roții. Primul Heh reprezintă sanctuarul interior al Templului lui Dumnezeu (și acesta include palatul de sus și cel din mijloc și calea care le unește pe cele două). Vau reprezintă circumferința Roții, iar ultimul Heh reprezintă toate palatele rămase.

O atribuire ușor diferită care obține același rezultat este numele YHVA (Yehu), cu ultima literă Aleph reprezentând palatele rămase.

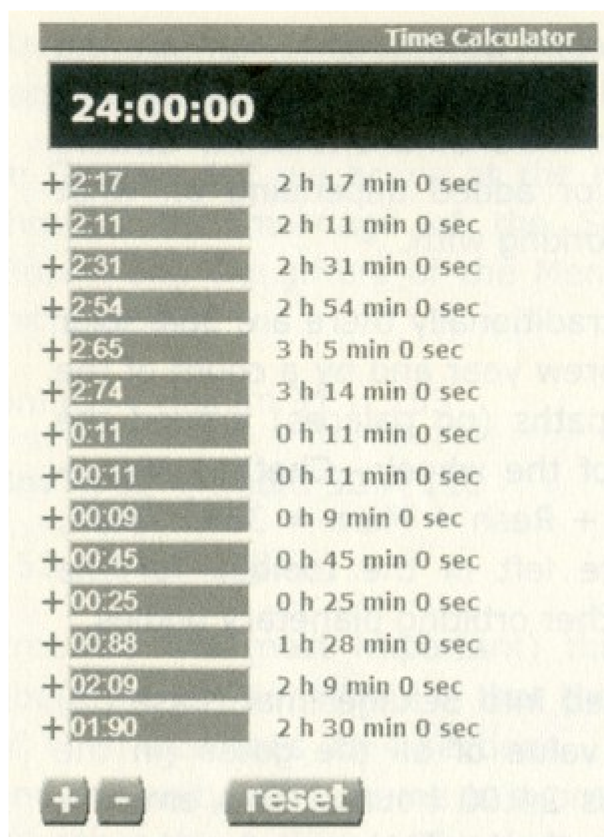
Calea dintre Daleth și Heh, în dreapta jos, are 4 litere și este un fel de cutie de instrumente pentru astronomi. Literele sunt retrase sau adăugate în funcție de planeta cu care se lucrează. De exemplu - în mod tradițional, există 364 de zile solare în anul ebraic și prin numărarea literelor de pe cărările (fără palate) din jurul circumferinței roții: Cheth + Vau + Kaph + Tzaddi + Resh + Mem = 364. Qoph, Shin & Tav sunt lăsate în cutia de instrumente pentru calculul altor corpuri planetare care orbitează.

Atunci când se convertește în Sexagesimal (baza 60), valoarea totală a tuturor porților (în primul caz) este de 24:00 ore. Aceasta utilizează atât Tzaddi (90), cât și Qoph (100), dar nu și Shin

(3) sau Tav (4).

O numărare dreaptă a tuturor literelor de pe jumătatea dreaptă a circumferinței = 235, care este cantitatea de luni lunare sinodice din cei 19 ani ai ciclului *metonic*. Această cifră a fost folosită și de babilonieni în calendarul lor.

ב + ו + א + כ + ד + צ + ק + ש + ת + ה = 235

Mișcările lui Venus sunt reprezentate în mod proeminent pe Roata Carului. De exemplu - *văzută de pe Pământ*, Venus are nevoie de 485 de zile pentru a parcurge un circuit în raport cu stelele. De asemenea, Venus este retrogradă timp de 20 de zile înainte de conjuncția inferioară cu Soarele (vezi Kaph) și 20 de zile după conjuncția sa inferioară, ceea ce face un total de 40 de zile petrecute retrograd (vezi Mem).

Aproximativ 70 de zile înainte și după conjuncția inferioară se produc cele mai mari elongații ale sale, moment în care este pe jumătate plin între aceste două intervale (vezi valoarea porții Mem/Kaph).

Timp de 265 de zile, Venus apare la orizont după apusul Soarelui și acest lucru este reprezentat de valoarea de poartă a lui Samekh (în primul rând).

Circuitul de 485 de zile al lui Venus este reprezentat de 4 valori de poartă (vezi : ל י ע נ) și valoarea apare în calculul circumferinței atunci când Shin este absent din calcule:

ב + ו + א + כ + ד + צ + ק + ת + ה + ר + ד + מ + א + ח = 485

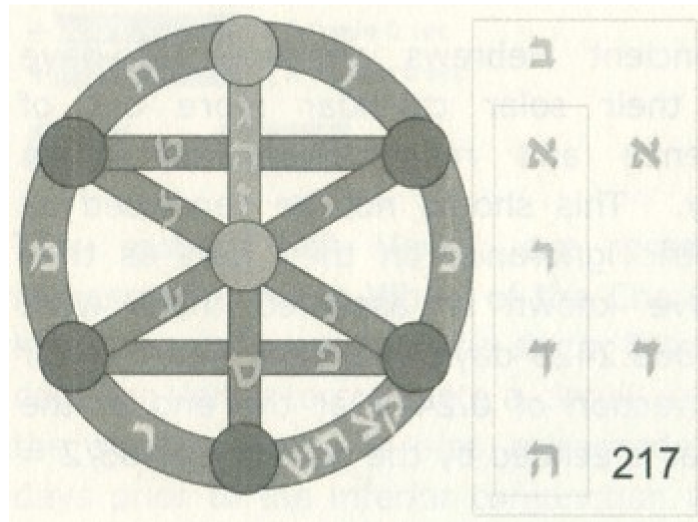
Se pare că evreii antici și-au ales calendarul solar mai mult din comoditate și devotament religios decât din acuratețe. Acest lucru nu ar trebui interpretat ca o ignoranță astrometrică din partea lor, deoarece este posibil ca ei să fi știut sau să fi presupus că existau exact 365,2425 zile într-un an solar. La urma urmei, fracțiunea de 0,2425 de la sfârșitul anului solar are ca ecou

împărțirea 485/2 = 242,5.

Bunul meu prieten Andres Pedraza a subliniat că atunci când toate numerele din coloana din mijloc - (282 dacă nu folosim porți) sunt eliminate din numărul total de 1012 pentru întreaga roată, acest lucru lasă 730 și, de asemenea, împarte roata în două secțiuni. 730 /2 = 365 de zile, iar dacă am dori să fim și mai exacți pentru totalul zilelor din an, am putea pur și simplu să adunăm fracția pentru a obține 365,2425 - care este numărul exact de zile dintr-un an.

Cea mai proeminentă valoare de pe cele Șapte Palate este 217, iar la fiecare 217 ani Calendarul Evreiesc va fi cu o zi în urma anului solar mediu actual.

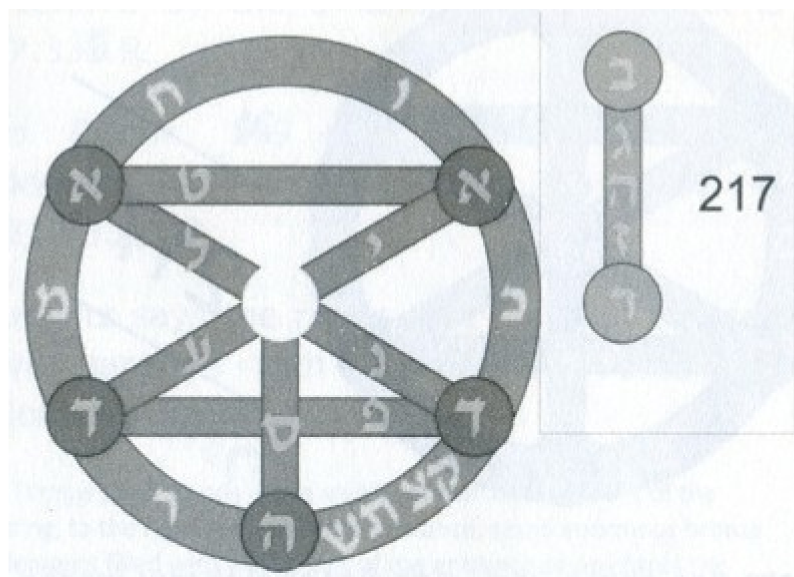
217 este valoarea combinată a celor Șapte Palate ale Zeului 'EL' **אל** = 31.

"*Eradah" are sensul de Dumnezeu călătorind și coborând pe pământ*.

217 este 7 x 31.

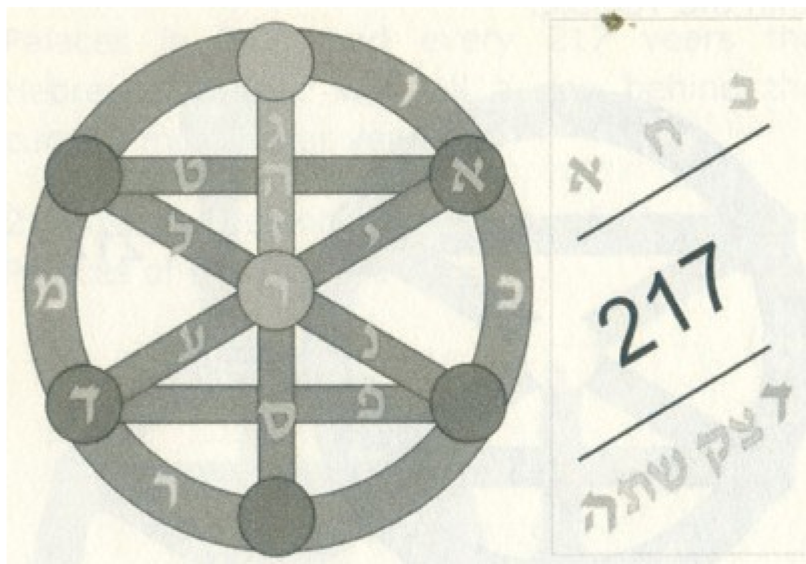
217 este numărul porții în prima instanță a primului Heh al lui YHVH. Această secțiune este reprezentarea arhitectonică a Sanctuarului Interior al Templului, care se numește דיבר D'bir (valoarea 216) și această echivalență a numărului cu cel al sumei totale a celor șapte palate arată în mod figurat că toată creația lui Dumnezeu reiese din divinitatea care locuiește în interiorul Templului.

בגהזר = 217

217 este un număr centrat hexagonal (număr hexagonal), care este un număr figurat centrat care reprezintă un hexagon cu un punct în centru și alte 216 puncte care înconjoară punctul central într-o rețea hexagonală. Cuvântul "D'bir" poate avea valoarea de 216 pentru a reprezenta camera care înconjoară divinitatea care locuiește în centru - mai degrabă ca 216 puncte care înconjoară punctul central într-un număr hexagonal.

217 este, de asemenea, numărul porții în cea de-a doua instanță a lui Cheth și în cadranul literelor opuse, astfel încât putem deduce că inițial Shin a fost 3 și Tav a fost 4, deoarece setul de numere de pe Roată ne oferă un set matematic de autoverificare.

בחא דצק שתה = 217

Există câteva cuvinte și combinații de cuvinte ebraice foarte semnificative care au numărul 217 prin Gematria Paleo-ebraică în Tora, cum ar fi:

Grădina 93 **מגן** + *Edenului 124* **עדן** *este 217* [Bereshit/ Geneza 3:23].

Și râurile care curg din Eden sunt, de asemenea, semnificative cu Gematria Paleo-ebraică:

10. Un râu care uda grădina curgea din Eden; de acolo a fost separat în patru izvoare.
11. Numele celui dintâi este Pishon; el șerpuiește prin tot ținutul Havilah, unde se găsește aur.
12. (Aurul din acel ținut este bun; acolo se găsesc și rășină aromatică (sau perle bune) și onix).
13. Numele celui de-al doilea râu este Gihon; el șerpuiește prin toată țara Cuș.
14. Numele celui de-al treilea râu este Tigru; el curge de-a lungul părții de est a Asurului. Și al patrulea râu este Eufratul.

Sunt menționate 4 râuri, dar numai 3 terenuri. Când valoarea totală în gematrie pentru cele 4 râuri este împărțită la cele 3 pământuri, atunci totalul este 217,333 R

פישון Pishon 149 + **גיחון** Gihon 77 + **חדקל** Hiddekel 142 + Eufrat 284 = 652 /3 = 217.3333 R

Hurowitz spune că râurile care curg din Eden au paralele cu vasele de bronz din Templul lui Solomon:

Templul însuși se află în mijlocul curții. În fața clădirii, în dreapta și în stânga intrării, se

află vase enorme de bronz umplute cu apă. În stânga intrării, așa cum se confruntă cineva cu clădirea, se află un bazin uriaș, sau Marea (yam) Această Mare se sprijină pe douăsprezece vite de bronz, câte patru orientate în fiecare direcție a busolei. Împreună cu ele se află zece imense suporturi cu roți (mekhonot) din bronz [fig. 6]. Fiecare stativ este decorat cu lei, vite și heruvimi, iar în vârful fiecăruia se află un bazin de bronz (kiyyor). (...)

...cheia pentru a desluși semnificația simbolică a lucrărilor de apă din bronz este oferită de viziunea finală a lui Ezechiel, în care acesta vizitează și descrie Templul viitorului. Acest Templu nu conține astfel de vase. În schimb, în locul unde se afla Marea de bronz din Templul lui Solomon, Ezechiel vede izvorând de sub pragul Templului un curent constant care curge în afară și în jos, spre est, într-o mare din Valea Riftului Iordanului ('Arabah) - aceasta este Marea Sărată, cunoscută astăzi sub numele de Marea Moartă. Numai că această Mare, după ce a primit apele pârâului care curge din Templu, nu mai este moartă, deoarece acest pârâu este o sursă de viață pentru animalele și plantele care pasc și cresc pe malurile sale, iar pârâul "vindecă" însăși Marea Sărată/Mortă în care se varsă.

Acest râu al viitorului, descris și de Ioel (4:18), amintește de râul care curgea din Grădina Edenului, unde uda grădina, iar apoi se ramifica în patru râuri. Acum, Grădina Edenului era grădina privată de plăcere a lui Dumnezeu, îngrijită de Omul nou creat, unde Dumnezeu se putea plimba, bucurându-se de briza de după-amiază. Dacă este așa, râul care curgea din Templul lui Ezechiel și vasele de bronz pentru apă din Templul lui Solomon simbolizau râul care curgea din Grădina Edenului. [...]

O altă linie cu semnificație importantă este sugerată de mitologia ugaritică. Locuința lui El pe muntele Tzaphon era situată la "izvorul subteran al râurilor, în mijlocul cursului celor două mări". Lucrările de apă ale lui Solomon, care constau într-o Mare și două rânduri de cărețe cu apă, sunt comparabile, caz în care Templul seamănă cu locuința divinității canaanite El și se potrivește cu binecunoscutul sincretism EL-YHWH.

Dar, în mod firesc și așa cum era de așteptat, găsim și valoarea 217 scrisă în cărțile lui Ezechiel:

Roți **לאופנים** = 217 [Ezechiel 10:13], dar și cuvântul Roată **אופן** = 137 și acest număr este sexagesimalul lui 217, deoarece 2:17 minute înseamnă 137 secunde.

Sexagesimalul (baza 60) își are originea la vechii sumerieni din mileniul al III-lea î.Hr. și a fost transmis la vechii babilonieni. Este încă folosit pentru măsurarea timpului, a unghiurilor și a coordonatelor geografice.

O altă corespondență interesantă cu valoarea gematrică a lui 217 este cea a albinei **דבורה** "Deborah" - relevantă pentru funcțiile cultice ale lui El (și Elat) datorită faptului că albinele erau cultivate în regiunile muntoase mai reci, unde exista hrană din belșug, mai degrabă decât în câmpii, unde era prea cald pentru ele.

În ultimii ani, cercetătorii Orientului Apropiat Antic au ținut să sublinieze că Templul lui David nu era doar o simplă reședință pentru YHVH (Scham, 2005), ci se dubla de o grădină divină pe pământ (Wenham, 1986) (Bloch-Smith, 2002) (Mazor, 2002) (Stager, 1999) - Grădina Edenului.

1 Regi a fost scrisă în simpatie cu relatarea din Bereshit/Genesa; în esență, există aceeași formulă în spatele celor două texte, deoarece se bazează pe același *topos* literar și numeric care pune în paralel crearea primului Templu cu crearea de către Dumnezeu a Cerului și a Pământului.

Elementele decorative naturaliste ale Templului sugerează funcția sa de grădină divină pe pământ pentru plăcerea divinității. "*A sculptat heruvimi, palmieri și flori deschise pe ele...*", "*A făcut rodii în două rânduri...*", "*Capitelurile de deasupra erau în formă de crini*".

Porțile pot fi formate atât cu 2 litere, cât și cu 3 și găsim valoarea secundară a porții de 480 formând o cruce în centrul roții prin adăugarea lui Yod/Resh (210) cu opusul său Ayin/Resh (270) = 480 și din nou prin adăugarea lui Lamed/Resh (230) cu opusul său Nun/Resh (250) = 480.

O perioadă de 480 de ani este indicată în 1 Regi la începutul unei secțiuni a textului care detaliază construirea Templului lui David, astfel încât acest număr a beneficiat deja de o cantitate sănătoasă de cercetări academice. Vom adăuga la aceasta și apoi vom arăta că 480 este, de asemenea, un număr semnificativ în ceea ce privește prima linie a Genezei.

"*În al patru sute optzecilea an după ce israeliții au ieșit din Egipt, în al patrulea an al domniei lui Solomon asupra lui Israel, în luna Ziv, luna a doua, a început să construiască Templul Domnului*."

Profesorul Hurowitz (2005) subliniază faptul că datele din 1 Regi nu urmăresc neapărat să reflecte o cronologie autentică a evenimentelor, ci mai degrabă acest număr este tipologic - reprezentând o perioadă ideală de timp. Casperson (2003) a sugerat că Templul a fost amânat până în al patrulea an al lui Solomon pentru a coincide cu un an sabatic sau jubiliar. Cu toate acestea, Miano sugerează că 480 de ani reprezintă o eră și observă că scriitorii biblici par să fi scris sau ajustat cronologia lor deschisă pentru a se potrivi cu o perioadă de timp idealizată.

45 de ani pentru Exod și cucerire (Iosif 14:10)
70 de ani pentru perioadele de asuprire (Judecători 3:8, 14; 4:3; 6:1; 10:8)
200 de ani pentru perioadele de odihnă (Judecători 3:3, 11; 5:31; 8:28)
76 de ani pentru judecătorii minori (Judecători 10:1-4; 12:7-15)
3 ani pentru domnia lui Abimelec (Judecători 9:22)
40 de ani pentru asuprirea filisteană (Judecători 13:1)
3 ani pentru Saul (1 Sam 13:1)
40 de ani pentru David (1 Regi 2:11)
3 ani pentru Solomon (1 Regi 6:1)

= 480 de ani după măsura ordinală .

Conform 1 Regi, Solomon a terminat Templul în 3 secțiuni pe o perioadă de 7 ani - [6:9], [6:14], [6:38] și apoi Hiram a fost contractat de Solomon și și-a terminat lucrarea [7:40] astfel încât Templul era gata să fie dedicat numelui Domnului și să primească Chivotul.

În esență, deci, există 4 perioade de finalizare notate de 1 Regi; 3 de către Solomon și 1 de către Hiram. Anul 480 și cele 3 perioade care marchează finalizarea lucrărilor la Templu de către Solomon pot face aluzie și la faptul că 24 de ore înseamnă 480 de minute x 3 (= 1440 de minute). Acest lucru ar putea sugera că 1 Regi spune de fapt că Solomon a finalizat construcția Templului într-o singură zi, pur simbolică, la fel cum Dumnezeu a creat cerul și pământul într-o singură zi, la începutul erei. Aceasta nu este o negare a existenței Templului, ci pur și simplu pentru a sublinia natura tipologică a scrierii din 1 Regi.

În prima linie a Genezei, 480 este suma totală a cuvintelor Elohim, Cer și Pământ. Gematria paleo-ebraică face schimbări semnificative în propoziția care acum însumează un total de 919.

הארצ	**ואת**	**השמימ**	**את**	**אלהימ**	**ברא**	**בראשית**
296 Pământul	11	98 Cerul	5	86 Elohim	203	220 La început

La început, Dumnezeu a creat cerul și pământul.

480 = 296 **הארצ** **Hartz**/pământul + 98 **השמימ** **Hshmim**/cerul + 86 **אלהימ** **Elohim**

700 = 296 **הארצ** Hartz + 98 **השמימ** Hshmim + 86 **אלהימ** Elohim + 220 **בראשית** Bereshit

În linia de început a lui Bereshit, gematria clarifică & specifică ceea ce altfel este lăsat vag; la început (de ce?) Bereshit poate fi tradus și prin "Când" și nu există vocale, cu excepția celor din antichitatea târzie, care să sugereze că oricare dintre traduceri este mai bună decât cealaltă. Gematria are ca rezultat o perioadă de timp (480 de ani) despre care se crede că reprezintă o "Eră" (Miano, 2010), caz în care textul clarificat înseamnă: *La început [al erei], Dumnezeu a creat cerul și pământul*. De asemenea, furnizează un răspuns specific la cea de-a doua traducere.

Valoarea 700 este o referire la cele șapte zile ale creației și la cele șapte palate. Forma de plural a cuvântului ebraic pentru "zi" este: 100 = **ימימ**, și urmează **imim** x 7 = 700.

700 minus 480 = 220, care este numărul primului cuvânt al acestei cărți "Bereshit" (220) și tocmai prin astfel de metodologii au stabilit scribii și înțelepții antici obiectul clarificării.

Numărul 220 este, de asemenea, o altă cale de acces la Pi în afară de cea a calculului 248/217 + 2, care era probabil mai potrivită pentru utilizarea calendarului. 220 / 7 = 31,42857 - și aceasta are nevoie doar de o deplasare a locului zecimalei pentru a da Pi antic.

Printr-o simplă numărare a literelor YHVH are suma totală de 26. Cu toate acestea, dacă fiecare literă din cele patru litere ale numelui reprezintă o secțiune a roții carului, atunci totalul lui YHVH este de 1012.

1012 - 919 (valoarea primei propoziții din Geneza) = 93.
93 este, de asemenea, suma totală a cuvântului ebraic pentru grădină.
93 = 31 + 31 + 31 + 31 (El x 3).

919 este cel mai mic număr din cea mai mică pereche de numere prime care sunt reciproc sume de (aceleași) puteri ale cifrelor.

Din punct de vedere numeric și figurativ, "YHVH" delimitează marea roată împărțită în patru secțiuni. Yod-ul este pentru căile interioare, cum este cea pe care se află - cu excepția celor ale **D'bir**-ului. Primul Heh reprezintă toate căile și palatele din **D'bir**, în timp ce Vau reprezintă toate căile de pe circumferință. Ultimul Heh reprezintă cele 5 palate rămase.

Yod - căile interioare:
Yod, Lamed, Nun, Ayin, Samekh, Teth și Peh = 309.

Heh - care cuprinde D'bir:
Heh, Beth, Gimel, Zayin și Resh = 217.

Vav – circumferința:
Vau, Cheth, Mem, Kaph, Resh, Tzaddi, Qoph, Shin și Tav = 471.

Heh - restul palatelor:
Heh, cei doi Aleph și cei doi Daleth (Hadad) = 15.

Y 309 + H 217 + V 471 + H 15 = 1012

Y 309 + V471 = 780.

Când adăugăm YHVH și consoarta sa Asherah:
YHVH יהוה + AshRH אשרה = 26 + 209 = 235.

235 este numărul exact de luni sinodice în 19 ani solari (conform calendarului metonic).
235 + 777 = 1012 (YHVH).

Un alt mod de exprimare este următorul:
YHVH (26) + AShRH + 777 = YHVH (1012).

Și în ceea ce îi privește pe Adam și Eva:

"*Şi omul a cunoscut-o pe Eva, soția sa; și ea a rămas însărcinată și a născut pe Cain, și a spus: "Am obținut un bărbat cu ajutorul Domnului"*."

Adăugăm gematria literelor de o parte și de alta a fiecărui "ATh" (și):

93 = י, ת, ש, א (18) + חוה (19) + (56) והאדמ
Acum-Adam + Eva + soția sa = 93

1026 = (1012) יהוה + (14) איש
Man (14) + YHVH (1012) = 1026

Mishnah Torah a lui Maimonide este, de asemenea, de ajutor pentru a arăta cum atributele numerice ale Templului sunt concepute pentru a reflecta cursul cosmologic natural al timpului: *Templul Ales* 1:5

משנה תורה, הלכות בית הבחירה א׳:ה׳
(ה) ואלו הן הדברים שהן עיקר בבנין
הבית עושין בו קדש וקדש הקדשים ויהיה
לפני הקדש מקום אחד והוא הנקרא אולם
ושלשתן נקראין היכל ועושין מחיצה
אחרת סביב להיכל רחוקה ממנו כעין קלעי
החצר שהיו במדבר וכל המוקף במחיצה זו
שהוא כעין חצר אהל מועד הוא הנקרא
עזרה והכל נקרא מקדש.

(5) Următoarele sunt cerințele majore pentru Templu: Acesta trebuie să aibă un Sanctuar și o Incintă interioară. Trebuie să existe un spațiu în fața sanctuarului numit Sală (אולם), iar cele trei împreună se numesc "Heichal" (היכל) - Un alt zid trebuie construit în jurul Heichal-ului, departe de clădirea propriu-zisă, precum perdelele din jurul curții Cortului din deșert. Tot ceea ce este înconjurat de acest zid care reprezintă curtea Cortului se numește Curte (עזרה), iar întregul complex se numește "Templu" (מקדש).

אולם Sala = 77
היכל Sala & Sanctuarul & Incinta interioară este Heichal = 65
עזרה Curtea = 282
מקדש Templul =147
Curtea 282 minus Heichal 65 = 217

Templul 147 minus Sala 77 este 70
217/70 = 3.1
147 + 217 = 364 (zile într-un an).

De asemenea - luați sala 77 din curte 282 = 205 + 12 (valoare pozitivă pentru Sanctuar și Incinta interioară cu sala scoasă) = 217.

Tradiția susține că Moise a primit Tora de pe Sinai, însă există o tradiție paralelă conform căreia Tora exista în ceruri chiar înainte de crearea lumii. Rabinii au învățat că Tora a fost unul dintre cele șapte lucruri create înainte de crearea lumii.

Simeon ben Lakish a învățat că Tora a fost scrisă în foc negru peste foc alb și a precedat lumea cu 2.000 de ani, în timp ce Eliezer ben Yose din Galileea susținea că timp de 974 de generații înainte de crearea lumii, Tora se afla în sânul lui Dumnezeu. Rabinul Akiva a numit Tora "instrumentul prețios prin care a fost creată lumea", iar Rav a spus că Dumnezeu a creat lumea uitându-se în Tora așa cum un arhitect construiește un palat uitându-se pe schițe.

Această schiță a Torei care a existat înainte de crearea lumii și a lucrurilor fizice este cu siguranță Roata Carului.

O altă valoare interesantă a porții pe care o întâlnim pe roată este 218 pentru căile lui Vau și Resh, și găsim în Tora că această valoare devine importantă pentru povestea de nivel *Pesah*.

Mențiunea carului este făcută în 2 Împărați 2:11 în legătură cu înălțarea lui Ilie la cer.

"*Pe când ei continuau să vorbească, iată că a apărut un car de foc și cai de foc, care i-a despărțit pe amândoi, și Ilie s-a înălțat în cer printr-un vârtej de vânt.*"

ויהי המה הלכים הלוך ודבר והנה רכב־אש וסוסי אש ויפרדו בין שניהם
ויעל אליהו בסערה השמים:

Numerotarea textului ebraic folosind Gematria Paleo-ebraică, atunci avem Ash = 4, Cai = 142 și Carul este 222.

Expresia "i-a despărțit pe amândoi" pare a fi una dintre acele expresii ascunse pe care scriitorii Bibliei le-au folosit pentru a indica o funcție matematică - fie că este vorba de adunare, scădere, înmulțire sau împărțire. În acest caz, ar sugera o scădere, deoarece Cai 142 - Foc 4 = 138 și Carul 222 - Foc 4 = 218. Semnificativ - aceste numere sunt același număr în baza 60 și în baza 10. 138 secunde înseamnă 2:18 minute.

218 este al doilea număr de poartă al căilor Vau și Resh, astfel încât textul poate indica faptul că Ilie se va urca la cer pentru a fi la dreapta lui Dumnezeu prin al șaptelea palat al său.

În 2:10 (versetul anterior) - Ilie se referă la moartea sa și spune "Când voi fi luat" לקח - care de asemenea are numărul 138.
218 și 138 are semnificație și pentru povestea Paștelui din Egipt. În multe feluri se subînțelege că roata Carului este pe jumătate despre viață (jumătatea stângă) și pe jumătate despre moarte (jumătatea dreaptă).

Chametz, (în ebraică: חמיץ 138) sunt alimente fermentate (pe bază de drojdie) care sunt interzise în timpul sărbătorii evreiești de Paște. Conform legii evreiești, evreii nu pot deține, mânca sau beneficia de *chametz* în timpul Paștelui. Această lege apare de mai multe ori în Tora; pedeapsa

pentru consumul de *chametz* de Paşte este pedeapsa divină a *kareth* ("excizia spirituală"), unul dintre cele mai severe niveluri de pedeapsă din iudaism.

Templul lui Solomon a fost curăţat de *Chametz* înainte de Paşte, iar această mică parte de magie rituală care urmează vă va arăta că evreii îşi considerau şi ei propriile locuinţe ca fiind Temple.

Chametz = **חמיץ** ChMTz = 138.

137 secunde = 2:17 minute şi 217 este suma literelor de pe cele şapte palate, precum şi suma totală a Sfintei Sfintelor, deci:

Dacă Templul (137) este curăţat de drojdie (ChMTz) atunci 137 - 138 = minus 1.

În timpul Paştelui - absenţa *Chametz*-ului în Casă sau în Templu este un act magic care face ca gospodăria evreului să fie absentă în mod simbolic, astfel încât Îngerul Morţii va trece peste ei. Citind cu atenţie textul pentru a verifica dacă cuvintele trebuie adăugate sau scăzute unele de altele, ar trebui să puteţi citi acum informaţii încorporate în Tora care erau destinate studiului preoţilor Templului (Kohanim).

Indiciul despre ce fel de matematică ar trebui să efectuaţi este de obicei indicat de verbele folosite în propoziţie. Astfel, un singur "ath" poate indica faptul că trebuie să folosiţi adunarea, dar "mâncând" este un caz de scădere. Atunci când un lucru "cedează" unui altul este un semn de scădere, dar o "adunare" este un indiciu de adunare.

Acest lucru ne poate părea un mod extrem de ciudat de a face lucrurile, dar anticii nu dezvoltaseră simboluri speciale pentru calculele matematice, aşa cum avem noi astăzi cu **+ / x** sau =.

Prin urmare, au folosit limba într-un mod foarte funcţional.
În acest sens, Tora seamănă puţin cu un rebus criptic şi, la fel ca în cazul unui rebus din ziare, nu există reguli prestabilite sau restricţii cu privire la modul în care este dat un indiciu. Cu toate acestea, în timp, pe măsură ce lucraţi cu Tora, vă veţi familiariza cu indiciile care sunt folosite cel mai des pentru a indica faptul că ceva matematic din text necesită atenţia dumneavoastră.

Un formidabil savant creştin timpuriu din secolul al III-lea, pe nume Origen, a fost un om învăţat despre care se spune că a conversat mult cu contemporanii evrei din vremea sa. El descrie modul în care era perceput studiul Torei din interiorul tradiţiei: spunând că, în obscuritatea sa, aceasta seamănă cu o serie de încăperi încuiate, iar în afara fiecărei încăperi se află o cheie, însă nu este neapărat cheia care se potriveşte lacătului acelei încăperi. Cu toate acestea, toate cheile sunt disponibile, chiar dacă nu se află în primul loc în care le-ai căuta.

Cu toate acestea, Biblia a fost înţeleasă şi interpretată greşit pe scară largă de mai bine de o mie de ani, deoarece cititorii care sunt obişnuiţi să privească textul ca şi cum ar fi compus doar dintr-o scriere alfabetică în loc de una alfanumerică nu caută cel de-al doilea nivel de semnificaţie.

De mai bine de o mie de ani, oamenii au speculat, de asemenea, asupra textului Apocalipsei în ceea ce priveşte identitatea fiarei 666, când aceasta a fost acolo în Biblie de la început. În 1 Regi aflăm că Solomon mai primeşte un alt 666 pe lângă talanţii de aur pentru că în 7:13 "*Şi împăratul Solomon a trimis şi a adus pe Hiram din Tir*".

שלמה - Solomon 78, **חירם** - Hiram 258, - **מצר** Tyre 330

Solomon + Hiram + Tyre = 666.

Una dintre cele mai splendide dovezi ale Gematriei paleo-ebraice vine din lamentația lui Ezechiel împotriva conducătorului Tirului (**צר** 290). După ce îl mustră pe conducător pentru mândria sa excesivă, Ezechiel începe să îl înțepe spunându-i: "*Oare nu ți se ascunde nici un secret*?". (28:3). Apoi, în 28:13, Ezechiel numerotează Grădina Edenului până la 265, care este numărul porții lui Samekh de pe cele 7 palate și reprezintă strălucirea solară a lui Dumnezeu care coboară în Templul de pe Pământ. El face apoi o listă cu 9 pietre prețioase, aur și două instrumente muzicale, iar acestea sunt menite să fie adunate și apoi împărțite la 6. Ultimul lucru este indicat prin fraza finală "*în ziua în care ați fost creați au fost pregătiți*", deoarece toți oamenii au fost creați în ziua a 6-a.

350 Safir + 220 Beril + 45 Sardius + 98 Topaz + 91 Diamant + 48 Onyx + 104 Jasp + 150 Smarald + 312 Carbuncul + 20 Aur + 114 Tabret + 188 Țevi = 1740.

1740 / 6 = 290 = Tyre.

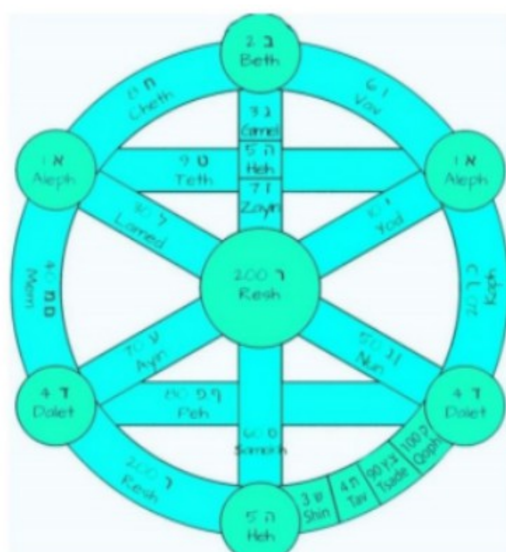
Acest lucru ar tinde să sugereze că liderul din Tyr a fost inițiat în secretul gematriei lui Ktav Ivri. În plus, numărul 265 al porții poate indica conversia timpului în baza 60, deoarece Samekh este 60, iar 1740 de secunde înseamnă 29:00 minute. Este curios faptul că Ezechiel oferă două metode diferite de conversie, dar acest lucru poate indica faptul că nu era sigur dacă liderul era intim cu cele Șapte Palate.

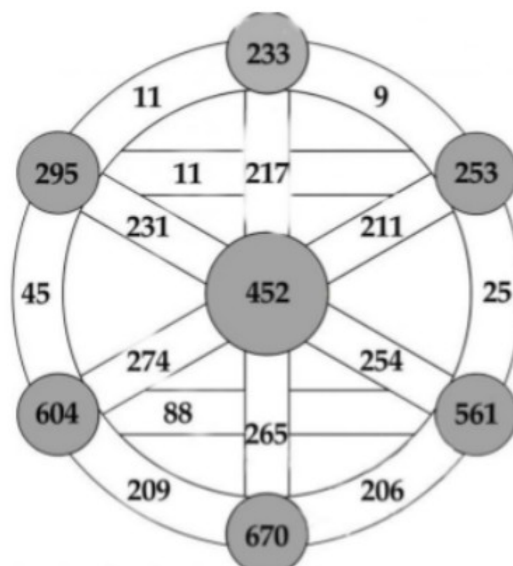
Creaturile vii ale lui Ezechiel.

Nenumărate generații și-au pus întrebări cu privire la "creaturile vii" menționate de Ezechiel, dar și acestea sunt calcule gematrice. Posibil ca el să fi încercat să spună publicului său foarte select că avusese o viziune cu Avraam.

Ezekiel 1:10: ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל־הימין
לארבעתם ופני־שור מהשמאול לארבעתן ופני־נשר לארבעתן

"*Și asemănarea fețelor lor, fața de om și fața de leu la dreapta [a cuvântului] pentru ei patru și avea fața de bou la stânga [a cuvântului] pentru ei patru și avea fața de vultur pentru ei patru*."

Omul = אדם = 45 = poarta lui Mem.
Leul = אריה = 216 în partea dreaptă a cuvântului = ארי = 211 (poarta căii lui Yod).
Boul = שור = 209 pe partea stângă a cuvântului = ור = 206
[poarta căii cu patru litere; Shin, Tav, Tsade & Qoph (שתצק)].
Vultur = נשר = 253:

Pentru aceasta adunăm literele de pe toate cele patru căi și palate care se conectează la Palatul Aleph din partea dreaptă a roții:

1 Palatul lui Aleph
9 Calea lui Teth + 1 celălalt Aleph = 10
6 Vav-ul + 2 Palatul lui Beth = 8
20 Kaph + 4 Palatul lui Daleth = 24
10 Yod + 200 Palatul lui Resh = 210
1 + 10 + 8 + 24 + 210 = 253.

Prin urmare:
Omul = Poarta lui Mem
Leul = Poarta lui Yod
Boul = Poarta cvadruplă (שתצק)
Vulturul = Palatul lui Aleph

Mem (40) Yod (10) Shin (3) Tav (4) Tsade (90) Qoph (100) Aleph (1) = 248, ceea ce este numeric identic cu valoarea lui Abraham (248).

Este așa cum a spus odată rabinul Shimon ben Lakish: "*Patriarhii ei înșiși erau Carul Divin!*".

Creștinismul timpuriu.

Creștinismul timpuriu pare uneori să fi fost inspirat să reinterpreteze și să coopteze simbolismul Merkabah-ului, așa cum era practica obișnuită pentru cultul din acea vreme. În catacombele din Priscilla, pe tavanul unui mormânt din secolul al II-lea, apare un motiv foarte asemănător cu cel al Roții Carului, dar care îl prezintă pe Iisus ca figură centrală. Legenda vorbește despre o perioadă în care atât creștinii, cât și evreii sufereau din cauza persecuțiilor și trăiau împreună în catacombele din Priscilla, dar există îndoieli cu privire la faptul că cineva a locuit cu adevărat acolo, având în vedere natura foarte dificilă a condițiilor - iar legenda a fost discreditată pe scară largă.

Creștinii moderni vor dori în mod evident să știe dacă Roata Merkabah constituie învățăturile secrete ale lui Iisus și pentru a face dreptate acestei întrebări, trebuie să examinăm dovezile din parabole și povești deschise pentru a vedea dacă conținutul simbolic al învățăturilor lui Iisus se potrivește cu conținutul simbolic al roții Merkabah.

La fel ca Noe, Avraam și Moise înaintea lui, Iisus a mers în munți cu discipolii săi și a avut o întâlnire cerească pe teritoriul natural al lui Dumnezeu El. Matei 17 relatează că șederea a avut loc după șase zile, deci probabil că evenimentul a avut loc în ziua de Shabat și este foarte posibil ca Iisus și discipolii să fi experimentat efectele psihotrope ale Spikenard-ului.

Spikenard-ul este o plantă foarte costisitoare care crește doar la altitudini mari (peste 3.000 m) și este componenta principală a uleiului de ungere sfânt (Ketoret) folosit de Templu. Cuvântul ebraic pentru Spikenard este *Nerd*, care provine din rădăcina semitică Nun-Resh, care înseamnă "a

lumina", iar Matei relatează că fața lui Iisus a strălucit ca soarele în acea zi. *Nerd* este, de asemenea, un cuvânt despre care aflăm că poate fi format din cele 3 litere ale porții Resh/Nun/Daleth (în primul rând), deci, deși nu este o dovadă a unei legături între învățăturile secrete ale lui Iisus și roata carului, este o dovadă care susține o legătură.

În poveștile lui Iisus din Noul Testament, el este adesea descris ca fiind prieten cu femeile, iar acest lucru ar fi în concordanță cu perspectiva unui cercetător Merkabah care a văzut în Roată o îmbinare a principiilor masculin și feminin ale divinității. Se relatează că i-a spus lui Petru că trebuie să ierte un rău făcut lui "de șaptezeci de ori câte șapte", ceea ce miroase a familiaritate culturală cu cele Șapte Palate, dar era o zicală obișnuită și nu face o legătură explicită între învățăturile secrete ale lui Iisus și Roata lui YHVH.

În parabola semănătorului, Isus spune că o parte din sămânța semănătorului '*a căzut pe pământ bun; și au adus rod, unele de o sută de ori, altele de șaizeci de ori, iar altele de treizeci de ori*'. Isus continuă explicând că '*cel care a primit sămânța pe pământ bun este cel care ascultă cuvântul, înțelege și face* ***rod****, și produce unul de o sută de ori, altul de șaizeci și altul de treizeci*'.

Dacă aceasta ar fi fost o aluzie voalată la cele trei căi de pe Roată, atunci s-ar fi referit la Qoph (100), Samekh (60) și Lamed (30), dar acest lucru este puțin probabil. Cu toate acestea, dacă Iisus este pur și simplu angajat într-un joc de cuvinte, atunci **SLQ סלק** înseamnă "a crește" sau a urca și am putea calcula valorile sexagesimale pentru 100, 60 și 30, care sunt 1:40, 1:00 și 0:30, ceea ce ne dă un total de 3:10 pentru Dumnezeul El.

Am vorbit despre cele mai timide legături cu creștinismul, dar există câteva cărți din Noul Testament care folosesc gematria Merkabah-ului transpusă în alfabetul grecesc; cum ar fi epistola lui Ioan (1 Ioan) și Apocalipsa. Biserica Catolică îl tratează pe autorul Evangheliei lui Ioan ca fiind același autor al Epistolei lui Ioan și al Revelațiilor, dar cercetătorii moderni se îndoiesc de acest lucru și sugerează mai mulți autori pentru aceste lucrări.

Numerele sunt transpuse astfel...

Ancient Greek numbers

Alpha	Beta	Gamma	Delta	Epsilon	Zeta	Eta
Α α	Β β	Γ γ	Δ δ	Ε ϵ	Ζ ζ	Η η
1	2	3	4	5	7	8
Theta	Iota	Kappa	Lamda	Mu	Nu	Xi
Θ θ	Ι ι	Κ κ	Λ λ	Μ μ	Ν ν	Ξ ξ
9	10	20	30	40	50	60
Omicron	Pi	Rho	Sigma	Tau	Upsilon	Phi
Ο ο	Π π	Ρ ρ	Σ σ ς	Τ τ	Υ υ	Φ φ
70	80	100	200	3	4	20
Chi	Psi	Omega	Digamma	Stigma	Koppa	Sampi
Χ χ	Ψ ψ	Ω ω	F	Ϛ	ϟ	ϡ
40	50	80	6	6	90	90

Numele "Iisus Hristos" în limba greacă este = Ιησους Χριστος, ceea ce dă o valoare de

izopsihie de 719.

Acest lucru este semnificativ, deoarece la fiecare douăsprezece ore, acul orelor și cel al secundelor unui ceas analogic se aliniază exact de 719 ori, iar în Ioan 11:9 se spune următoarele:

Isus a răspuns: "Nu sunt oare douăsprezece ore de lumină? Dacă cineva umblă ziua, nu se va poticni, pentru că vede prin lumina lumii acesteia".

Iar în 8:12, Isus se identifică cu "lumina lumii".

"*Încă o dată, Isus s-a adresat oamenilor și le-a spus: "Eu sunt lumina lumii. Cine Mă urmează pe Mine nu va umbla niciodată în întuneric, ci va avea lumina vieții*".

φως Lumină + κόσμου Lumea = 510

719 - 510 = 209; care este numărul de poartă al căii lui Resh (Soarele) pe cele Șapte Palate.

În Ioan 1:1-2 avem câteva rezultate interesante, inclusiv (destul de surprinzător) numărul 666, ceea ce mă face să mă întreb dacă nu cumva autorul a fost în secret un creștin gnostic.

Λόγο τής ζωής = Cuvântul Vieții = 682:

Λ 30 + ό 70 + γ 3 + ό 70 + υ 4 = 177.
τ 3 + ή 8 + ς 200 = 211.
ζ 6 + ω 80 + ή 8 + ς 200 = 294.
177 + 211 + 294 = 682.

Semnificația lui 682 este că poate fi împărțit direct la 217 pentru a obține **pi** vechi:

217 = 7 x 31 **אל** (Dumnezeu)
682/217 = 3.142857R

Și apoi, în Ioan 1:2 vedem destul de surprinzător „numele fiarei”, care (dacă biserica catolică are dreptate) ar putea fi compus de același autor al Apocalipsei, unde a fost popularizat.

ζωήν την αιώνιόν + Πατέρα = Viața cea veșnică + Tatăl – 666!

"*2 Și aceasta este viața care a fost descoperită; noi am văzut-o și am mărturisit despre ea și vă vestim viața veșnică care era la Tatăl și care ne-a fost descoperită nouă*."

ζ 6 + ω 80 + ή 8 + ν 50 = 144
τ 3 + η 8 + ν 50 = 61
α 1 + ι 10 + ω 80 + ν 50 + ι 10 + ό 70 + ν 50 = 271
Π 80 + α 1 + τ 3 + έ 5 + ρ 100 + α 1 = 190
144 + 61 + 271 + 190 = 666.

Există, de asemenea, o referință la 777 legată de un verset din Ioan care i-a nedumerit pe mulți cititori timp de ani de zile - povestea peștilor din 1 Ioan 21:11;

Isus le-a spus: "*Aduceți o parte din peștii pe care tocmai i-ați prins". Simon Petru s-a urcat la bord și a tras plasa la mal. Era plină de pești mari, o sută cincizeci și trei. Și, deși erau atât de mulți, plasa nu s-a rupt.*"

ichthyon - pești
ιχθύων 193

megalon - mari
μεγάλων 209

diktyon - plasă
δίκτυον 161

gen - pământ
γήν 61

Mari 209 + Pești 193 + (numărul de pești) 153 = 555
Plasă 161 + Pământ 61 = 222
555 + 222 = 777.

Mesia evreiesc are o legătură numerologică cu cele Șapte palate. În escatologia evreiască, Mashiach ben Yosef (în ebraică: משיח בן־יוסף) este un Mesia evreu din tribul lui Efraim și un descendent al lui Iosif.

Mashiach + Iosef = 217;
משיח + יוסף = 217,
ceea ce înseamnă 31 (EL) x 7.

Marele Dumnezeu al lumii antice din Orientul Apropiat era EL. Fiecare cultură din acel ținut antic avea o viziune ușor diferită asupra lui EL, dar toate sunt de acord că EL este "Tatăl" prototipic.

EL a fost Dumnezeul suprem al canaaniților și al tuturor semiților din Mesopotamia înainte de 2215 î.Hr. Nu există un cuvânt pentru EL în akkadiană, dar există multe cuvinte akkadiene care încep cu EL și care înseamnă "înalt, deasupra, peste". Conform textelor din marele oraș Ugarit, pe care noi îl numim acum "ciclul Baal" - reședința lui El era pe muntele Lei și acest lucru poate explica de ce nu exista un templu al lui EL în oraș, deși existau două temple mari pentru Dagon și Hadad. Locuința lui El avea șapte camere sau palate - înrudite cu Roata Carului.

Adorarea strămoșilor pe munții sacri este un fenomen foarte bine cunoscut în zeci de religii diferite din întreaga lume. Acest lucru se poate datora, din punct de vedere istoric, unui fenomen care apare în mod natural în regiunile muntoase - cel al spectrelor Brocken.

Acestea sunt cauzate de umbra mărită a observatorului care este proiectată pe suprafețele superioare ale norilor opuși soarelui.

Dacă nu știi ce sunt, îți pot da o sperietură zdravănă, iar oamenii au crezut cândva că acestea sunt fantome sau manifestări supranaturale, așa că acesta poate fi motivul pentru care cultul lui EL a fost localizat în mod tradițional în regiunile muntoase.

[(Imagine) *Un spectru Brocken fotografiat în munți*]

În partea stângă a Roții Carului - poarta 205 este cea mai apropiată de palatul de jos și este suma dintre Heh și Resh, formând cuvântul ebraic pentru Munte (הר), în timp ce în partea dreaptă a palatului de jos poarta 112 formează cuvântul ebraic pentru "Curcubeu" **הקשת**.

În Tora, prima dintre multele mențiuni ale închinării în munți se află în Geneza 8, când Arca lui Noe se oprește pe munții Ararat și practic primul lucru pe care Noe îl face la ieșirea din Arcă este să construiască un altar acolo sus și să facă o jertfă de arderi de tot pentru a-l mulțumi pe YHVH cu "dulcea lor savoare".

Încă din secolul al II-lea, *Tosefta* conține o povestire care sună ca și cum personajele ar fi fost martorele unui spectru Brocken în timp ce vorbeau despre subiectul Merkabah:

"R. Eleazar ben 'Arak călărea pe un catâr în spatele lui R. Johanan b. Zakkai, când a cerut privilegiul de a fi inițiat în secretele Merkabah. Marele maestru a cerut o dovadă a inițierii sale în gnoză, iar când Eleazar a început să povestească ce învățase din ea, R. Johanan a coborât imediat de pe catâr și s-a așezat pe stâncă.

'*De ce, o, maestre, te cobori de pe catâr?*', a întrebat discipolul. '*Pot să rămân încălecat pe catâr atunci când povestirea secretelor Merkabahului face ca Shekinah să locuiască cu noi și îngerii să ne însoțească?*' a fost răspunsul.

Eleazar a continuat și, iată, focul a coborât din cer și a luminat copacii de pe câmp, făcându-i să cânte imnuri, iar un înger a strigat: '*Cu adevărat acestea sunt secretele Merkabah-ului*'. După care R. Iohanan l-a sărutat pe Eleazar pe frunte, zicând: „*Binecuvântat fii tu, părinte Avraam, că ai un urmaș ca Eleazar b. 'Arak!*”

Ulterior, alți doi discipoli ai lui R. Iohanan b. Zakkai care mergeau împreună și-au spus unul altuia: '*Să vorbim și noi împreună despre Ma'aseh Merkabah*'; și imediat ce R. Iohanan a început să vorbească, s-a văzut o înfățișare asemănătoare cu cea a curcubeului [Ezech. i. 28] pe norii groși care acopereau cerul, iar îngerii au venit să asculte așa cum fac oamenii când aud muzică de nuntă.

Auzind cele relatate de R. Jose, R. Johanan b. Zakkai și-a binecuvântat discipolii și a spus: „*Binecuvântați ochii care au văzut aceste lucruri! Într-adevăr, m-am văzut în vis împreună cu voi, așezat ca cei aleși* [comp. Ex. xxiv. 11] *pe muntele Sinai; și am auzit un glas ceresc care spunea "Intră în sala de banchet și ia-ți locurile cu discipolii tăi și cu discipolii discipolilor tăi, între cei aleși, cea mai înaltă ('a treia') clasă*"” Πνευματικοί.

vezi Joel, "Blicke in die Religionsgeschichte", 1880, pp. 133-135).

În Tanakh-ul ebraic, se crede că EL este folosit uneori ca un cuvânt generic pentru Dumnezeu, care ar putea fi folosit pentru orice zeu, inclusiv Hadad și YHVH, dar cuvântul este folosit și pentru a desemna divinitatea supremă specifică. Gematria lui EL (**אל**) este 31, iar în textul masoretic al Tanakh-ului **אל** apare de un număr semnificativ de 31 de ori numai în Bereshit (Geneza) și de 217 ori în întreaga lucrare. Aceste numere stau la baza Roții Carului, deoarece reprezintă cele Șapte Palate ale lui EL: 7 x 31 = 217.

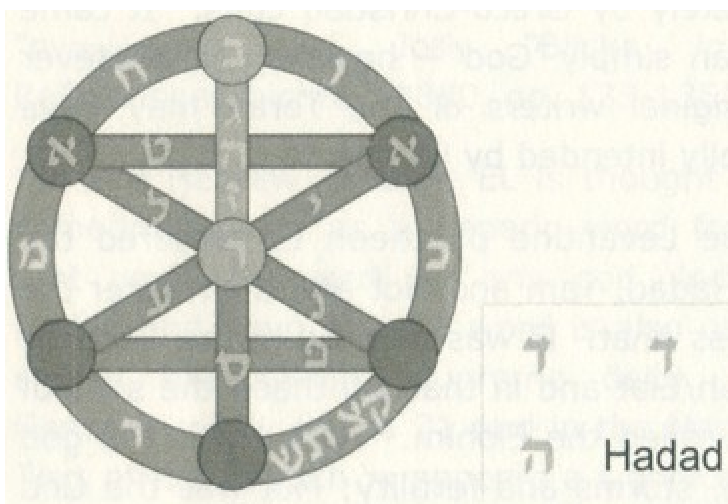
Elohim este forma plurală a lui El și de obicei se crede că se referă la Dumnezeul suprem, dar cel puțin o dată în Tanakh este folosit și pentru a se referi la viii morți" (1 Samuel 28:13). Are sensuri care variază de la "zei" în sens general la zei specifici sau (cel mai frecvent) la YHVH, dar și la demoni, îngeri, regi și profeți. Cu toate acestea, deși cuvântul are o moștenire panteistă evidentă - politeismul asociat a fost încet-încet abandonat în iudaism, iar relațiile narative dintre EL

și familia sa au fost fie ignorate, fie refăcute complet în domeniul familiei de către cultele greco-creștine. Acesta a ajuns să însemne pur și simplu "Dumnezeu" - indiferent ce sau cum ar fi vrut inițial scriitorii originali ai Torei prin utilizarea sa.

În panteonul levantin, EL i-a născut pe zeii Hadad, Yam și Mot și pe sora lor, zeița Anat. El a fost căsătorit cu zeița Asherah/Elat, iar în acel panteon fiii lui El sunt numiți Elohim. Hadad era zeul ploii, al furtunilor și al fertilității; Mot era Zeul Morții; iar Yam era Zeul mării, în timp ce Anat era Regina Cerului și o Zeiță a Războiului violent.

În ciclul Baal, Hadad se plânge lui Asherah că nu are un palat al său ca ceilalți zei și că trebuie să trăiască în aceeași locuință cu ea și cu EL. În cele din urmă EL îi permite cu reticență lui Hadad să aibă propria casă. Reprezentarea ideografică a acestui lucru se regăsește pe Roata Carului prin cele 3 palate din partea de jos care scriu numele zeului: Hdd (**הדד**).

Când toate cele șapte litere atribuite palatelor sunt luate în considerare, atunci se poate forma numele **BaraHdd**, iar acest lucru poate însemna "l-a creat pe Hadad", cu implicația că El l-a creat pe Hadad.

În Tora, Adam este prototipul ființei umane - fiind atât bărbat, cât și femeie în momentul creației și abia mai târziu fiind considerat în întregime bărbat când este separat de cealaltă parte a sa - femeia Eva. Numele lui Adam în ebraică se găsește în partea stângă a roții care cuprinde prima poartă a lui Mem. Este vorba despre:

45= מ+ד+א în Gematrie.

Adam apare pe partea stângă a roții, care este partea dătătoare de viață, în timp ce partea feminină a lui Adam este reprezentată pe partea dreaptă opusă a roții, reprezentând misterele morții și renașterii.

Primele figurine Venus din Epoca Bronzului ne arată că arhetipul feminin al femeii era atât venerat, cât și temut. Se crede că femeile erau considerate a avea putere asupra vieții și a morții, deoarece rata nașterilor vii era la jumătate și pentru fiecare naștere vie pe care o mamă o ducea la termen se năștea un copil mort.

Poarta de sus a căii Mem este Ma (41), care înseamnă "Mamă" (probabil mama lui Adam) și reprezintă aspectul dătător de viață și acvatic al femininului divin. Adam este format din pământ prin adăugarea Daleth-ului. Numărul lui Ma este corelat cu cel al unei forme de adresare dată în Psalmul 90:2 pentru Dumnezeul El ca articol hotărât: **אתה אל** (Tu ești EL) = 41.

בטרם | הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד־עולם אתה אל

"*Înainte de a se naște munții sau de a se naște pământul și lumea, din veșnicie în veșnicie, Tu ești EL*."

La Ugarit, echivalentul feminin al lui EL era [Asherah], iar un epitet comun pentru "zeița prin excelență" era "Elat", "at" fiind înrudit cu articolul hotărât "Tu ești".

Kaph (20) este jumătate din valoarea lui Mem (40). Împreună, ele însumează o a doua valoare a porții de 70. Adam, ca ființă masculină și feminină, corespunde celor 40 de zile totale ale retrogradării lui Venus în două intervale în fiecare an.

Conform Torei, Adam a raportat că a trăit 930 de ani, ceea ce reprezintă 70 de ani mai puțin decât 1.000. Se poate ca cei 70 de ani în plus să fie explicați prin timpul petrecut cu Eva în Grădina Edenului, însă 93 este un număr sfânt sau sacru în sine, ca multiplu de 31.

Folosind Gematria Carului cu Geneza 2:23 și urmând indicațiile textului, scădem cuvântul pentru femeie **אשה** (9) de la cuvântul care spune "din om" (54), ceea ce ne lasă cu cei 45 de ani ai lui Adam:

ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי
מאיש לקחה־זאת׃

Bărbatul a zis: "*Aceasta este acum os din oasele mele și carne din carnea mea; ea se va numi femeie, pentru că a fost luată din om*".

În capitolul IV, Eva nu mai este o simplă femeie - Adam i-a dat un nume, a devenit soția lui și are copii - deci, de la "femeie" (9), numărul ei s-a dublat, devenind "soția lui" **אשתי** (18), iar statutul divin și sfințenia căsătoriei lor pot fi atestate de tripla binecuvântare a lui EL
31 x 3 = 93.

Adam a cunoscut-o pe Eva, soția sa, și ea a rămas însărcinată și l-a născut pe Cain, zicând: "*Am obținut un bărbat cu ajutorul Domnului*".

והאדם ידע את־חוה אשתו ותהר ותלד את־קין ותאמר קניתי איש
את־יהוה׃

- 93 = **אשתי** (18) + **חוה** (19)+ (56) **והאדם**
- Acum Adam + Eva + soția lui = 93

Adam trece, de asemenea, printr-o dublare a numărului său atunci când moare și, la moarte, el este reprezentat în cele din urmă de Tzaddi (90) în partea dreaptă jos a Roții, în timp ce soția sa este redusă la Shin (3). Tzaddi + Shin = 93 încă o dată. Cu toate acestea, nu este clar dacă această dublare a numărului este un lucru pozitiv pentru Adam. De exemplu - atunci când EL (31) este dublat, se obține numărul (62) **שטן** tradus de obicei prin "Adversarul" sau Satana. Dacă Adam, în partea stângă a Roții, reprezintă nașterea și venirea la viață a ființelor umane, atunci Tzaddi reprezintă umanitatea în momentul în care aceasta este muribundă și moartă. Shin care aparținea lui **אשתי** și-a pierdut funcțiile de soție și a devenit focul care mistuie carnea trupului muritor - transformându-l astfel în cenușă și întorcându-l înapoi în pământul din care a venit.

De asemenea, Grădina 93 **מגן** + a Edenului 124 **עדן** este 217, deci încă o dată avem acest număr legat de **PI** care apare în text.

În ciuda afirmațiilor unor societăți magice din zilele din urmă care se inspiră din cartea Apocalipsa în ceea ce privește conținutul Merkabah-ului, numele celor 12 fii ai lui Israel nu se regăsesc pe Roata Merkabah, totuși - un nume complet și conținutul parțial al numelor altor doi fii ai lui Israel apar ca porți și acestea sunt: **אוב** BVA (Ruben), **גב** BZ (Zabulon) și **דן** DN (Dan). Gematria Paleo-ebraică a acestor 3 porți totalizează 72, care este numărul celor 70 de fii ai lui Iacov, precum și al lui Iosif și Iacov înșiși.

Atribuțiile literelor & Tarotului de la versetele I & 2 din Geneză.

Versetele Torei au fost numerotate pentru prima dată în mod public (așa cum le găsim astăzi) de către Robert Estienne (Robert Stephanus) în 1571, dar această măsură nu a fost lipsită de critici la vremea respectivă din partea tradiționaliștilor. Manuscrisele originale nu conțineau diviziunile capitolelor și versetelor într-o formă numerotată. Textele ebraice erau împărțite în *parashot* (paragrafe) care se deschideau cu litera **Peh פ** și se închideau cu litera **Samekh ס**. Aceste litere încep cuvintele ebraice deschise (*patuach*) și închise (*sagoor*) și sunt, la figurat, deschise **פ** și închise **ס**.

Capitolele unu și doi din Geneza funcționează ca unul dintre acrostihurile alfabetice din Psalmi. Fiecare *parashot* este atribuit unei litere din alfabetul ebraic. Fiecare literă este, de asemenea, atribuită unei cărți de tarot din Arcanele Majore, și se presupune că una dintre școlile alchimice din Europa medievală ar fi ilustrat simbolurile fiecărei cărți pentru a corespunde unui *parashot* din Geneza.

Magicianul - Beth 2.

"*La început, Elohim a creat cerurile și pământul. Pământul era fără formă și gol, și întuneric pe fața adâncului, și Duhul lui Elohim se mișca pe fața apelor.*"

Comentarii:

Litera Beth înseamnă "casă" și desemnează cel de-al șaptelea palat din ceruri, unde se credea că locuiește Elohim, în întunericul gros al întinderii acvatice despre care anticii credeau că înconjoară pământul.

În vremurile șamanice preistorice se crede că steaua polară era considerată de obicei ca fiind casa creatorului, dar este interesant de speculat dacă ideea că zeitatea creatoare locuia în întuneric a fost stârnită în timpul unei perioade fără stea polară.

În mod asemănător, toate cerurile și pământul sunt casa lui Elohim. La începutul creației, Elohim se mișcă în apele cerești în jurul pământului pe care l-a manifestat. De asemenea, poarta dintre al șaptelea palat și palatul central al Soarelui numără 217; ceea ce este identic cu suma de 217 care este totalul tuturor literelor palatelor. Această echivalență numerică reprezintă ideea că tot ceea ce este manifestat în ceruri și pe pământ provine din interiorul Casei lui El. Litera Beth este prima literă din Geneză și Zoharul povestește cum Elohim a început crearea lumii cu această literă, dar că tot ceea ce s-a manifestat pe Pământ va curge mai întâi prin cele două Palate ale lui Alephs de o parte și de alta.

Cartea Magicianului reprezintă energia trimisă și acțiunea în toate formele și fazele. El este sediul tuturor conștiințelor. Crowley a comentat: "*Cu toate acestea, nu este posibilă nicio imagine adevărată; pentru că, în primul rând, toate imaginile sunt în mod necesar false ca atare; și, în al doilea rând, mișcarea fiind perpetuă, iar rata ei fiind cea a limitei,* ***c****, rata Luminii, orice stagnare contrazice ideea cărții: această imagine, prin urmare, abia dacă este mai mult decât niște*

însemnări mnemotehnice."

Nebunul - Aleph 1.

"*Și Elohim a spus: "Să fie lumină"; și a fost lumină. Și a văzut Elohim că lumina era bună; și a împărțit Elohim un spațiu între lumină și între întuneric. Și a numit Elohim lumina zi, iar întunericul l-a numit noapte. Și au fost seara și dimineața prima zi*".

Comentarii:

Palatele lui Aleph reprezintă dualismul inerent tuturor lucrurilor de formă - chiar și cele mai imateriale lucruri aparent ca lumina. Ele sunt lumina și întunericul; ziua și noaptea; masculinul și femininul; promisiunea verii și amenințarea iernii; viitorul și trecutul; și forțele de creație și distrugere.

Un lucru important de reținut în legătură cu modul în care anticii gândeau lumea; concepția antică era că lumina celor 365 de zile pe an exista independent de Soare; poate ca o explicație pentru lumina din timpul zilelor înnorate, care nu proiectau umbră.

Crowley a spus despre această carte: "*Întreaga imagine este o glifă a luminii creatoare", dar și că "este caracteristic oricărei viziuni spirituale înalte faptul că formularea oricărei idei este imediat distrusă sau anulată de apariția contradicției*".

Preoteasa Gimel 3.

"Și a zis Elohim: "Să fie o întindere în mijlocul apelor și să separe apele de ape".
"Și a făcut Elohim întinderea și a despărțit un spațiu între apele care erau sub întindere de apele care erau deasupra întinderii; și așa a fost."
"Și a numit Elohim întinderea cer. Și au fost seara și dimineața ziua a doua."

Comentarii:

Gimel, Heh și Zayin sunt atribuite unui drum care trece între Palatul Beth și Palatul Resh. Prin urmare, fiecare literă reprezintă un atribut pe care Elohim îl manifestă în Palatul Resh, de aceea ele sunt mai bine înțelese atunci când sunt contemplate împreună.

Gimel reprezintă lumina sau, mai degrabă, precursorul luminii; ceea ce produce lumina atunci când ajunge la manifestarea sa deplină în Palatul Resh. Acesta este lucrul important de remarcat în legătură cu palatele; că fiecare reprezintă o etapă de manifestare, de la cea mai subtilă până la cea mai materială; Voința lui Elohim se extinde de la Palatul lui Beth și coboară pe pământ într-o serie de etape. Prin urmare, am putea spune că Gimel reprezintă voința divină de a lumina, dar într-un mod mult mai direcțional decât o cunoaștem anterior din Palatele lui Aleph, căci atunci când lumina se manifestă în Palatul Resh (Soarele), ea aruncă umbre pe pământ.

Crowley a scris despre cartea Marii Preotese: "*Această carte reprezintă forma cea mai spirituală a lui Isis, Fecioara Eternă; Artemis a grecilor. Ea este îmbrăcată doar în vălul luminos al luminii. Este important pentru inițierea înaltă să privim Lumina nu ca pe o manifestare perfectă a Spiritului Etern, ci mai degrabă ca pe un văl care ascunde acest Spirit. Ea face acest lucru cu atât mai eficient datorită strălucirii sale incomparabil de orbitoare. Astfel, ea este lumina și corpul de lumină. Ea este adevărul din spatele vălului de lumină. Ea este sufletul luminii*."

Eonul / Judecata de Apoi - Shin 3.

Și a spus Elohim: "Fie ca apele de sub ceruri să se adune într-un singur loc și să apară pământul uscat"; și așa a fost. Și a numit Elohim uscatul - pământ, iar adunarea apelor a numit-o mare; și a văzut Elohim că era bine."

Comentarii:

Litera Shin este una dintre cele patru care se află pe drumul dintre Palatul Heh și Palatul Daleth. Shin, Tav, Tsade și Qoph ar trebui să fie considerate împreună pentru a transmite natura căii.

Litera Shin reprezintă focul și căldura care este un produs secundar al focului. Focul este mediul principal care aduce lumină și căldură în întunericul și răceala nopții, dar consumă și tot ceea ce atinge. Flăcările sale urcă și trimit fum aromat până la ușa cerului.

Vulcanii au influențat gândirea care a stat la baza acestui verset din Geneză. Anticii credeau că forța focului din adâncul pământului își împingea drumul în sus pentru a crea munții; și astfel, Shin este creditat pentru separarea pământului de mare. Vedem această idee transmisă în partea de jos a Eonului, care arată un deal sau o movilă roșie și bogată, împingându-și drumul în sus sub mai multe straturi pentru a crea în cele din urmă muntele în vârful căruia se află Palatul lui Heh. Cuvântul **Hr הר** înseamnă munte în ebraică.

În timp ce litera modernă Ktav Ashuri reprezintă 3 flăcări, scrierea mai veche Ktav Ivri (paleo-ebraică) seamănă cu un lanț muntos cu 3 vârfuri. Trei era valoarea gematrică a literei originale, nu 300, la fel cum Tav (crucea paleo-ebraică) era 4 (nu 400).

Focul funerar pentru regalitatea decedată este descris ca o tradiție iudaică de către scriitorii din Ieremia și Cronici, iar focul și căldura joacă un rol important în descompunere, după cum poate mărturisi oricine a întreținut o grămadă de compost - prin urmare, Shin face parte din drumul care părăsește domeniul pământesc al Palatului Heh și călătorește spre ușa cerului (Palatul Daleth).

Crowley credea că această carte de Tarot reprezenta distrugerea lumii de către Foc, așa cum este indicat în Cartea Apocalipsei:

"*11. Apoi am văzut un mare tron alb și pe Cel care ședea pe el. Pământul și cerurile au fugit de prezența Lui și nu s-a găsit loc pentru ele.*
12. Și am văzut morții, mari și mici, stând în picioare înaintea tronului.
Și erau cărți deschise, iar una dintre ele era cartea vieții. Și morții au fost judecați după faptele lor, așa cum erau înscrise în cărți.
13. Marea și-a dat morții, iar Moartea și Hadesul și-au dat morții lor, și fiecare a fost judecat după faptele sale.
14. Apoi Moartea și Hades au fost aruncate în iazul de foc. Aceasta este a doua moarte - lacul de foc.
15. Și dacă se găsea cineva al cărui nume nu era scris în cartea vieții, era aruncat în lacul de foc."

Crowley a considerat necesar să se îndepărteze de tradiție pentru a duce mai departe tradiția, deoarece simbolistica focului este mult mai extinsă în lumea modernă și include lucruri precum electricitatea.

Împărăteasa - Daleth 4.

"*Și a zis Elohim: "Să încolțească pământul vegetație: plante care să dea sământă și pomi fructiferi*

pe pământ care să dea roade după soiul lor cu sământă în ei"; și așa a fost. Pământul a dat naștere la vegetație: plante care dau sământă după soiul lor și pomi care dau rod cu sământă în ei, după soiul lor; și Elohim a văzut că era bine. A fost o seară și a fost o dimineață, ziua a treia".

Comentarii:

Litera Daleth este atribuită la două Palate, dar numai unul dintre ele - cel din stânga - este discutat aici. Acest Palat reprezintă ușa prin care toate lucrurile intră în lume din ceruri. Geamănul său din partea dreaptă este ușa prin care toate lucrurile ies din lume și intră în cer, iar în poveștile mesopotamiene este numit Palatul lui Ganzer. Deasupra Palatului din stânga se află calea lui Mem, unde Dumnezeu plantează o grădină, dar abia atunci când voința lui Dumnezeu trece prin acest Palat, această grădină se actualizează pe pământ, iar prin influența radiației solare trecute pe calea lui Ayin sunt făcute capabile de reproducere.

Crowley a spus că "*în spatele cărții se află Arcul sau Ușa, care este interpretarea literei Daleth. Această carte, rezumată, poate fi numită Poarta Raiului*".

Lumea - Tav 4.

Și a spus Elohim: "Să fie lumini în întinderea cerurilor pentru a despărți ziua de noapte, și să fie ca semne și anotimpuri, zile și ani; și să fie lumini în întinderea cerurilor pentru a da lumină pe pământ"; și așa a fost. Și a făcut din Elohim cele două mari lumini, lumina cea mai mare pentru a guverna ziua și lumina cea mai mică pentru a guverna noaptea".

Comentarii:

Această literă este una dintre cele patru care se află pe drumul dintre Palatul lui Heh și Palatul lui Daleth. Shin, Tav, Tsade și Qoph și ar trebui să fie considerate împreună pentru a transmite natura căii.

Odată cu crearea Soarelui și a Lunii care aduc lumina pe pământ, timpul și măsurarea timpului devine posibilă, de aceea Tav reprezintă conceptul și trecerea timpului, dar și măsurarea acestuia.

Cuvântul ebraic folosit pentru "semne" (fără prefix) este **אתת** AThTh și se referă la literele alfabetului. Cu ajutorul alfabetului se calculează trecerea timpului. Cuvântul pentru a calcula (de obicei 'și') este 'et' **את**, și este o componentă a gramaticii gematriei textului.

Toată lumea și toate lucrurile au un timp limitat care le este alocat pe pământ, ceea ce este locul în care intră în scenă tav-ul nostru pe această cale specială. Palatul din dreapta este ușa raiului pentru sufletele care părăsesc lumea.

Steaua - Heh 5.

'*Și stelele. Și Elohim le-a așezat în întinderea cerurilor ca să lumineze pământul, să guverneze ziua și noaptea și să despartă un spațiu între lumină și întuneric; și Elohim a văzut că era bine. A fost o seară și a fost o dimineață, ziua a patra*.'

Comentarii:

Gimel, Heh și Zayin sunt atribuite unui drum care trece între Palatul lui Beth, și Palatul lui Resh. Prin urmare, fiecare literă reprezintă un atribut pe care Elohim îl manifestă în Palatul Resh, de aceea ele sunt mai bine înțelese atunci când sunt contemplate împreună.

Heh reprezintă corpul fiecărei stele. În cer, aceste corpuri sunt împrăştiate în ape cu unicul scop de a da lumină pământului, care este reprezentat de Palatul lui Heh de mai jos - astfel, cu litera Heh avem conceptul de formă, direcție, intenție și scop. Pământul posedă acelaşi tip de corp ca şi stelele, dar nu este dătător de lumină pentru că nu are Gimel şi nu este posedat de conştiinţă în sine pentru că nu are Zayin. Pământul prin el însuşi este doar Heh-ul corpului material.

Hierofantul - Vau 6.

Şi a zis Elohim: "Să se înmulţească apele cu roiuri de vieţuitoare şi păsările să zboare deasupra pământului, în întinderea deschisă a cerurilor". Şi a creat Elohim monştrii mari ai mării şi orice vieţuitoare care se mişcă, şi care mişunau apele după felul lor, şi orice pasăre înaripată după felul ei; şi a văzut Elohim că era bine. Şi i-a binecuvântat Elohim zicând: "Creşteţi şi vă înmulţiţi şi umpleţi apele mărilor şi să se înmulţească păsările pe pământ". A fost seară şi a fost dimineaţă, ziua a cincea."

Comentarii:

Pentru a înţelege pe deplin semnificaţia acestei litere, trebuie să o comparăm cu opusul ei: Cheth. În versetul corespunzător lui Cheth, Elohim îl face pe om să stăpânească "*peste peştii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul şi peste orice târâtoare care se târăşte pe pământ*" şi îl face pe om "*după chipul şi asemănarea Noastră*".

În versetele care corespund lui Cheth, cuvântul "*după chipul nostru*" **בצלמנו** este 218. Pe cele şapte Palate, acest număr este un număr de poartă pentru calea lui Vav (9) + calea opusă a lui Resh pe Pământ (209).

De la Aleph la Aleph în jurul vârfului roţii, literele totalizează 18, care este identic cu cuvântul ebraic pentru viaţă; chai (**חי**), deci 218 este de asemenea totalul vârfului roţii (18) + palatul lui Resh (200).

Se spune că dualităţile sunt unite în ceruri, dar divizate pe pământ. Fiecare palat al Alef-urilor poate fi considerat ca fiind o jumătate din voinţa unită a lui Elohim care emană din palatul lui Beth pentru a se reflecta în chip de fiinţe vii pe pământ.

Crowley a scris despre această carte de tarot: "*Referinţa principală este la arcanul particular care este principala activitate, esenţială, a întregii activităţi magice; unirea microcosmosului cu macrocosmosul*."

Îndrăgostiţii - Zayin 7.

Şi a spus Elohim: "Să dea pământul naştere la fiinţe vii după felul lor: vite şi târâtoare şi animale de pe pământ după felul lor"; şi aşa a fost. Şi a făcut Elohim fiarele pământului după soiul lor, vitele după soiul lor şi tot ce se târăşte pe pământ după soiul lor; şi a văzut Elohim că era bine."

Comentarii:

Gimel, Heh şi Zayin sunt atribuite unui drum care trece între Palatul lui Beth, şi Palatul lui Resh. Prin urmare, fiecare literă reprezintă un atribut pe care Elohim îl manifestă în Palatul Resh, de aceea ele sunt cel mai bine înţelese atunci când sunt contemplate împreună.

Zayin reprezintă aspectele mai mistice ale acestei căi; există un soare intern al conştiinţei care este experimentat în timpul orgasmului. Este o idee foarte veche că Soarele este responsabil pentru conştiinţă, datorită asocierii universale a nopţii cu somnul şi inconştienţa în care un suflet ar

putea să rătăcească în ceruri. Astfel, Zayin-ul reprezintă ceea ce este precursorul transmiterii; mediul spiritual prin care sufletul este transportat pentru a deveni complet iluminat în uniunea orgasmică a bărbatului și a femeii unite. Dintr-o perspectivă primitivă, soarele poate fi văzut ca un orgasm constant pe cer.

Carul - Cheth 8.

Și a zis Elohim: "Să facem om după chipul nostru, după asemănarea noastră, și să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste orice târâtoare care se târăște pe pământ". Și a creat Elohim omul după chipul Său, după chipul lui Elohim l-a creat; bărbat și femeie i-a creat. Și Elohim i-a binecuvântat; și Elohim le-a zis: "Creșteți și vă înmulțiți, umpleți pământul și supuneți-l; și stăpâniți peste peștii mării și peste păsările cerului și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ."

Comentarii:

Așa cum am discutat mai devreme, cuvântul pentru "după chipul nostru" **בצלמנו** este 218, iar pe cele șapte Palate acest număr este un număr de poartă pentru calea Vav (9) + calea opusă a Resh pe Pământ (209).

Crowley a spus despre această carte: "*Caracteristica centrală și cea mai importantă a cărții este centrul ei - Sfântul Graal. Acesta este din ametist pur, de culoarea lui Jupiter, dar forma sa sugerează luna plină și Marea Mare a lui Binah. În centru este sângele radiant; se deduce viața spirituală; lumină în întuneric*."

De asemenea, el a remarcat că Cheth în gematria standard are valoarea 418: Cheth 8 + Yod 10 + Tav 400, și că 418 a fost unul dintre cele mai importante dintre numerele cheie ale Liber AL; fiind "numărul cuvântului Eonului, ABRAHADABRA, cifrul Marii Lucrări". Probabil că acest lucru se datorează faptului că numărul subfigurat 220 este 418 atunci când este scris ca cuvinte întregi - adică; două sute douăzeci **מאתים** (95) + **עשרים** (323) = 418.

Nu întâmplător, atunci când poarta căii Cheth (11) este adăugată la calea Resh pe Pământ, totalul este 220 (numărul cuvintelor Bereishit, și HaTorah).

În tarotul lui Carol al VI-lea vedem cum corpul Căruțașului se contopește în invizibilitate cu fundalul, în timp ce în pachetul Thoth, vizorul Căruțașului este închis. Crowley afirmă că acest lucru se datorează faptului că "*niciun om nu-i poate privi fața și trăi. Din același motiv, nicio parte a corpului său nu este expusă*".

Forța - Teth 9.

Și a zis Elohim: "Iată, v-am dat orice plantă care dă sământă și care se află pe suprafața întregului pământ și orice copac care are rod și care dă sământă; vă va fi hrană; și oricărui animal de pe pământ și oricărei păsări din cer și oricărui animal care se mișcă pe pământ și care are viață, i-am dat orice plantă verde ca hrană"; și așa a fost. Și a văzut Elohim tot ceea ce făcuse și iată că era foarte bun. Și a fost seară și a fost dimineață, ziua a șasea".

Comentarii:

Deoarece poarta acestei căi este 11, atunci totalul de 220 se face din nou atunci când se adaugă la poarta căii Resh (209) de mai jos. Atunci când poarta acestei căi (11) se unește cu poarta lui Cheth (11) și cu poarta lui Vav (9), totalul este de 31 gematria lui El.

Pentru că acest verset începe cu cuvântul "iată" "הנה", care este un cuvânt care indică faptul că urmează o gematrie, trebuie să totalizăm darurile pe care Elohim le-a dat omului.

Pustnicul - Yod 10.

Și au fost terminate cerurile și pământul și toată întinderea lor. Și a sfârșit Elohim în ziua a șaptea lucrarea sa pe care o făcuse și s-a odihnit în ziua a șaptea. Și a binecuvântat Elohim ziua a șaptea și a sfințit-o pentru că în ea s-a odihnit de toată lucrarea Sa pe care Elohim o crease și o făcuse.

Comentarii:

În versetul de mai sus găsim această sumă cu gematrii:

365 = **ויקדש** + **השביעי** + **יום** + **אלהים**

[Elohim (86) + Ziua (56) + Ziua a șaptea (100) + Și sfințită (123) = 365].

Calea lui Yod este una cu patru raze încrucișate. Calea sa opusă, cea a lui Ayin, este extrem de activă, în timp ce această cale este în întregime pasivă și se află pe partea de noapte a roții. Atunci când literele Yod și Ayin sunt dublate pe căile lor, aflăm că suma totală de la Palatul lui Aleph la Palatul lui Daleth este 365;

Aleph (1) + (Yod x 2 (20)) + Resh (200) + (Ayin x 2 (140) + Daleth (4) = 365 pentru numărul de zile pe an.

Și găsim, de asemenea, același calcul cu diagonala opusă;

Aleph (1) + (Lamed x 2 (60)) + Resh (200) + (Nun x 2 (100) + Daleth (4) = 365.

Dar destul cu gematria...

Această carte reprezintă conștiința și inteligența din spatele întregii vieți; prin urmare, cartea este desenată ca o glifă a fertilității, Yod-ul prezentând un simbol falic, părul Pustnicului semănând cu reprezentantul său în viața fizică - spermatozoidul care se construiește în timpul odihnei și somnului și care poate duce la o emisie nocturnă. Această cale se află pe partea de noapte a Roții, dar este luminată de Soarele interior al conștiinței.

În cele mai vechi reprezentări ale cărții Pustnicului îl vedem ca personificare a lui Saturn - Tatăl Timpului, ținând în mână o clepsidră. În reprezentările ulterioare, el ține o lampă, ceea ce poate fi legat de practica utilizării unor lămpi speciale pentru a măsura orele din timpul nopții.

Crowley a scris: "*litera Yod este prima literă a numelui Tetragrammaton, iar aceasta îl simbolizează pe Tatăl, care este Înțelepciunea; el este cea mai înaltă formă a lui Mercur și Logosul, Creatorul tuturor lumilor*".

Roata - Kaph 20.

Acestea sunt generațiile cerurilor și ale pământului atunci când au fost create, în ziua în care YHVH Elohim a făcut pământul și cerurile. Și fiecare plantă a câmpului înainte de a fi pe pământ și fiecare plantă a câmpului înainte de a crește pentru că nu a făcut să plouă YHVH Elohim pe pământ și ceața s-a ridicat de pe pământ și a udat toată fața pământului.

Comentarii:

În această carte, roata celor șapte palate este reprezentată în partea de sus a cărții, în ceruri, în timp ce secțiunea principală este umplută cu roata lui Assiah care are 10 spițe pentru cele zece sefirote ale Arborelui Cabalistic al Vieții. Primele trei sephirote ale Arborelui (Kether, Chokmah și Binah) se încadrează în cel de-al șaptelea palat al Roții (Beth). De asemenea, Yesod și Malkuth se află în Primul Palat (Heh).

Acesta este primul verset care îl menționează pe YHVH. Literele numelui sacru reprezintă secțiuni ale celor șapte palate și există o parte interesantă de gematrie legată de cele șapte palate în ultimele cuvinte ale versetului:

"*și ceața s-a ridicat din pământ și a udat toată fața pământului*";

ceața **ואד** este 11.
Pământul **הארץ** este 296
fața pământului **פני האדמה** este 140 + 55 = 195

Pământul - ceață = 285;
care este valoarea celor două porți diagonale:
alpeh + lamed + resh + nun + daleth = 285
aleph + yod + resh + ayin + daleth = 285

ceață + fața pământului = 206;
care este valoarea porții de pe calea cu patru litere:
heh + tsade + qoph + shin + tav + daleth = 206.

285 + 285 + 206 = 776 [care este 777 în numere ordinale].

În Zohar este scris;

"*Și o ceață s-a ridicat de pe pământ și a udat toată fața pământului*" (Gen. 11.6), ceea ce se referă la dorințele sexuale pe care le simte femeia față de bărbat. Ceața se ridică la început de pe pământ, spre cer și, după ce formează nori, cerul o face să coboare și să ude pământul. Acest lucru se aplică și la oferirea de jertfe, al căror fum care urcă în înalt sunt făcute să coboare în binecuvântări asupra omenirii. Dacă adunarea lui Israel nu ar fi oferit mai întâi sacrificii, binecuvântările nu s-ar fi revărsat niciodată asupra lumii."

Fiind a 11-a literă în ordinea alfabetului, Kaph este geamăn cu unu. Această literă este asociată cu ciclul reîncarnării. Ea reprezintă o mână deschisă care semnifică faptul că datoria acumulată în timpul vieții a fost plătită, iar acum cel în cauză poate merge mai departe și poate intra în palatul lui Aleph (1) pentru a fi reabsorbit în unitatea existenței sau pentru a căuta renașterea pe o altă cale. Calea opusă de pe circumferință poartă semnificația opusă - **mem** este semnul noilor suflete care intră în manifestare.

Pe cartea de tarot, natura ciclică rotativă a nașterii și a morții "*gilgulim*" este descrisă de roata lui Assiah, iar figurile care se deplasează în jurul circumferinței sale ne amintesc de lucrurile care ne țin atașați de ciclul nașterii și al morții.

Crowley a scris despre această carte că "*reprezintă Universul în aspectul său de continuă schimbare de stare. Deasupra, firmamentul de stele. Acestea par distorsionate în formă, deși sunt echilibrate, unele fiind strălucitoare, iar altele întunecate. Din ele, prin firmament, ies fulgere; ele îl răscolesc într-o masă de penaje albastre și violete. În mijlocul a toate acestea este suspendată o*

roată cu zece spițe, conform numărului Sephiroth-urilor, și a sferei lui Malkuth, indicând guvernarea aspectelor fizice."

Justiție - Lamed 30.

Și a format YHVH Elohim pe Adam din pământ și i-a suflat în nări suflare de viață; și Adam a devenit o ființă vie.

וייצר יהוה אלהים את־האדם עפר מן־האדמה ויפח באפיו נשמת חיים
ויהי האדם לנפש חיה

Comentarii:

YHVH Elohim (112) + Adam (50) + Pământul (55) = 217.
31 x 7 = 217.

Palatul lui Aleph și calea lui Lamed formează o poartă care este numele zeului "EL" (31). Numărul 31 și numele lui EL sunt fundamentale pentru întregul sistem al Roții. În sensul cel mai larg, această carte reprezintă în mod tradițional judecata care se face la nivel înalt în ceea ce privește ființele umane care vin în fața tronului divin căutând reîncarnarea. Dar cartea lui Crowley încearcă să treacă dincolo de simțul uman al dreptății și să ajungă la un simț al echilibrului în natură, cel mai bine personificat de zeița **Ma'at**. Dacă luăm în considerare această cale în ceea ce privește opusul ei (Nun), există o legătură evidentă care se prezintă în simbolismul cântarului dreptății, așa cum este el folosit pentru a cântări sufletele morților. În Egiptul antic, acest lucru era cunoscut sub numele de "Cântărirea inimii" în timpul trecerii prin **Tuat**. Este posibil ca rezultatul Cântăririi să fi depins de cunoașterea de către decedat a adevăratelor nume ale judecătorilor săi, mai degrabă decât de comportamentul moral general exercitat în timpul vieții sale.

În *Cartea lui Thoth*, Crowley spune că "această carte din vechiul pachet se numea Justiție. Acest cuvânt nu are decât un sens pur uman și, prin urmare, relativ; deci nu trebuie considerat ca fiind unul dintre faptele Naturii. Natura nu este justă, în conformitate cu vreo idee teologică sau etică; dar Natura este exactă. [...] Figura este cea a unei femei tinere și zvelte, așezată exact pe vârful degetelor. Ea este încoronată cu penajul de struț al lui Maat, zeița egipteană a Justiției, iar pe frunte are șarpele Uraeus, Domnul Vieții și al Morții. Este mascată, iar expresia ei arată satisfacția intimă și secretă pe care o are în dominarea fiecărui element de dezechilibru din Univers".

Simbolismul original transmitea dreptul creatorului El (31) de a judeca aptitudinea ființei vii pe care o făcuse cu propria sa scânteie divină de conștiință (Resh 200) pentru reîncarnare. Reambalarea lui Crowley ne prezintă ideea că inteligența naturii este sabia judecății pe care creatorul a făcut-o în acest scop. Este mai mult *karma* la Crowley decât instanță.

Spânzuratul - Mem 40.

Și a plantat YHVH Elohim o grădină în Eden spre est și a pus acolo pe Adam pe care îl formase.

Comentarii:

Sarcina! Cu capul în jos și cu fața spre lume ca un făt, funia legată de piciorul lui Adam reprezintă cordonul ombilical. Imaginea copilului nenăscut care așteaptă intrarea în lume este una care oglindește realitatea cerească a sufletului. În această poziție, sufletul așteaptă trecerea prin Palatul Daleth în lume.

Suma gematrică din cadrul textului este realizată din Eden + Est + Adam = 360; Adam și-a început revoluția în jurul roții vieții.

Această carte este opusă, ca semnificație și poziție, Roții Norocului. Ea reprezintă manifestarea lui Adam ca Sfântul Nebun, sau Omul Verde din tradiția celtică, deoarece Daleth este asociat cu Planeta Venus, care are o asociere cu culoarea verde. Poarta de sus **מא** "MA" formează cuvântul pentru Mamă, în timp ce poarta de jos **דם** "DM" reprezintă roșeața sângelui asociată cu nașterea și cea a noroiului pe care Dumnezeu l-a folosit pentru a-l modela pe Adam înainte de a-i dărui suflarea spiritului său, care a fost simbolizată prin adăugarea lui **א** Aleph. Roșul este culoarea zorilor și este, de asemenea, prima culoare pe care un copil uman învață să o vadă.

Moartea - Nun 50.

Și a făcut să crească YHVH Elohim din pământ orice pom care este plăcut vederii și bun de mâncat; și pomul vieții, de asemenea, în mijlocul grădinii, și pomul cunoașterii binelui și răului.

Comentarii:

Grădina cerească a lui YHVH Elohim este delimitată de cărările Teth, Mem, Peh și Kaph. Fructul din pomul cunoașterii binelui și răului se dovedește mai târziu în carte a fi lumina celor 365 de zile pe an, iar atunci când Adam și Eva mănâncă fructul (devenind conștienți), ei devin supuși actului de creație care a fost pus în mișcare de către Heh; făcând ca unicul scop al corpurilor cerești să dea lumină pe pământ. Ceea ce vine pe pământ trebuie să se întrupeze și ceea ce se naște trebuie să moară în mod inevitabil... cu excepția anumitor tipuri de meduze și a unor rețele (aparent) foarte vechi de ciuperci. Calea reprezintă trecerea pentru cei decedați pe barca solară în întrupare atâta timp cât trec de judecata căii opuse a Lamed-ului.

În notele făcute de Crowley în *Cartea lui Thoth*, el scrie:

"1. *Qabaliștii au încorporat în Cartea Genezei, Cap. I și II, această doctrină a regenerării. NchSh* **שחן**, *Șarpele din Eden, are valoarea 358: 358 este, de asemenea, MshICh* **משיח**, *Mesia. El este, în consecință, în doctrina secretă, Răscumpărătorul*".

Valoarea dată de Crowley aici este făcută cu gematria Standard, dar Crowley a folosit atât gematria standard, cât și cea secretă a roții (folosind 3 pentru **shin** și 4 pentru **tav**). Prin această din urmă gematrie - valoarea Șarpelui (și a lui Mesia) este 61, valoarea lui **אין** ayin: nimic, nimic.

Având în vedere obsesia egipteană pentru viața de după moarte, găsim tema judecății după moarte bine dezvoltată în această cultură, iar cultele misterioase din Egipt pot informa misterele Roții de aici. Morții trebuiau să treacă printr-o serie de obstacole înainte de a ajunge la Tuat pentru a fi judecați în ritualul "Cântăririi inimii" (descris în vraja 125).

În prezența lui Osiris, mortul jura că nu a comis niciun păcat dintr-o listă de 42 de păcate, iar acest lucru era cunoscut sub numele de "Mărturisirea negativă". Inima mortului era cântărită pe o pereche de cântare, cum este prezentată în cartea de justiție pentru razele opuse, față de pana zeiței Maat. Dacă inima defunctului recunoștea păcatele pe care le-ar fi putut comite în viață, atunci "Ammit, Devoratorul" era gata să mănânce inima și să pună capăt rapid vieții de apoi pe care o spera, iar împotriva acestei posibilități egipteanul antic își lua măsuri magice de precauție extinse în timpul vieții. Dacă balanța se echilibra și defunctul cunoscuse o viață bună, atunci era dus la Osiris pentru a deveni "maa-kheru" - însemnând "răzbunat" sau "judecat" sau, uneori, "Adevărul din cuvânt".

O relatare din secolul I sau al II-lea se găsește în capitolul 12 din *Testamentul lui Avraam*,

unde este relatată o poveste despre Avraam care merge la locul unde sunt judecate sufletele. Acolo - un personaj aflat pe un tron judecă sufletele cu ajutorul a patru îngeri aflați sub el; doi îngeri care acționează ca scribi; un înger de foc și un înger cu un cântar pentru a cântări sufletul. După judecată, sufletele intră pe o poartă largă a distrugerii sau pe o poartă îngustă a mântuirii, și doar unul din șapte mii câștigă mântuirea.

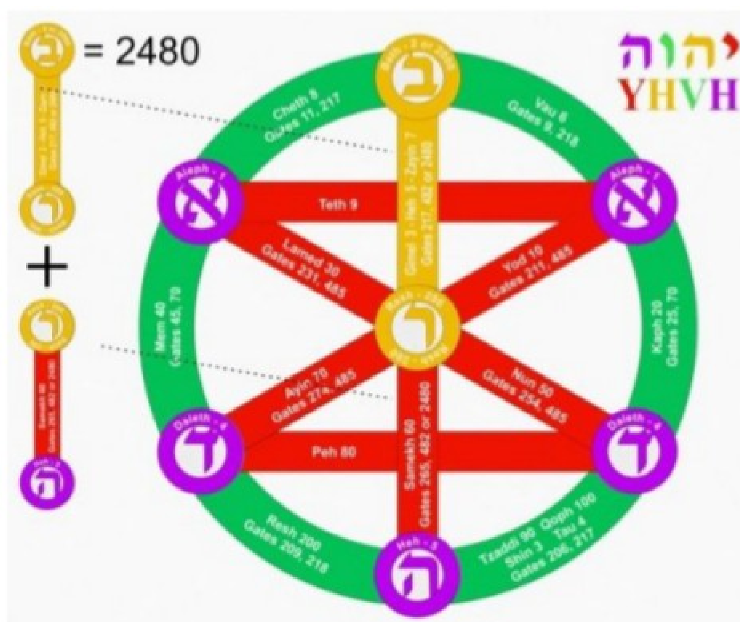
Diferite secte din Israel au adoptat poziții diferite în ceea ce privește rolul judecății divine imediat după moarte. Saducheii negau ideea oricărui tip de recompensă sau pedeapsă în viața de apoi, în timp ce esenienii și samaritenii credeau că ar putea exista un fel de răsplată pentru faptele pământești după trecerea lor pământească în ceruri.

Artă / Toleranță - Samekh 60.

Din Eden curgea un râu ca să ude grădina, iar de acolo s-a împărțit și s-a transformat în patru râuri.
11. Numele celui dintâi este Pishon; el curge în jurul întregului ținut al Havilei, unde este aur. Aurul din acel ținut este bun; acolo se află bdeliu și piatra de onix. Numele celui de-al doilea râu este Gihon; el curge în jurul întregii țări a lui Cuș. Numele celui de-al treilea râu este Tigru; el curge la est de Asiria. Iar al patrulea râu este Eufrat.

Comentarii:

Această cale este opusul reședinței divine și al sanctuarului interior. Ea face legătura între Palatul regal al regelui Solomon și Templu. Astfel, o parte a căii intră în complexul asociat cu Grădina Edenului - care se află în curtea interioară, în timp ce o parte din ea traversează curtea exterioară până la Palatul Regal. Astfel - funcționează pentru a conecta cerurile cu pământul. Numele de poartă al Sarei (SRH) este imediat evident, dar soțul ei, Avraam (248), apare pe roată doar prin procesul de mărire la care se face referire în Geneza 12:2. Adică, atunci când numele lui Avraam este mărit de zece ori, iar lui Beth de pe Roată i se dă valoarea de 2.000 și nu de 2, atunci numele lui Avraam este același cu suma totală a palatelor și căilor din mijloc ale Roții, care este de 2.480 de ori.

Numele lui Avraam mărit: 248 x 10 = 2480
2215 (poarta Sanctuarului interior) + 265 (SRH - Sarah) = 2480

S-ar putea argumenta (și s-a argumentat) că atenția pe care Dumnezeu i-o acordă Sarei este

mai degrabă mai intimă decât ar fi de așteptat de obicei, iar acest lucru a dus la speculații în unele cercuri că Sara ar putea fi personificarea lui Asherah (265). Numele Asherah se traduce prin "cea care se mișcă peste ape", astfel încât o putem identifica ca fiind spiritul lui Dumnezeu care s-a mișcat pe fața adâncului chiar la începutul creației (1:2). Potrivit Midrash Genesis Rabbah - în timpul vieții Sarei - o lampă era aprinsă continuu din ajun de Sabat în ajun de Sabat. Pâinea ei a fost binecuvântată în mod magic pentru ca ea să poată hrăni cât mai mulți vizitatori care veneau la cortul ei, iar ușa cortului ei era mereu deschisă.

Canaaniții credeau că Asherah își înșela constant soțul EL cu fiul său Hadad, deoarece aceasta este a doua manifestare a zeiței de pe Roata Carului. Ca "Elat", ea apare pe traversa dintre cele două Aleph-uri, dar așa cum EL se manifestă mai jos pe Roată prin intermediul fiului său Hadad (care nu este decât o altă formă a Tatălui) - Zeița se manifestă ca Asherah pentru a se alătura lui Hadad într-un sens lumesc pe pământ. Din nefericire, cei neinițiați au ajuns să o considere pe Asherah drept o prostituată desfrânată, din cauza unei neînțelegeri asupra naturii lui Dumnezeu și a Zeițelor, așa cum se manifestă atât sus, în ceruri, cât și jos, pe pământ, iar acest lucru a fost folosit ca scuză pentru a suprima cultul zeiței în Israelul antic.

În Kabbalah, zeița Asherah este Shekinah - harul feminin și fața feminină a lui Dumnezeu care se manifestă pe pământ. În Midrash Genesis Rabbah aflăm că un nor staționa constant deasupra cortului Sarei, semnificând prezența și atenția plină de iubire a lui Dumnezeu. Odată ce Sara a murit, întâmplările miraculoase din jurul cortului Sarei au încetat - totuși, atunci când Rebeca s-a căsătorit cu Isaac și a intrat în cort, acestea s-au refăcut, ceea ce sugerează că femeia Sara a acționat ca o preoteasă pentru a permite ca prezența Zeiței să se manifeste prin ea, iar acest lucru a fost cel care a atras atenția lui Dumnezeu asupra ei. Există paralele între cortul Sarei și Casa lui Dumnezeu din Ierusalim prin faptul că ușile ambelor erau deschise zi și noapte; pâinea din Templu rămânea proaspătă timp de o săptămână, așa cum Sarah avea întotdeauna pâine proaspătă, iar în Templu exista o lumină continuă de la Menora.

În fața Templului lui Solomon, un cazan uriaș simboliza Marea, doar că acela era de bronz, iar în această carte de tarot cazanul este solar de aur. De asemenea, o putem vedea pe Asherah ca fiind îngerul care plutește deasupra apei. Există două cupe care semnifică zeița în forma ei duală deasupra și dedesubtul palatului solar - adică în cer și pe pământ și cum este o zeiță a epocii bronzului; vasele și uneltele de bronz din Templul Sfânt îi erau sacre.

Diavolul - Ayin 70.

Domnul Dumnezeu l-a luat pe om și l-a pus în grădina Edenului ca să o cultive și să o păzească.
16. Domnul Dumnezeu i-a poruncit omului, zicând: "Din orice pom din grădină poți să mănânci în voie;
17. dar din pomul cunoașterii binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el vei muri negreșit".

Comentarii:

Tema acestui verset este cea a ispitei, care este personificată de "Diavol".

Turnul - Peh 80.

Atunci Domnul Dumnezeu a zis: "Nu este bine ca omul să fie singur; îi voi face un ajutor potrivit pentru el". Din pământ, Domnul Dumnezeu a format orice animal de pe câmp și orice pasăre din cer și le-a adus la om ca să vadă cum le va numi; și orice nume pe care îl dădea omul unei ființe vii, acela era numele ei. Omul a dat nume tuturor vitelor, păsărilor cerului și tuturor animalelor de

pe câmp, dar pentru Adam nu s-a găsit un ajutor potrivit pentru el.

Comentarii:

Porțile din Peh includ:
PD(84) - Hrană, de asemenea mâner [al unor unelte sau ustensile (cum ar fi o lingură sau o cheie)]
DP(84) - Scândură, stâlp (grindă, coloană), (pagină, foaie, frunză).
PDD(88) - A cădea

Putem vedea imediat referința porții la "a cădea" în această carte, deoarece figurile cad dintr-un turn care a fost spulberat de un fulger catastrofal venit de sus. Această grindă transversală (poarta DP) dintre cele două Palate ale lui Venus și Daleth se referă la pridvorul Templului în care numai preoții aveau voie să intre, iar grinda transversală și arhitectura pridvorului delimitau pragul dintre Grădina Edenului și domeniul terestru de jos. I se atribuie denumirea de Peh, care înseamnă gură, iar prin mâncarea (poarta PD) din Pomul Cunoașterii în timpul zilei de Sabat, Adam și Eva au fost nevoiți să se întrupeze pe pământ.

Pridvorul era cunoscut în ebraică sub numele de **האולם**, "Ha-Ulam", dar este adesea trecut cu vederea de către cercetătorii Templului, care fie nu-i înțeleg semnificația, fie îl asociază cu Sala Stâlpilor pertinentă Palatului Regal.

"*Pridvorul din fața Templului Casei avea o lungime de douăzeci de coți, conform lățimii Casei, și o lățime de zece coți în fața Casei*." - 1 Regi 6:3

Pridvorul era locul în care s-ar fi desfășurat ritualul de deschidere a ușilor cu ajutorul uneltelor speciale de aur, de unde provine poate și sensul secundar al porții "PD". Era un loc în care preoții își puteau schimba hainele înainte de a intra mai departe în Templu, dar o astfel de structură îi oferă preotului și un timp suplimentar pentru a reflecta asupra tranziției pe care o face în mod simbolic de la Edenul mai mic la Edenul mai mare, astfel încât să se pregătească psihologic pentru a fi un bun slujitor pentru Dumnezeul care locuiește în el.

Împăratul - Tsade 90.

Domnul Dumnezeu a făcut să cadă un somn adânc peste om și el a dormit; apoi i-a luat una dintre coaste și i-a închis carnea în acel loc. Domnul Dumnezeu a modelat într-o femeie coasta pe care o luase de la bărbat și a adus-o la bărbat.

Comentarii:

Această literă este una dintre cele patru care se află pe drumul dintre Palatul lui Heh și Palatul lui Daleth. Shin, Tav, Tsade și Qoph și ar trebui să fie considerate împreună pentru a transmite natura căii.

Cabala o consideră pe Eva ca fiind primul om care s-a născut, deși într-un mod foarte neobișnuit. Litera Tsade se referă la nașterea copiilor. Cele trei posibilități de pictograme antice pentru această literă sunt

 ,

care reprezintă un nou lăstar;

 ,

care reprezintă un copil și

 ,

care este un instrument pentru a da la o parte himenul, necesar uneori în timpul nașterii. **Tsad**

înseamnă "latură", dar este, de asemenea, legat de ideea de peșteră în partea laterală a unui munte, care este o metaforă pentru canalul de naștere. Sunetul fonetic al acestei litere este un "**ts**", care amintește de șuieratul ascuțit al durerii care este provocat în general de contracțiile din timpul travaliului.

Împăratul care apare în Tarot este Cezar, datorită legendei conform căreia acesta a fost născut prin cezariană. Acesta este modul în care procedura și-a dobândit numele.

Tsade este situat pe această cale, deoarece este asociat în primul rând cu nașterea. Acesta era un moment pentru femeile antice când viața ei și a copilului ei era pusă în balanță. În timpul epocii bronzului exista o șansă de 50/50 ca un copil să se nască mort.

Crowley a scris despre carte: "*în ceea ce privește calitatea acestei puteri, trebuie remarcat faptul că ea reprezintă o activitate bruscă, violentă, dar impermanentă. Dacă persistă prea mult timp, ea arde și distruge*".

Împăratul a fost deseori presupus a fi un personaj foarte masculin.

Luna - Qoph 100.

Omul a spus,
"Aceasta este acum os din oasele mele și carne din carnea mea; ea se va numi femeie, pentru că a fost luată din om."

Comentarii:

Această literă este una dintre cele patru care se află pe drumul dintre Palatul lui Heh și Palatul lui Daleth. Shin, Tav, Tsade și Qoph și ar trebui să fie considerate împreună pentru a transmite natura căii.

Qoph reprezintă Luna și femininul sacru; personificat de femeia Eva.

"*Căci el este întotdeauna un soare, iar ea o lună. Dar pentru el este flacăra secretă înaripată, iar pentru ea lumina stelelor aplecată.*"
- Aleister Crowley, Cartea Legii.

Soarele - Resh 200.

Din acest motiv, omul va părăsi pe tatăl său și pe mama sa și se va uni cu soția sa; și ei vor deveni un singur trup.
25. Și bărbatul și soția sa erau amândoi goi și nu se rușinau."

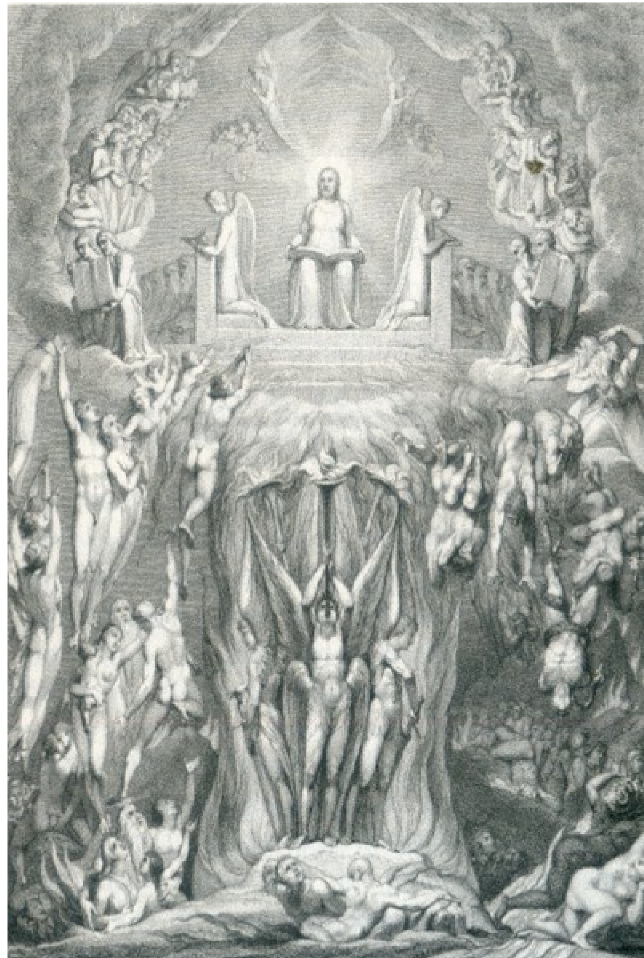
Comentarii:

Litera Resh este atribuită atât Palatului Solar de pe axa centrală a Roții, cât și căii asociate cu circumferința dintre Palatul 1 și Palatul Daleth din stânga. În depărtare, poarta HR este reprezentată de munți, și nu există un simbol mai bun al măreției și splendorii (HDR) decât gloria soarelui strălucitor care aduce viață și căldură pe pământ. Copiii care dansează, călăresc sau zboară pe un covor magic în aceste cărți sunt reprezentanții unei generații (DR) de ființe umane.

În cel mai vechi dintre misterele asociate cu Zeul Soarelui "Ra" - anticii se numeau pe ei înșiși "lacrimile lui Ra", deoarece se considerau pe ei înșiși ca fiind copiii săi. La moarte, ei căutau să călătorească în șalupa regală a lui Ra peste ceruri până pe tărâmurile Tuat pentru a fi judecați și

renăscuți în serviciul onorabil al lui Osiris.

Poarta de perle (DR) sau (DRR) este asociată cu Soarele datorită strălucirii lor. În antichitate, perlele valorau mai mult decât Aurul. Dintr-o altă semnificație a aceleiași porți derivă calul văzut uneori în carte. În sfârșit, din gura rabinului Joseph Karo (1488 - 1575), celebrul autor al ultimei codificări a legii evreiești, Shulhan Arukh, Tora era numită ***marganita tovah*** (o perlă frumoasă).

"Ziua judecății" - de William Blake.

Interpretări ale carului

În perioada medievală, când manuscrisele literaturii Hekhalot au început să se răspândească în Occident, existau patru tipuri principale de interpretare scripturală, care fuseseră stabilite prin tradiția cercetătorilor biblici. Acestea erau nivelul literal, cel tipologic, cel moral și cel analogic de interpretare.

Textele Hekhalot și Merkabah sunt pline de validități pe niveluri de manifestare multivalente, în concordanță cu "cele patru porți către un palat" ale modului literal, tipologic, moral și analogic. Există mistere pe fiecare dintre aceste niveluri.

Tradiția iudaică spune că Schimeon Ben Jochai - care a trăit în timpul distrugerii celui de-al doilea Templu, a compus o serie de tratate care au fost colaționate după moartea sa de către fiul său, rabinul Eleazar, și secretarul său, rabinul Abba. Acestea au devenit "Zoharul", care a fost publicat ulterior în Spania secolului al XIII-lea de către un scriitor evreu pe nume Moses de Leon.

Oricine este familiarizat cu operele reunite sub acest titlu nu poate să nu perceapă integritatea spirituală a textelor. O intrare pentru Zohar listată în Enciclopedia Evreiască din 1906 raportează că un qabalist medieval cunoscut sub numele de Isaac de Acco ar fi auzit de la soția lui Moses de Leon că soțul ei ar fi atribuit lucrarea doar lui Shimon bar Yochai pentru a asigura succesul comercial al publicației. În ciuda incertitudinii cu privire la originea învățăturilor și meditațiilor conținute în Zohar, filosofii comunității mistice evreiești din Spania secolului al XV-lea au luat-o ca referință în dezbaterile care contestau raționalizările lui Maimonide, al cărui "(Guide for the Perplexed) *Ghid pentru perplecși*" reintroducea filosofia aristotelică într-o manifestare precursoare a ceea ce avea să înflorească în Renașterea europeană.

În prezent, Zoharul este privit pe scară largă ca fiind o pseudoepigramă și nu face parte din scopul acestei cărți să investigheze autenticitatea Zoharului în sine.

În engleză, *Siphra DTzenioutha* se traduce prin: "The Book of Concealed Mystery / *Cartea misterelor ascunse*". O traducere în latină a textului există într-o traducere parțială a Zoharului din 1677, realizată de Christian Knorr von Rosenroth și intitulată Kabbalah Denudata (Cabala Dezvăluită).

Această lucrare a fost tradusă în engleză în 1888, în mod ostentativ, sub numele de *McGregor Mathers*. Această traducere a Kabbalah Denudata a fost introdusă în rândul boemei engleze din Anglia victoriană și a făcut ca cel puțin o parte din Zohar să fie mai accesibilă pentru non-evrei, devenind obiectul de studiu special pentru mai multe grupuri masonice și cvasi-masonice care operau în principal la Londra - mai ales cel al Ordinului Hermetic al Zorilor de Aur (din care Mathers și Westcott au fost membri fondatori).

Principala temă a acestor grupuri de mister sintetic era o vânătoare a ceea ce ei numeau "cuvântul pierdut"; numele lui Dumnezeu care era rostit în Sfânta Sfintelor o dată pe an în Templul lui Solomon. Cu toate acestea nu există nici un indiciu că vreunul dintre aceste grupuri de frății cunoștea de fapt acest cuvânt sau că deținea cheile prin care ar fi putut fi aflat. Mai degrabă - aceste grupuri par să se fi folosit de căutarea acestui "cuvânt pierdut" pentru a le oferi membrilor săi coeziune socială și un sentiment de identitate și apartenență la un grup, care a fost întărit de o serie de mistere inventate pe baza unor cuvinte de substituție, care au fost acumulate pe măsură ce membrii urcau în grad în cadrul ordinelor lor francmasonice respective.

A existat un singur individ despre care putem spune cu încredere că a descoperit efectiv Roata Merkabah pentru a dezvălui ceea ce reprezintă "adevăratul cuvânt pierdut" (după paradigmele prin care francmasoneria înțelege aceste lucruri). Acesta a fost genialul și faimosul poet, mistic și magician din secolul al XIX-lea - Aleister Crowley. Crowley a ales să își codifice descoperirile în diverse eseuri ezoterice și nu se știe sigur dacă era conștient de ceea ce anume descoperise. Tăblițele din Ugarit nu fuseseră încă descoperite când Crowley a început să folosească Roata Carului în scrierile sale magice.

Acestea sugerează că el credea că cele Șapte Palate erau o formă mai completă și mai sublimă de Cabalah, iar el își îndeamnă studenții să pornească în căutarea cuvântului pierdut prin corpul voluminoaselor sale scrieri, ca și cum realizarea magică ar fi un fel de vânătoare de ouă de Paște dementă.

Odată ce studentul găsește Roata Carului în Zohar, poate rezolva cu o relativă ușurință ghicitoarea pe care a lăsat-o în "Cartea Legii" și, din moment ce Crowley și-a legat unele dintre lucrările sale de căile Roții Carului, atunci aceasta acționează ca un fel de index spiritual pentru sistemul său magic.

Aleister Crowley a făcut o relatare despre scrierea *Cărții Legii - Liber AL vel Legis*. El a spus că a fost scrisă în trei zile succesive, în timp ce se afla în luna de miere la Cairo, între orele 12:00 și 13:00, pe 8, 9 și 10 aprilie ale anului 1904. Cartea trebuia să fie un nou "Bereshit" pentru un nou eon, așa că a primit 220 de paragrafe și 220 de litere "**K**", folosind magia numerelor pentru a reflecta echivalența tipologică cu primul text al Bibliei. De asemenea, el a numerotat cartea **Liber 220** în conformitate cu cuvântul ebraic pentru Lege (220), precum și cu Bereshit (220).

Relatarea scrierii *Cărții Legii* este, de asemenea, tipologică - reflectând condițiile prealabile pentru o "Carte a Legii", așa cum a fost discutată de Cartea Misterelor Ascunse din Zohar în secolul al XIII-lea. Astfel, Crowley însemna, de asemenea, că el cunoștea gematria celor Șapte Palate.

Cel mai bun mod de a ne imagina relația dintre cele Șapte Palate și Arborele Vieții în termenii cabalei hermetice este să ne imaginăm Palatele peste trei lumi (cu un element corespunzător pentru fiecare lume cabalistică).

Prima manifestare a celor Șapte Palate este țesută în povestea Genezei. În prima și cea mai înaltă lume, niciunul dintre palate și căi nu are atribuții literare. Ele sunt lipsite de formă dincolo de elementele esențiale de bază și există doar ca o idee în mintea divinității supranaturale. Crowley a descris ceva de acest fel în lucrarea sa "Vision and the Voice / *Viziunea și vocea*":

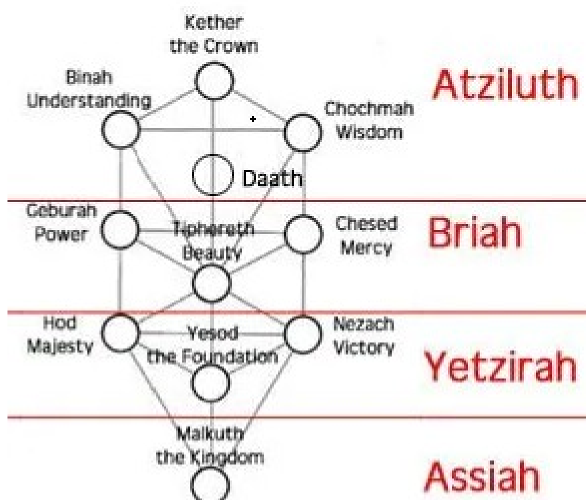
"*Și atât de pură este lumina încât împiedică formarea de imagini și de aceea oamenii au numit-o întuneric. Căci cu orice lumină mai mică, mintea răspunde și își face palate diverse. Este ceea ce este scris: "În casa Tatălui meu sunt multe conace*"..."

(al 2-lea Aethyr).

și

"*Vocea Copilului Încoronat, Vorbirea Pruncului care este ascuns în oul albastru. (În fața mea se află Crucea Roșie în flăcări.) Mi-am deschis ochiul și universul este dizolvat în fața mea, căci forța este pleoapa mea superioară și materia este pleoapa mea inferioară. Privesc în cele șapte spații și nu există nimic.*"

(al 22-lea Aethyr).

În cea de-a doua lume cabalistică a lui **Bri'ah**, cele Șapte Palate primesc influxul lor de litere și forme, dar în această lume nu există mișcare. În cea de-a treia lume a lui **Yetzirah** - lumea

acțiunii - palatele se mişcă şi se învârt - țesând calitățile minții lui Dumnezeu din legăturile care se fac între roți - şi aceasta este de fapt o glifă a conştiinței comunitare, dar poate reprezenta şi concepte ale lui Atman. Mintea divinității se manifestă în lumea acțiunii, iar mişcarea sa este observabilă în marea roată a cerurilor.

În mod tradițional, lumea materială - **Assiah** nu pare să joace un rol în mistica evreiască până în Evul Mediu. Se pare că a fost adăugată împreună cu Arborele Vieții ca răspuns al poporului la influențele şi presiunile creştine - astfel, în loc de Un singur Palat supranatural, ei au trei Sephiroth supranaturale şi, lăsând Sephiroth-urile lipsite de litere, elimină adevăruri dificile despre adevărata istorie a iudaismului - de exemplu, că divinitatea avea multe nume, atât masculine, cât şi feminine, care reflectau natura lumii, aşa cum era informată de matematica calendarului. Sau că Dumnezeu a avut o soție ...

În Zohar se spune că porțile primului palat se intersectează cu Primul Templu, iar simbolismul Templului însuşi este profund împletit cu povestea Grădinii Edenului. Zoharul ne informează că Adam şi Eva au fost aruncați din Eden, iar primii lor paşi pe pământ au fost făcuți pe terenul unde a fost construit Templul. Pe vremea anticilor, ei nu aveau nevoie de un model qabalistic imaginar al lumii peste ceea ce era în jurul lor.

Există o mare diferență între cartografierea cerului şi desenarea unei hărți a pământului, deoarece cerul există în interiorul conştiinței ființelor vii, iar pământul există în exterior. Au fost observate trei aspecte ale conştiinței şi cum conştiința omului este o imagine a divinității, ei au spus că divinul are trei nume care reflectă cele trei aspecte diferite ale conştiinței. Conceptele de Neshamah, Ruach şi Nephesh provin din această triplicitate, iar vechii egipteni cunoşteau una similară cu Ba, Ka şi Ankh.

Pe cele Şapte Palate, (mergând pe "misterul literelor" din Zohar), esența lui Dumnezeu împarte apele. Cred că acest lucru se referă la Palatul lui Beth (2) care coboară spre Palatul Solar al lui Resh (200) creând în acest proces calea lui **D'bir** (217). Abia apoi esența lui Dumnezeu din Palatul al Şaptelea coboară în stânga şi în dreapta până la cele două **aleph**-uri care reprezintă atributele masculine şi feminine ale lui Dumnezeu. Astfel se încheie manifestarea Neshamah-ului lui Dumnezeu. De aici, fluxurile curg către următoarea manifestare a sufletului lui Dumnezeu - **Ruach**-ul său - cuprinzând restul Grădinii Edenului ceresc (locul dreptunghiular din jurul mijlocului) până când ajunge la cele două **Daleth** (uşi). Uşa dinspre vest este pentru sufletele reîncarnate, în timp ce uşa dinspre est este pentru sufletele noi venite de la Dumnezeu. De la **Daleth** până jos **Heh** este ultima manifestare a sufletului lui Dumnezeu - **Nephesh**-ul său. Rețineți că **Heh** are parte de cea mai înaltă şi cea mai joasă esență a lui Dumnezeu, deoarece este şi una dintre cele 3 litere atribuite **D'bir**-ului.

Fără Arborele Vieții, nu am fi avut ideile lui Luria şi se pare că acesta a permis şi a dat putere unora dintre elementele gnostice ale religiei evreieşti care văd ceva stricat în lume şi pe care ființele umane au datoria de a-l repara, ducând o viață bună şi fiind un bun evreu. Între timp, Crowley a scris "Existence is pure Joy / Existența este bucurie pură" şi ar respinge în mod evident acest punct de vedere, ceea ce face ca angajamentul său față de aceste idei să fie interesant din punct de vedere filosofic.

Zoharul spune că Omenirea a apărut din locul Templului şi că, în acesl moment, Arborele Vieții şi Arborele Binelui şi al Răului erau "puieți neînsuflețiți".

Atunci când trecem prin literatura despre cele Şapte Palate din secolul I încoace trebuie să cântărim dovezile şi să ne întrebăm cât de mult din ceea ce s-a scris în acea perioadă reprezintă pur misticism Merkabah şi cât de mult a fost importat din gnosticism sau influențat de şcoala lui

Pitagora.

Savantul notabil, profesorul Gershom Scholem, a fost de părere că autorul anonim al *Sepher Yetzirah*, o lucrare celebră din acea perioadă și fundamentală pentru Cabala, a fost "în mod clar influențat de surse grecești" și a încercat să îmbine conceptele grecești cu gândirea talmudică. *Sepher Yetzirah* se deosebește de alte texte prin stilul său solemn și sumbru de prezentare și merită o atenție deosebită, deoarece acesta este textul pe care cabaliștii obișnuiți din perioada medievală îl folosesc pentru a justifica afirmația că cele 10 sephirot ale diagramei Arborelui Vieții se extindeau până în Orientul Apropiat antic.

Celălalt text principal de susținere a conceptului celor 10 sephirot și 4 lumi din Cabala obișnuită este "Treatise on Emanation / *Tratatul despre emanație*" (Massekheth 'Asiluth), care a fost adoptat în cele din urmă de cabaliștii din Safed, dar care, în opinia lui Scholem, a fost compus la începutul secolului al XIV-lea, după ce dezvoltarea Cabalei spaniole ajunsese deja la apogeu. Pe baza acestor texte în primul rând gnostice, conceptul propus de cabaliștii de astăzi pentru a explica modul în care aranjamentul anterior de șapte palate cu 3 lumi al misticilor Merkabah devine un arbore cu 10 sefirotice este unul simplu: ei spun că palatele existau fără căi ca cele șapte emanații ale lui Dumnezeu în lumea **Bri'ah** și au dobândit căile lor interconectate în lumile mai actualizate **Yetzirah** și **Assiah**.

Cu toate acestea, Scholem subliniază originile gnostice ale celor 32 de căi ale Sophiei în *Sepher Yetzirah*:

"*Simbolismul numărului treizeci și doi reapare și în unele documente gnostice creștine, dar în acest text pare să fie stabilit pentru prima dată și în modul cel mai natural. Ar trebui totuși menționat Agrippa von Nettesheim, care ne informează (De occulta philosophia 2:15) că treizeci și doi era considerat de pitagoreici ca fiind numărul dreptății, datorită divizibilității sale aproape nelimitate*."

Acest lucru a fost acceptat în mare măsură de comunitatea academică timp de mulți ani, până când Aryeh Kaplan a contestat acest punct de vedere și a propus că cele 32 de căi își au rădăcinile în Geneză și că nu iudaismul a absorbit ideile gnostice, ci gnosticismul le-a absorbit pe cele iudaice. Deși este indiscutabil adevărat că a existat un schimb de concepte între cele două culturi, argumentul adus de Kaplan pentru o legătură între diagrama Arborelui Vieții și Geneza este unul eronat. Kaplan afirmă că cuvântul plural pentru Dumnezeu "Elohim" apare în Geneza de 32 de ori, când de fapt apare exact de 31 de ori.

Kaplan numără o "instanță implicită" a numelui lui Dumnezeu care nu există de fapt în Geneza 1:1. Cele 31 de instanțe ale numelui lui Dumnezeu din Geneza sunt perfect de înțeles în iudaism, dacă ne gândim că vechiul zeu din Orientul Apropiat "El" (sau mai degrabă "AL") are valoarea 31 în Gematria, dar este nerezonabil să sugerăm că scriitorii Torei nu puteau număra sau se așteptau ca cititorii să includă un nume implicit, dar complet absent, în calculele lor teozofice. Cu toate acestea, ar putea exista totuși o legătură între numărătoarea de 10 și cele 7 palate scrise în Geneză, dar, ca și Copacul Vieții în sine, pare a fi mai degrabă un cifru biblic decât o parte a tradiției autentice și este aceasta: valoarea 31 în zecimal are valoarea 22 în baza 7 și, conform tradiției, Dumnezeu a făcut lumea folosind toate cele 22 de litere ale alfabetului ebraic. Acest ultim fapt i-a derutat adesea pe studenții Qabalei atunci când au întâlnit pentru prima dată Arborele Vieții. O căutare rapidă pe Google îi va informa că există 32 de căi pe Arborele Vieții și că sephiroth-urile contează, de asemenea, ca fiind căi; cu toate acestea, există doar 22 de litere pe aceste căi. Sephiroth-urile în sine sunt goale și lipsite de atribuirea literelor... sau, cu alte cuvinte, "lipsite de Dumnezeu". Acesta este un indiciu deliberat lăsat pentru căutătorii doctrinei secrete, dar este adesea trecut cu vederea sau respins odată ce studentul intră puternic în studiul Arborelui cu

toate corespondențele sale gnostice complexe, seducătoare și primitoare.

La existența unui calendar ascuns și pierdut se face aluzie în Cartea Jubileelor (Nodet, 2012) și, având în vedere bogăția de informații astronomice despre orbitele planetelor de pe Roată, este rezonabil să presupunem că este vorba despre calendarul dispărut.

Determinarea modului în care Roata Carului a ajuns în mâinile lui Moses de Leon depășește sfera de competență a acestei lucrări, dar putem cel puțin să speculăm cum și când a ajuns informația în Spania. Este posibil ca Roata Carului să fi ajuns în Spania în timpul Imperiului Roman; după distrugerea celui de-al doilea Templu există dovezi ale unei așezări evreiești considerabile în Spania. Regele evreu Irod Antipa și membri ai familiei regale numite de romani au fost exilați în Galia spaniolă, potrivit istoricului roman Josephus (Jewish Encyclopaedia 2014). Tradiția orală a evreilor spanioli înșiși afirmă, de asemenea, că au venit pentru prima dată în Iberia după distrugerea Primului Templu, ca prizonieri - în timp ce alții relatează că au venit în Spania în timpul funcționării Primului Templu, ca reprezentanți și comercianți care călătoreau cu negustorii fenicieni.

Printre dovezile în acest sens se numără un inel de sigiliu cu inscripție paleo-ebraică feniciană descoperit la Cadiz (Spania), care datează din jurul anului 700 î.Hr., precum și textele *tartessiene* din jurul anului 700 î.Hr. descoperite de arheologul Adolf Schulten în sudul Portugaliei. În plus, folosind rutele comerciale ale negustorilor evrei pentru proviziile lor, primele invazii romane au avut loc în Iberia de Vest în anul 15 î.Hr., iar cel mai vechi mormânt evreiesc din zonă înregistrează numele unei tinere evreice pe nume Salomonulla, din anul 200 e.n., găsit în Adra, Spania.

Istoricul Shlomo ibn Virga din secolul al XV-lea, care scrie în Shevet Yehuda, susține că regii spanioli au fost aliați ai lui Nabucodonosor al II-lea și au participat la asediul și distrugerea Templului lui Solomon.

Existența unui calendar sacerdotal iudaic antic, spre deosebire de un calendar legal, a fost viu dezbătută de cercetători. A. Jaubert (Jaubert, 1957) scrie că anticii "*nu împărtășeau interpretările fariseilor, dar obiceiurile calendaristice erau înrădăcinate în calendarul preoțesc antic*": un punct de vedere reluat de J. van Goudoever (Goudoever, 1961). Amândoi au propus ca respectarea duminicii creștine să fie văzută ca fiind înrădăcinată într-un sistem calendaristic anterior erei actuale în scrierile lor despre "Manuscrisele de la Marea Moartă" de la Qumran și, respectiv, Cartea Jubileelor.

În timp ce concluziile lui Jaubert și van Goudoever ar putea rămâne speculative, interpretările lor sunt ferm înrădăcinate în noțiunea unui calendar preoțesc străvechi, dezvăluit în textele arheologice ale Apocrifelor.

O înțelegere paralelă a existenței unui calendar sacerdotal legat de textele *masoretice* și de Tora poate fi găsită în mod clar în Cartea Jubileelor. *Jubileele* a fost o lucrare bine cunoscută de primii creștini și, deși considerată pseudoepigrafie de către Biserica Romano-Catolică, rămâne un pilon al canonului religios etiopian.

Această lucrare a fost considerată a fi opera unui bătrân saducheu, a cărui principală preocupare în Cartea Jubileelor este "restaurarea" calendarului de la forma lunară la forma sa solară originală de 364 de zile, despre care tradiția saduchee credea că era implicită în calculele date în Cartea Genezei.

Saducheii erau literați biblici formați din clasele superioare și educate ale societății ebraice.

Saducheii îi priveau cu dispreț pe cei care se aflau sub influența Tradiției orale popularizate de farisei. Josephus, scriind în *Antichitățile* sale, comentează: "*...fariseii au transmis poporului, prin succesiune de la tatăl lor, o mulțime de practici care nu sunt scrise în Legea lui Moise, motiv pentru care saducheii le resping și spun că noi trebuie să considerăm obligatorii acele practici care sunt în cuvântul scris, dar nu trebuie să respectăm cele care provin din tradiția strămoșilor noștri*".

- Flavius Josephus (94 d.Hr.).

Încercarea autorului *Cărții Jubileelor* de a reformula calendarul sacerdotal antic pornește de la ideea că sistemul ad-hoc de calcul pe luni lunare, conform unei reguli de tradiție orală, adusese întregul sistem într-o stare de degradare și funcționalitate neregulată. La aceasta se adaugă faptul că saducheii s-au aflat în continuare în conflict atât cu fariseii, cât și cu esenienii: în primul rând din cauza rezistenței primilor la elenizarea culturii comune în urma cuceririi lumii mediteraneene de către Alexandru cel Mare; în al doilea rând, din cauza stigmatului istoric legat de eșecul saducheilor de a proteja primul Templu de distrugere înainte de captivitatea din Babilon.

Din cauza anihilării virtuale a saducheilor în urma distrugerii celui de-al doilea Templu, învățăturile și sursele lor de înțelepciune tind să apară în formă fragmentată doar după diaspora. Tradiția orală promulgată cu entuziasm de farisei a ieșit alternativ la suprafață sub forma Talmudului în perioada de emergență a iudaismului după căderea Templului: când importanța legalistă a menținerii unui testament al discursului rabinilor învățați a fost înțeleasă ca fiind vitală pentru supraviețuirea tradiției mistice.

Pe lângă includerea învățăturilor lor în canonul etiopian ca o contrapondere la tradiția talmudică, este probabil ca mulți saduchei să fi însoțit rămășițele Curții Regale iudaice în exil în Galia spaniolă după cucerirea Ierusalimului de către generalul roman Pompei în anul 6 î.Hr. și din nou după distrugerea Templului, aproximativ șapte decenii mai târziu.

S-a menționat deja înființarea unor centre de iudaism în Spania, bazate în jurul vechilor porturi mercantile feniciene din regiune. Se știe, de asemenea, că un regat evreiesc a înflorit în nordul Spaniei și în sudul Franței în timpul secolelor în care cea mai mare parte a Europei a sucombat în Evul Mediu. Șase monarhi au domnit peste acest regat, care a devenit un centru al culturii și filozofiei evreiești. În această regiune au apărut în cele din urmă învățăturile adunate sub numele de Zohar. Posibilitatea ca o tradiție saduchee să fi supraviețuit diasporei prin însoțirea funcției de rege regent în exil în Galia spaniolă nu este lipsită de posibilități.

În calitate de custozi atât ai administrației Templului, cât și în rolul lor de colectori de impozite (aceștia erau colectorii de impozite cu care Iisus i-a învinuit pe acuzatorii săi farisei că se frecventau în taverne), saducheii erau indispensabili pentru Curtea Regală. Ei reprezintă, de asemenea, singurul corp de cultură iudaică capabil să rămână la curent cu antecedentele istorice ale cunoașterii mistice ebraice în misticismul Merkabah și în cultul lui El, al consoartei sale Asherah și al fiului său Ba'al. Faptul că elemente codificate ale acestor povești mai vechi se regăsesc în textele Zoharului s-ar putea să nu fie o propunere atât de surprinzătoare până la urmă.

Influența Roții Merkabah asupra religiei iudaismului modern rămâne uriașă - chiar și astăzi. Elementele esențiale și cotidiene ale vieții evreiești - de la modul în care se roagă până la hainele purtate de bărbații ortodocși - sunt determinate în parte de Roata Carului, deși acest lucru a fost în esență uitat de popor.

De exemplu, există o tradiție în iudaism care datează din secolul al III-lea conform căreia există 613 porunci (Mitzvot) în Tora. Dintre aceste 613, se presupune că există 248 de Mitzvot pozitive.

Mitzvot sunt motivul pentru care evreii poartă 613 **TzitZit** (ciucuri înnodați) pe **Tallit** (șaluri de rugăciune) - deși mai mulți rabini nu sunt de acord că aceasta a fost o tradiție autentică și spun că 613 nu a fost inițial suma Legii.

Acest lucru este confirmat numeric, deoarece 613 este Gematria standard pentru **ATh Havr** (**את האור**) "Lumina chintesențială" (a Torei), dar aplicând Gematria paleo-ebraică la cuvânt, suma ajunge la 217. Astfel, la origine au existat probabil 217 Mitzvot și nu 613. Schimbarea scrierii a denaturat numărul original.

"*Căci porunca este o lampă și învățătura este lumină...*"

- Proverbe 6:23.

Shema este titlul unei rugăciuni care servește ca element central al serviciilor de rugăciune evreiești de seară și de dimineață. Primul verset cuprinde esența monoteistă a iudaismului:

"Ascultă, Israele: "*Domnul Dumnezeul nostru, Domnul este unul*" (ebraică: **אחד שמע ישראל הי אלהינו הי**), și se găsește în Deuteronom 6:4.

Evreii consideră că *Shema* este cea mai importantă parte a serviciului de rugăciune din iudaism și o recită de două ori pe zi ca *mitzvah* (poruncă). În mod tradițional, evreii rostesc *Shema* ca ultimele lor cuvinte, iar părinții își învață copiii să o rostească înainte de a adormi seara. O mână este plasată peste ochi în timp ce se spune rugăciunea pentru a ascunde faptul că își mișcă ochii în toate direcțiile în timp ce se spune rugăciunea.

Unul dintre avantajele folosirii gematriei Roții Carului cu Tora este acela că uneori poate ilumina modificările aduse textului de către autorii de mai târziu. Un exemplu în acest sens este cu *Shema*. La un moment dat în istorie se pare că textul primului rând a fost schimbat din:

שמע ישראל יהוה אלהים יהוה | אחד

Ascultă Israel! YHVH Elohim, YHVH unul!

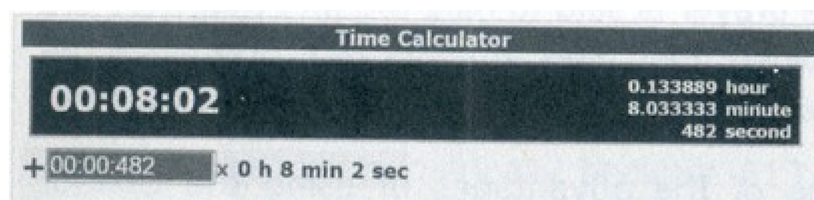
- în:

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה | אחד

Ascultă Israel! YHVH Elohim al nostru, YHVH unul!

Replica originală este amuzantă. Numărați doar o singură instanță a lui YHVH (deoarece YHVH este unul) și suma rezultată din versul cu Roata Carului este 482 - care afirmă unitatea lui Dumnezeu prin literele sale.

482 este a doua valoare a porții Sfintei Sfintelor pe Roata Carului. De asemenea, 482 este suma valorilor gematriei pentru toate cele 22 de litere ale alfabetului ebraic atunci când valoarea zecimală 802 este convertită în baza 60.

Schimbarea *Shemei* a fost probabil făcută de scribii care doreau să aibă o pretenție mai puternică față de Dumnezeu, însă trebuie să fi fost schimbată de un scrib care nu era conștient - sau căruia nu-i păsa - de Gematria *Shemei*, care este acum un 498 nesemnificativ după Gematria Paleo-

ebraică în toate textele cunoscute ale Torei.

Mi-a fost semnalat recent de bunul meu prieten Brian Berge (care se interesează de Isopsefia - sau Gematria greacă) că în lumea antică **π** ≈ 22/7 = 682/217 și că în Isopsefia 682 este suma a două interesante și semnificative lucrări grecești **τριβος** = TRIBOW, "cale" și **ρομβου** = ROMBOU, "Din mișcarea turbionară; din roata magică", și a împărtășit acest wiki relevant:

» Cuvântul "romb" provine din grecescul **ρομβος** (rhombos), însemnând ceva care se învârte, care derivă din verbul **ρέμβοω** (rhembo), și care înseamnă "a se roti și a se învârti". Cuvântul a fost folosit atât de Euclid, cât și de Arhimede, care a folosit termenul "romb solid" pentru 2 conuri circulare drepte care au o bază comună «.

Gematria greacă pare să fi fost un curent paralel care a luat naștere din același cap fenician/palo-ebraic - dar grecii au dezvoltat 27 de litere în loc de 22. Judith Dillon scrie despre originea feniciană a scrierii grecești:

"*În timp ce gematria este de obicei citată ca fiind o invenție grecească, cred că au fost trecute cu vederea conexiunile cu o magie numerică egipteană și semitică mai veche. Istoria ignoră adesea convergența și divergența popoarelor care împărtășesc și dezvoltă tradiții pentru a le face unice. Orașul anatolian Militus, condus mai târziu de greci, a fost primul care a folosit literele ca numere necesare pentru practica greacă a Gematriei. Erau coloniști din Creta. Discutând despre descendența lor din Cadmus: "Nobilii milesieni își trăgeau descendența până la fenician sau până la unul dintre tovarășii săi". Pitagora, care se revendică și el ca fiind grec, a dezvoltat mai departe Misterele numerelor. Fiu al unui fenician, Pitagora s-a născut și mai târziu a studiat în această țară. El a studiat, de asemenea, Misterele atât din Egipt, cât și din Babilon, care avea propria formă de magie a numerelor/cuvintelor.*"

- O scurtă istorie a alfabetului ebraic și a Gematriei (2014).

De asemenea, găsim valoarea 682 în Tora din adăugarea numelor familiei lui Avraam:
Keturah 320 + Ismael 154 + 208 (de la Isaac, Agar sau Sara care totalizează fiecare câte 208 individual) = 682.

Pentru a reține toate calculele matematice necesare, scribii antici spuneau povești care purtau în ele formule matematice. Noi, modernii, facem un lucru similar cu matematica pentru a ne aminti formule chiar și în zilele noastre - de exemplu, vom spune "Richard Of York Gave Battle In vain" (culorile spectrului) sau "Every Good Boy Deserves Favours" (atribuit fiecăreia dintre cele cinci linii ale unei partituri muzicale) sau "față" (spațiile dintre partituri).

Cred că acest tip de cunoștințe erau cele pe care conducătorii, regii, faraonii și preoții excelau în a le colecta și a fost nevoie de ani de zile pentru a pregăti înțelepți și scribi care să elaboreze datele calendaristice și să anticipeze festivalurile care erau determinate de poziționarea stelelor și a planetelor. Acest lucru a însemnat că trebuiau predate geometria și metrologia și modul de schimbare a numerelor de bază, iar pentru a preda aceste materii au fost create texte - unele dintre ele au intrat în Tora.

Ce utilitate are astăzi?

Atâta timp cât exegeza biblică depinde exclusiv de datele semantice pentru a interpreta Tora și este oarbă la existența construcțiilor matematice în text - atunci studenții vor continua să se trezească încercând să descifreze o narațiune semnificativă în text, acolo unde de fapt nu a fost intenționată niciuna, deoarece transmiterea a fost de natură numerică, mai degrabă decât semantică. Studiul științific adecvat al Torei ar trebui să caute să delimiteze acele părți ale textului care sunt construcții matematice de conținutul care este scris simplu și fără ambiguitate. Dacă vrem să

înțelegem ce au vrut scribii care au scris Tora să înțeleagă cititorii lor inițiați, atunci trebuie să reevaluăm toate interpretările post-biblice care au fost scrise de cei care nu au cunoștințe practice de Merkabah.

Biblia ebraică nu este cartea pe care am crezut cândva că este.

Un abecedar

Cultele templului antic

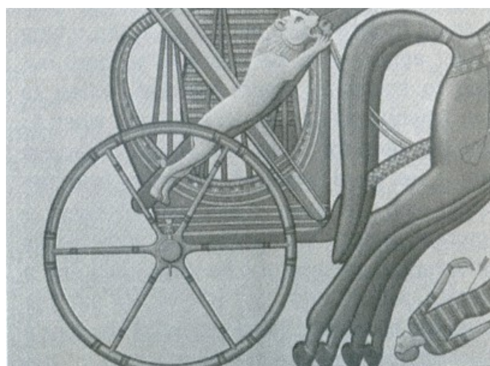
Era interzis să se comunice secretele primelor culte de mistere din Orientul Apropiat Antic celor care nu erau inițiați, sub pedeapsa cu moartea, iar metodele lor erau învăluite în secret.

Înainte de inventarea alfabetului fenician, în jurul anului 1200 î.Hr., pentru a învăța arta cititului și a scrisului era nevoie de o viață întreagă de pregătire și de inițiere în misterele unui cult al templului local.

În Sumerul antic, scrierea se făcea cu ajutorul a mii de pictograme care au evoluat apoi în mii de caractere cuneiforme, în timp ce în Egipt au fost inventate mii de hieroglife pentru a reprezenta cuvinte întregi. Aceste simboluri erau învățate de preoții-scriitori ai vremii, iar pedeapsa pentru împărtășirea cunoștințelor secrete și sacre în afara cultului lor era o moarte neplăcută și prematură.
Un papirus timpuriu avertizează:

"*Nu rostiți numele lui IAO sub pedeapsa piersicii*", ceea ce se pare că este o aluzie la otrăvirea cu cianură extrasă din sâmburi de piersică.

Cu toate acestea, cultele timpurii aveau foarte puține motive de îngrijorare în ceea ce privește pierderea secretelor cultice, având în vedere durata lungă de pregătire și inițiere necesară pentru a învăța tainele cititului și scrisului... până când a fost inventat alfabetul. În schimb, un alfabet este un set ordonat de simboluri, alcătuit în general din mai puțin de 30 de caractere, fiecare

reprezentând un singur sunet fonetic. Acesta poate fi învățat chiar și de către copiii mici și se poate spune că inventarea sa a fost probabil cea mai mare și mai utilă realizare din istoria omenirii.

Alfabetul a fost un derivat al practicării primei științe - astronomia. Omul timpuriu a observat stelele și, în funcție de momentul apariției lor, a putut să își dea seama când să călătorească spre pășunile verzi, când să vâneze, când să evite apele de inundație, când să planteze semințele pentru recolte și când să le recolteze. El a dat semne stelelor și planetelor și a dat acestor semne speciale o ordine numerică. Pentru a-l ajuta și mai mult în calculele sale matematice, i-a dat fiecăruia o valoare separată și astfel, printre toate miile de semne - aceste semne speciale au fost o colecție care a devenit primele litere ale alfabetului.

Gematria

Gematria este arta de a atribui numere cuvintelor prin însumarea valorii literelor care le compun. De exemplu, cuvântul ebraic Adam **אדם** = 45, deoarece este compus din Aleph (1), Daleth (4) și Mem (40).

Limba ebraică are două tipuri de sistem de scriere: cel mai vechi sistem este Ketav Ivri, iar cel mai recent este Ketav Ashuri. Ketav Ivri este aproape identic cu feniciana în forma sa și sunt considerate pe scară largă ca fiind primul alfabet adevărat.

Există mai multe tipuri de Gematria diferite dezvoltate pentru sistemul de scriere Ketav Ashuri, dar există și una pentru sistemul de scriere mai vechi, Ketav Ivri. Ebraica nu este singura limbă care folosește Gematria; și greaca are un sistem de atribuire a numerelor la litere, iar acesta este denumit "Isopsefie". Întrucât atât greaca, cât și Ketav Ashuri își datorează forma lor sistemului de scriere mai vechi din Ketav Ivri, atunci acest lucru nu ar trebui să fie surprinzător. Cu toate acestea, au fost găsite exemple de Gematria și în sistemul nealfabetic cuneiform - deși aceste exemple sunt sporadice și rare. Cele mai comune și mai extinse exemple de Gematria apar în Biblia ebraică.

Roata cerului

Mii de stele "fixe" sunt vizibile cu ochiul liber și, în fiecare noapte, toate acestea se rotesc împreună pe cerul nopții de-a lungul unor cercuri paralele de la est la vest. Este ca și cum ar exista o axă, numită axa celestă, în jurul căreia toate se învârt pe o roată uriașă; Roata Cerului. Steaua Polară, fiind foarte aproape de această axă, abia dacă se mișcă. Stelele din apropierea axei par să se miște în cercuri mici, iar cele mai îndepărtate în cercuri mai mari. Se spune că stelele care par să se miște pe cercurile cele mai mari se află în apropierea ecuatorului ceresc. Timpul necesar pentru a efectua una dintre aceste revoluții aparente este de 23 de ore, 56 de minute și 4 secunde și se numește zi siderală.

În cele din urmă, semnele numerice care trasau mișcarea stelelor și a planetelor au fost asociate cu sunete fonetice pentru a deveni primul alfabet.

Originile roții

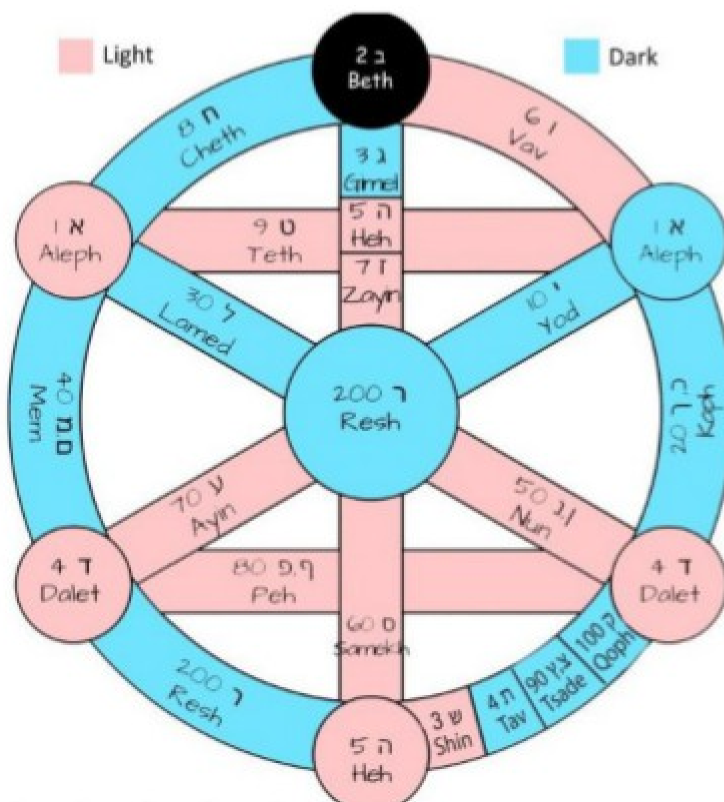
Aceste litere ale alfabetului au fost așezate în mod egal pe forma unei roți, conform unui aranjament matematic prestabilit care exploata armoniile naturale ale numerelor 7 și 31 și ale multiplilor lui 31, cum ar fi 217 și 248, care au fost extrem de cruciale în calculul **π**-ului timpuriu. Preferința pentru 31 se poate datora faptului că vechii evrei nu aveau nicio literă pentru zero, astfel că au folosit numere ordinale pentru măsurarea timpului. Astfel, 30 de ore, conform măsurătorilor

noastre, ar fi fost 31 de ore pentru ei, iar dacă cineva avea 30 de ani după măsurătorile noastre, ar fi avut 31 de ani după măsurătorile lor, deși ar fi avut exact aceeași vârstă.

În mod natural, având în vedere că primul alfabet a fost inventat probabil de unul dintre preoții-scriitori din 1200 î.Hr., atunci cultul, îngrijirea și sacrificiul ritualizat pentru zeitate, precum și însuși numele zeității ar trebui să fie asociate cu stelele și planetele și, prin urmare, cu literele care defineau când și cum funcționa cultul templului timpuriu pe parcursul anului.

Originile Roții Carului (cunoscută și ca Roata celor Șapte Palate / Roata lui YHVH) sunt diverse și, în cele din urmă, nu pot fi atribuite unei singure culturi. Ea își datorează funcțiile zecimale egiptenilor, funcțiile sexagesimale (baza 60) sumerienilor și babilonienilor, funcțiile fonetice și religioase beduinilor Shasu din **Yhw**, ale popoarelor canaanite, și există fragmente de cosmologie mitică care sugerează o legătură foarte îndepărtată cu civilizația Haarapan din Valea Indusului.

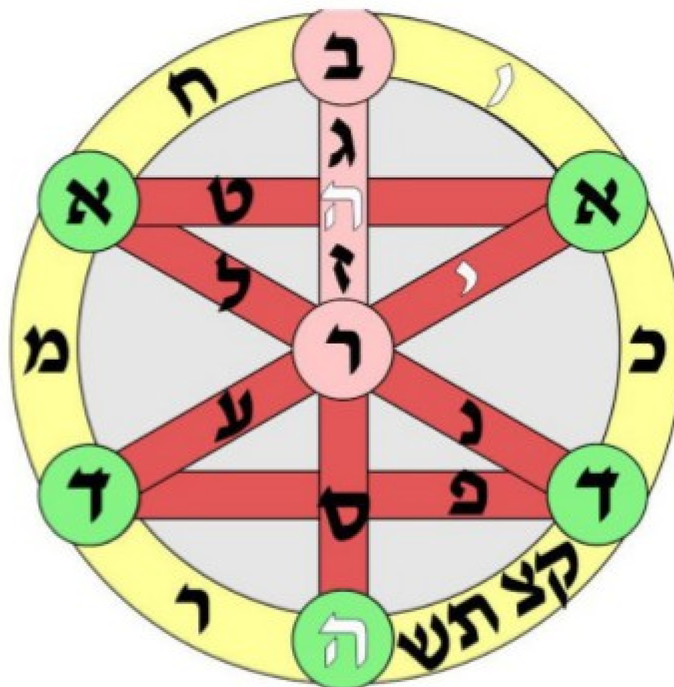
Roata este compusă din șase spițe (sau căi), două grinzi transversale și șapte puncte de intersecție care sunt uneori numite palate. Aceste palate sunt alcătuite din axa și șase puncte din jurul jantei, unde spițele se întâlnesc cu circumferința roții. Circumferința este împărțită în șase secțiuni. În total - roata este împărțită în 14 secțiuni și seamănă vizual cu roțile de car din Egiptul antic. 12 dintre secțiuni primesc o singură literă din alfabet, iar două secțiuni speciale primesc trei litere și, respectiv, patru litere. Fiecare dintre Palate primește, de asemenea, câte o literă și există patru litere (aleph, resh, daleth și heh) care apar de două ori pe roată.

Secțiunea care primește trei litere este o rază și este foarte specială. Ea reprezenta locul prezenței divine în ceea ce privește creația creatorului. Valorile celor trei litere sunt trei, cinci și șapte. Valoarea palatului de deasupra este doi, iar valoarea palatului de la axă este două sute. Prin urmare, suma acestui razei și a celor două palate de o parte și de alta a ei este 217, care este, de asemenea, numărul tuturor palatelor atunci când literele lor sunt adunate. Acest lucru simbolizează faptul că toată creația lui Dumnezeu vine din interiorul lui Dumnezeu sau este alcătuită din

divinitatea însăși.

Roata poate fi clasificată vizual în patru secțiuni: spițele interioare; cele trei spițe speciale cu trei litere combinate cu palatele de o parte și de alta a acestora; circumferința; și cele cinci palate rămase. Aceste patru secțiuni sunt reprezentate de literele YHVH, deoarece fiecare dintre litere se găsește distribuită pe cele patru secțiuni respective.

Numele YHVH (scrise cu alb) delimitează Roata, deoarece fiecare literă reprezintă una dintre cele patru părți ale acesteia: Yod pentru căile interioare, al doilea Heh pentru Sfânta Sfintelor, Vav pentru căile din jurul circumferinței și ultimul Heh reprezinta palatele.

Prin urmare, numele YHVH reprezintă unitatea lui Dumnezeu și a creației sale, deși trebuie subliniat faptul că această unitate este atât masculină, cât și feminină (în pofida prejudecăților tradiționale de gen ale limbii). Roata Carului este poate sursa binecunoscutului sincronism EL -YHVH și piatra de temelie a monoteismului timpuriu. În timp ce poartă multe trăsături panteiste și păgâne, există și simbolismul unificator al lui YHVH care reprezintă întreaga roată; Dumnezeu și creația lui Dumnezeu ca fiind una.

Poveștile despre cele șapte camere sau palate ale lui El și ale fiului său "Hadad" apar în "Ciclul Ba'al" ugaritic, cel târziu din jurul anului 1190 î.Hr. (când Ugarit a fost ridicat pe pământ de către misterioșii „oameni ai mării”).

Potrivit textelor ugaritice, Palatul lui Ba'al' (alias Hadad) a fost construit cu argint-aur, lapislazuli și lemn de cedru parfumat. Aceste caracteristici sunt identice cu cele găsite în descrierile biblice ale Templului lui Solomon.

Referirile la șeptari apar în mod regulat în textele ugaritice. *În textele despre Ba'al ni se spune că Vocea lui El, Taurul, și-a înălțat glasul din cele șapte camere; Ba'al a pus stăpânire pe șaptezeci și șapte de orașe și i-a chemat la un ospăț pe cei șaptezeci de fii ai zeiței Athirat; Mot - Zeul Morții și fratele lui Ba'al a pus să fie tăiate șapte porții pentru Ba'al; a luat cu el șapte servitori când a intrat în pământ; iar Anat a ucis animale în vârstă de șaptezeci de ani ca ofrande când l-a găsit pe Ba'al mort. Plăgile și foametea apar în cicluri de șapte ani*.

Majoritatea autorilor sunt de acord că șapte este un număr deosebit de sfânt pentru cultul lui

Hadad, iar aceste texte ugaritice pot fi considerate ca fiind forme timpurii ale literaturii Hekhalot (Palate).

Cele șapte camere ale ciclului Ba'al sunt în mod clar identice cu cele șapte palate ale Roții carului evreiesc - cel puțin conform descrierilor lor literare.

"*Anath a bătut cu piciorul și s-a ridicat de la pământ. Apoi și-a pus fața spre El, la izvorul râurilor, în mijlocul canalelor celor două adâncuri, ea a ajuns la domeniul lui El și a ajuns la locuința regelui, Tatăl Anilor. Ea a pătruns înăuntru și a intrat în domeniu, bazele pavilioanelor se cutremură. Taurul El, tatăl ei, și-a înălțat glasul și s-a ascuns în șapte camere, în interiorul a opt incinte*."

- Epopeea lui Ba'al - (Texte din epoca bronzului descoperite la Ugarit (Ras Shamra).

Iar din secolul al II-lea avem această consemnare care face referire la "camerele secrete ale Merkabah-ului" (Carul):

» *Ben 'Azzai stătea odată expunând Tora. Focul îl înconjura. S-au dus și i-au spus lui R. 'Akiba, zicând: "Am auzit că stăteai expunând Tora, cu focul jucând în jurul tău. 'Da, așa este', a răspuns el. 'Eram atunci,' a replicat 'Akiba, 'ocupat să deslușesc camerele secrete ale Merkabah-ului?* «

- Midrash Rabba despre Cântece, i. 12.

În textele sumeriene există povestea zeiței Inanna care coboară în lumea subterană prin 7 porți și există, de asemenea, povestea celor 7 ceruri și palate cerești prin care trece Etana.

Cu toate acestea, abia în Biblie găsim o consemnare a tehnologiei matematice a Roții Carului. Matematica literelor și înregistrarea vechilor orbite ale stelelor și planetelor sunt clar demonstrate în Tora. Fără îndoială, poporul evreu este cel care a valorificat-o cel mai bine în perioada religiei lor din Templu și a fost ținută cândva ca un secret bine păzit de Consiliul lor de Bătrâni, așa cum a fost ținută în secret de scribii și preoții societăților antice care se bazau pe cuneiforme și hieroglife pentru a-și înregistra misterele.

Biblia și Primul Templu

Biblia este o colecție de texte considerate sacre pentru iudaism și creștinism.

Biblia creștină se suprapune peste Biblia ebraică și este compusă din Vechiul și Noul Testament. Vechiul Testament este alcătuit din 24 de cărți care formează Biblia ebraică și care sunt numite "Tanakh".

Tanakh-ul este subdivizat în cele cinci cărți ale lui Moise (Tora), cele opt cărți ale profeților (Neviim) și cele unsprezece cărți ale scrierilor (Kesuvim).

Tanakh prezintă o istorie a primilor 3400 de ani de existență a poporului evreu și a multora dintre vecinii săi din Orientul Apropiat antic și este un compendiu al miturilor, legendelor și textelor religioase ale acestora. Începe cu povestea creației lor și relatează istoria națiunii evreiești de la începuturile sale, în zilele patriarhului Avraam, înainte de captivitatea lor în Egipt, până la evadarea lor și transmiterea Legii pe Muntele Sinai; construirea și distrugerea ulterioară a primului Templu din Ierusalim și captivitatea poporului evreu în Babilon până la întoarcerea lor pentru a construi al doilea Templu.

În tot Orientul Apropiat antic, templele nu erau în primul rând locuri de rugăciune publică, așa cum sunt bisericile, sinagogile și moscheile de astăzi. Ele erau reședințe divine, iar Primul Templu a fost numit Casa lui Dumnezeu sau Casa Domnului YHVH. În cadrul Templului, zeul

locuia împreună cu membrii familiei, cum ar fi soțiile și copiii lor și, în cazul zeului evreu YHVH, cu zeița Asherah, soția sa, și cu fiul său, zeul Hadad - cel puțin în prima parte a istoriei Templului.

Vechii israeliți își vizitau Templele la festivaluri fixe și la ocazii publice sporadice, iar acest lucru este bine atestat în literatura biblică. Deși nu erau excluși din Temple, prezența publică nu era necesară, iar funcționarea Templului putea continua și fără ea.

Cultul Templului era deservit de preoți și scribi profesioniști; cum ar fi fiii lui Eli, Abithar, Zadok, Levi, Moise sau chiar Aaron. Necesitatea esențială era prezența divină permanentă și faptul că activitățile cultice se desfășurau în fața Domnului. De obicei, exista un fel de semn că Dumnezeul se afla în reședință - cum ar fi prezența Chivotului Mărturiei în Tabernacol sau la Templul din Ierusalim, dar și prezența stâlpilor din Arad și Betel marca o locuință divină.

Conform tradiției, primul Templu a fost proiectat de Dumnezeu, care a indicat proiectul Templului său regelui David, care se pare că i-a transmis planurile fiului său, regele Solomon, responsabil de construirea primului Templu.

Se pare că Dumnezeu i-a interzis regelui David să construiască Templul, dar David a adunat toți banii, terenul și materialele necesare pentru ca fiul său să construiască Templul după moartea sa.

Cel mai vechi fragment din Tora care mai există este datat în secolul al VII-lea î.Hr. și este scris în paleo-ebraică. După ce evreii s-au întors din exilul din Babilon, după distrugerea Primului Templu, regele lor "Ezra" a schimbat scrierea oficială a poporului evreu în scrierea Ashuri pe care au învățat-o în Babilon și pe care o folosesc și astăzi.

Pentru o descriere amănunțită a Primului Templu, atunci nu a existat un cronicar mai bun decât regretatul profesor Victor Avigdor Hurowitz. Merită să consultați prelegerea sa video online "Cerul pe Pământ", găzduită de Biblioteca Congresului la următoarea adresă:

http://www.loc.gov/todav/cvberlc/feature wd esc.php?rec=5568

Arhitectura și mobilierul primului templu

În Templu puteau intra prin mai multe porți cei care erau puri din punct de vedere ritual, iar vizitatorii participau la mesele sacrificiale.

Templul a fost construit foarte aproape de palatul regelui, de fapt la distanță de audiție. Este posibil ca palatul Regilor să fi funcționat în paralel cu palatul de jos de pe Roata Carului, unde domeniul pământesc și creația fizică a lumii erau desemnate să se manifeste. Acesta era compus din cinci secțiuni: Sala Stâlpilor; Casa Pădurii Libanului și o Sală a Tronului unde Regele stătea la judecată. Mai în spate de sala Tronului Regelui se afla zona sa de locuit și o sală asemănătoare era făcută și pentru Regină. Aceste cinci secțiuni ar corespunde literei Heh (5) atribuită primului palat de jos.

O curte exterioară făcea legătura între palatul regal și o curte interioară, în centrul căreia se afla Templul. Doar preoții aveau voie în incinta curții interioare, care reprezenta simbolic Grădina Edenului. Curtea interioară este paralelă cu secțiunea dreptunghiulară a roții carului - delimitată de bârnele transversale și de circumferință.

Curtea exterioară era înconjurată de camere de serviciu folosite de preoți, profeți și curteni și serveau pentru depozitare, pentru mâncarea cărnii sacrificate și alte funcții.

În curtea interioară se afla un altar mare de bronz pe care ardea un foc. Mai multe tipuri de sacrificii erau efectuate deasupra acestui altar, iar sângele era colectat și turnat la baza altarului cu ajutorul unor instrumente speciale de bronz.

În stânga și în dreapta intrării în Templu erau amplasate zece vase enorme de bronz, umplute cu apă și montate în suporturi cu roți. Fiecare suport avea patru roți și era decorat cu heruvimi, vite și lei. Un bazin uriaș "Marea" (yam) a fost plasat puțin mai la stânga intrării, iar acesta se sprijinea pe douăsprezece vite de bronz și erau aliniate la nord, sud, est și vest. Cele zece vase erau folosite pentru spălarea cărnii, iar preoții foloseau Marea pentru a se spăla.

În mod simbolic, Marea reprezenta râul care curgea din Grădina Edenului, pentru a uda grădina înainte de a se ramifica în patru râuri. Aceste patru capete sunt metaforice pentru cele patru spițe ale roții care se ramifică spre nord-est, nord-vest, sud-est și sud-vest de la axă - distribuind harul dătător de viață al divinității din reședința sa.

Intrarea în casa lui Dumnezeu era flancată de două coloane imense și independente din bronz, care erau încununate de motive florale cu un capitel în formă de lotus, decorat cu rodii și ramuri împletite și încâlcite. Unii autori au evocat posibilitatea ca aceștia să reprezinte cei doi copaci care creșteau în mijlocul Grădinii Edenului - Pomul Cunoașterii și Pomul Vieții.

Stâlpii au o corespondență probabilă cu raza care leagă palatul de jos de palatul solar din axa roții. În acest caz, simbolismul celor doi piloni poate fi legat de porunca de a păstra tăcerea în timpul sacrificiului - reprezentată de cele două litere Heh-Samekh, care înseamnă "tăcere" și Heh-Samekh-Resh, care înseamnă a lua sau a îndepărta. După cum a declarat Zefania: "*Tăceți în fața Domnului YHVH - pentru că ziua lui YHVH este aproape - pentru că a pregătit YHVH o jertfă și El a consacrat oaspeții Săi*". Stâlpii au fost numiți Yakhin și Boaz.

Intrarea în Templu este încadrată de patru cadre de ușă în trepte și încrucișate. Intrarea este de obicei descrisă ca având uși duble, dar nu există nimic în literatura de specialitate care să indice în mod definitiv acest lucru;

"*Pentru intrarea în sanctuarul interior a făcut uși din lemn de măslin care aveau o cincime din lățimea sanctuarului. Pe cele două uși din lemn de măslin a sculptat heruvimi, palmieri și flori deschise și a acoperit heruvimii și palmierii cu aur ciocănit. La fel, pentru intrarea în sala principală a făcut ancadramente de ușă din lemn de măslin, care aveau o pătrime din lățimea sălii. De asemenea, a făcut două uși din lemn de ienupăr, fiecare având câte două foi care se întorceau în socluri. A sculptat pe ele heruvimi, palmieri și flori deschise și le-a acoperit cu aur ciocănit uniform peste sculpturi*."

- 3 Regi 6:31.

Ușile pot să fi fost, în egală măsură, separate una de cealaltă în vreun scop cultic. Dacă este așa, acest lucru ar explica simbolismul existenței a două palate care ambele sunt atribuite cu litera Daleth; această literă este legată de pictograma unei uși și de planeta Venus ca stea a dimineții și a serii.

Se știe că ritualurile de deschidere a ușilor au fost practicate în alte temple din Orientul Apropiat antic, iar primul templu era deschis și închis în fiecare dimineață și seară cu instrumente de aur care erau probabil un tip de cheie. Se poate ca atunci când o ușă era deschisă dimineața, cealaltă era închisă, iar odată cu venirea serii, ușa de dimineață era închisă, iar cea de seară era deschisă. Din nou, din literatura de specialitate nu reiese nimic care să sugereze că Casa lui Dumnezeu era închisă pe timp de noapte - sau că închinarea cultică era strict diurnă, deși aceasta pare a fi o presupunere comună. Pe Roata Carului, întreaga parte stângă pare să fie asociată cu orele

de zi, în timp ce întreaga parte dreaptă ar corespunde cu orele de noapte.

Odată ce am intrat în Templu, ne aflăm într-o încăpere lungă de două ori mai lungă decât lată, cunoscută sub numele de Sanctuarul exterior (Heykhal). Podeaua era pavată cu lemn de chiparos, iar pereții și tavanul erau lambrisate cu lemn de cedru parfumat. Încăperea este decorată și gravată cu ghiocei și calici, continuând cu motive din Grădina Edenului. Două clădiri laterale au flancat Heykhal, corespunzând din nou circumferinței, și este posibil ca acestea să fi funcționat ca *scriptorium* și ca spații de depozitare pentru pergamente.

Era posibil să te plimbi pe acoperișul templului, iar unii francmasoni au sugerat că tabernacolul ar fi putut fi ridicat pe acoperiș o dată pe an, pentru ca templul să semene vizual cu un munte.

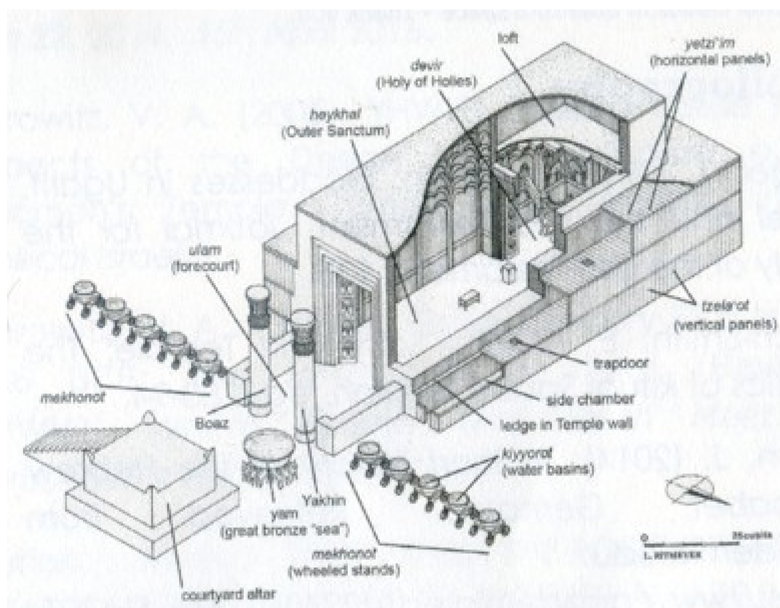
La capătul îndepărtat al Heykhal se afla cel mai important loc din Templu - reședința divină; Sfânta Sfintelor; sau **D'bir** care este intens și bogat ornamentat cu calici, palmete și heruvimi. Afară, în Heykhal, pereții laterali sunt iluminați cu zece suporturi de aur care conțin lămpi de aur cu ulei care luminează restul mobilierului cultic prezent, cum ar fi o masă cu o ofrandă de pâine și vase de băut pentru proviziile divine. În fața ușilor care duc la **D'bir** se afla un altar pentru tămâie realizat din lemn de cedru și placat cu aur.

Când intrai în camera interioară a reședinței divine, treceai printr-un coridor scurt, înconjurat de cinci rame întrepătrunse. Pereții erau făcuți din lemn de Cedru și acoperiți cu aur pur, deși încăperea nu prezenta niciun fel de iluminare. În centrul Sfintei Sfintelor se aflau doi heruvimi uriași de aur cu aripi care umpleau camera.

Potrivit lui Hurowitz, acești heruvimi reprezentau tronul divin al lui Dumnezeu și au stat la baza epitetului "cel care stă pe heruvimi" (1 Sam. 44) și "Cavalerul heruvimilor" (Ps. 18.11) și ni se spune că, potrivit Cărții Cronicilor, acest tron al heruvimilor este un model al Merkabah-ului. Tronul reprezenta cel de-al șaptelea palat al roții Merkabah, care este un loc unde, conform Zohar - locuia "Străvechiul zilelor" - un loc în care oamenii nu puteau intra. Sub aripile heruvimilor se afla Chivotul de aur care adăpostea tablele legământului - conținând cele zece porunci date de Dumnezeu poporului evreu pentru a se supune.

"*Creșterea treptată a valorii materialelor și a sofisticării designului este paralelă cu o creștere a sfințeniei și a limitărilor impuse celor care pot intra. Curtea exterioară ar fi fost vizitată de publicul larg, în timp ce curtea interioară era rezervată preoților, iar interiorul Templului era deschis doar marelui preot.*"

- Hurowitz.

Templul lui Solomon din Ierusalim

~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~~ FINIS ~~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~

471

În interiorul meu mai sunt încă șapte, aranjate în ordine simplă.
Un scrib ar ști, deasupra și dedesubt, dar nu și un simplu registrator.

~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~~ ~~~ ~~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~

COPERTA 2

Iudaismul este o religie veche și ciudată. La fel ca o casă veche care a fost în familie timp de generații, are fragmente de dogmă care au fost împinse într-o parte ca și cum ar fi mobila demodată. Proprietarii casei nu prea suportă să se despartă de ele, dar nu sunt expuse în general.

În dulapul istoriei există lucruri despre care nimeni nu vorbește. Dacă ești creștin, atunci biserica catolică speră că nu le vei afla niciodată. Există lucruri despre care, dacă ești evreu, nu ai voie să vorbești. Sunt cărți pe care nu ai voie să le citești. Cuvinte care nu au voie să-ți treacă pe buze și lucruri care nu sunt nici pentru ochii tăi, nici ai altora. Ca să spunem lucrurilor pe nume, există secrete, iar acestea au fost foarte bine păstrate până acum...

Noi vom explora aceste secrete. Unele texte din Biblie - atât din Tanakh, cât și din Noul Testament - sunt scrise încifrate. Atunci când sunt descifrate, aceste texte oferă o fereastră către Secretele uneia dintre cele mai inspirate cărți de pe Pământ.